

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr 66/2019
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 28 lutego 2019 r.

Ocena programowa
Profil ogólnoakademicki
Raport Samooceny

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej oceniany kierunek studiów:

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza,
ul. Wieniawskiego 1; 61-712 Poznań

Nazwa ocenianego kierunku studiów: **kulturoznawstwo**

1. Poziom/y studiów: studia I i II stopnia
2. Forma/y studiów: studia stacjonarne
3. Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek^{1,2}

nauki o kulturze i religii

W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny:

- a. Nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku.

Nazwa dyscypliny wiodącej	Punkty ECTS	
	liczba	%
Nauki o kulturze i religii	I° 180	100
	II° 120	100

- b. Nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku.
 - nie dotyczy

¹Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. 2018 poz. 1818).

² W okresie przejściowym do dnia 30 września 2019 uczelnie, które nie dokonały przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych lub artystycznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, z późn. zm.) podają dane dotyczące dotychczasowego przyporządkowania kierunku do obszaru kształcenia oraz wskazania dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, do których odnoszą się efekty kształcenia.

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów

Studia I stopnia na kierunku KULTUROZNAWSTWO

poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
profil kształcenia	ogólnoakademicki
tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta	licencjat

SYMBOL	Efekty kształcenia dla kierunku studiów <i>kulturoznawstwo</i> Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia na kierunku studiów <i>kulturoznawstwo</i> absolwent:	Odniesienie do efektów kształcenia w obszarze kształcenia w zakresie nauk humanistycznych
WIEDZA		
K1_W01	zna podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa	H1A_W02, H1A_W03, H1A_W04, H1A_W06, H1A_W09
K1_W02	zna podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury	H1A_W02, H1A_W03, H1A_W04, H1A_W09
K1_W03	ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu kulturoznawstwa w systemie nauk oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a kulturoznawstwem	H1A_W01, H1A_W04, H1A_W05, H1A_W06
K1_W04	zna podstawowe fakty, terminy i metodologię z zakresu historii kultury	H1A_W02, H1A_W03, H1A_W04, H1A_W07
K1_W05	zna podstawy metodologii badań kulturoznawczych	H1A_W01, H1A_W03, H1A_W04, H1A_W05
K1_W06	ma podstawową wiedzę o współczesnym życiu kulturalnym oraz o tendencjach i zmianach w praktykach kulturowych	H1A_W10
K1_W07	zna specyfikę oraz zasady pracy w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz podstawowe aspekty współczesnej polityki kulturalnej w skali lokalnej, a także zasady animacji kulturowej różnych grup i	H1A_W08, H1A_W10

	społeczności lokalnych	
K1_W08	ma uporządkowaną wiedzę ogólną o rozwoju różnych dziedzin europejskiej kultury artystycznej z uwzględnieniem form sztuki współczesnej, towarzyszących jej społecznych dyskursów i praktyk	H1A_W07
K1_W09	ma uporządkowaną wiedzę ogólną, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu medioznawstwa oraz zna i rozumie rolę komunikacji medialnej we współczesnej kulturze	H1A_W02, H1A_W03, H1A_W04, H1A_W06
K1_W10	zna i rozumie metody analizy i interpretacji różnych konwencji teatralnych i performatywnych oraz różnych wytworów kultury według wybranych szkół badawczych, tradycji lub teorii performatywnych oraz teatrologicznych	H1A_W06, H1A_W07
K1_W11	ma podstawową wiedzę na temat partycypacji kulturowej we współczesnych i historycznych formach obyczaju, moralności, religii, tożsamości narodowej, migracji, wielokulturowości oraz zna specyficzny dla badań tych sfer aparat teoretyczno-metodologiczny	H1A_W03, H1A_W07
K1_W12	ma podstawową wiedzę z zakresu funkcjonowania biznesu, zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami oraz rozumie rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kulturowego otoczenia biznesu	H1A_W08, H1A_W10
K1_W13	ma podstawową wiedzę na temat współczesnych kultur miejskich, najważniejsze, historyczne i współczesne koncepcje teoretyczne, stanowiące podstawę do badań nad miastem, a także rozumie podstawowe zasady funkcjonowania lokalnej polityki kulturalnej w miastach	H1A_W03, H1A_W04, H1A_W06
	UMIEJĘTNOŚCI	
K1_U01	posługuje się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych	H1A_U02, H1A_U04
K1_U02	dokonyuje rozpoznania, obserwacji, interpretacji i krytycznej oceny wytworów kultury, przypisując je do właściwej tradycji	H1A_U03, H1A_U04, H1A_U05
K1_U03	posiada podstawowe umiejętności badawcze, obejmujące formułowanie problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na rozwiązywanie podstawowych zagadnień w zakresie badań kulturoznawczych	H1A_U02, H1A_U03, H1A_U04
K1_U04	aktywnie uczestniczy w pracach zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej pod względem merytorycznym i organizacyjnym	H1A_U06, H1A_U07, H1A_U09
K1_U05	gromadzi, analizuje i interpretuje informacje niezbędne do pracy w zespołach profesjonalnych w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz w realizacji projektów kulturalnych, w tym animacyjnych i kuratorskich	H1A_U01, H1A_U06, H1A_U07, H1A_U08, H1A_U09

K1_U06	pisze i redaguje teksty informacyjne, promocyjne i krytyczne w języku polskim i obcym, dotyczące działalności kulturalnej, artystycznej, społecznej z wykorzystaniem różnych źródeł informacji oraz ujęć teoretycznych	H1A_U01, H1A_U03, H1A_U04, H1A_U06, H1A_U08, H1A_U10
K1_U07	posługuje się narzędziami technicznymi niezbędnymi do pracy animacyjnej i kuratorskiej oraz pracy w zespołach profesjonalnych, instytucjach i organizacjach kulturalnych, ze szczególnym uwzględnieniem technologii audiowizualnych i multimediów	H1A_U01, H1A_U06, H1A_U07
K1_U08	wykorzystując zdobytą wiedzę, interpretuje utwory artystyczne oraz wyjaśnia właściwe kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej w języku polskim i obcym	H1A_U04, H1A_U05, H1A_U06, H1A_U08, H1A_U09, H1A_U10
K1_U09	posiada elementarne umiejętności badawcze pozwalające na rozwiązywanie typowych zadań i problemów pojawiających się w obrębie badań nad współczesnymi praktykami kulturowymi zapośredniczonymi medialnie	H1A_U01, H1A_U02, H1A_U03, H1A_U04
K1_U10	rozpoznaje rozmaite odmiany konwencji teatralnych i performatywnych oraz ich wytwory, przeprowadza ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem najnowszych metod badawczych właściwych dla performatyki i teatrologii, w celu określenia ich znaczenia, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym	H1A_U03, H1A_U04, H1A_U05
K1_U11	posługuje się koncepcjami życia społeczno-kulturowego obejmującymi problematykę uczestnictwa w kulturze, obyczajaj, moralności, religii, tożsamości narodowej, migracji oraz wielokulturowości	H1A_U04, H1A_U05
K1_U12	wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i użytkuje informacje z zakresu etycznych i kulturowych aspektów działalności gospodarczej	H1A_U01, H1A_U04, H1A_U06
K1_U13	posługuje się podstawowymi podejściami teoretycznymi w badaniach nad kulturami miejskimi i potrafi je zastosować w różnych sytuacjach profesjonalnych, związanych z organizacją i animacją życia kulturalnego w miastach oraz lokalną polityką miejską	H1A_U02, H1A_U03, H1A_U04, H1A_U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K1_K01	zdaje sobie sprawę z roli wiedzy kulturoznawczej we wspieraniu rozwoju współczesnego człowieka oraz kultur lokalnych i współczesnych społeczeństw, ma także świadomość swej odpowiedzialności za zachowanie ich dziedzictwa kulturowego	H1A_K04, H1A_K05
K1_K02	wykazuje się wyobraźnią, wrażliwością społeczną i krytycyzmem w ocenie procesów i zjawisk kulturowych	H1A_K05, H1A_K06
K1_K03	jest świadomy swej roli w społeczeństwie jako pośrednika w wyjaśnianiu istotnych zjawisk w kulturze (konflikty społeczne, etniczne i religijne, przemiany obyczajowe, nowe praktyki kulturowe i nowe formy	H1A_K02, H1A_K03, H1A_K04

	uczestnictwa w kulturze)	
K1_K04	jest krytyczny wobec wiedzy, którą przyswaja, panujących autorytetów, ideologii i mód	H1A_K01, H1A_K04
K1_K05	współtworzy relacje i współpracuje z różnymi grupami, wnosząc do ich działań indywidualny i twórczy wkład	H1A_K02, H1A_K03
K1_K06	ma świadomość wagi refleksji na tematy etyczne związane z własną pracą, odpowiedzialnością przed współpracownikami i innymi członkami społeczeństwa	H1A_K02, H1A_K03, H1A_K04
K1_K07	rozumie potrzebę prezentacji i upowszechniania, również za pomocą współczesnych mediów, efektów twórczej pracy własnej oraz osób, zespołów profesjonalnych i grup, z którym współpracuje	H1A_K02, H1A_K03, H1A_K04, H1A_K06
K1_K08	ocenia własne kompetencje oraz wiedzę, dostrzega i rozumie konieczność własnego rozwoju i kształcenia (np. potrzebę uczenia się przez całe życie)	H1A_K01, H1A_K04
K1_K09	świadomie i aktywnie uczestniczy w życiu artystycznym, rozumiejąc wagę poszczególnych jego elementów, organizacyjnych i merytorycznych, oraz rozumiejąc zarówno konieczność poszukiwania rozwiązań alternatywnych dla istniejącego ładu artystycznego, jak i potrzebę utrzymywania elementów tradycji artystycznej	H1A_K02, H1A_K03, H1A_K05, H1A_K06
K1_K10	świadomie i aktywnie uczestniczy w różnych formach życia kulturalnego w ich przejawach medialnych, ma również świadomość znaczenia problematyki etycznej związanej ze współczesną komunikacją medialną	H1A_K02, H1A_K03, H1A_K06
K1_K11	prawidłowo identyfikuje i ocenia zjawiska społeczno-kulturowe, w których uczestniczy, poprzez uświadomienie sobie specyfiki i wagi kulturowych regulacji różnych sfer życia codziennego i form obyczajowości	H1A_K05, H1A_K06
K1_K12	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga podstawowe dylematy etyczne i filozoficzne związane z zarządzaniem przedsiębiorstwem oraz innymi organizacjami	H1A_K02, H1A_K03, H1A_K04
K1_K13	porozumiewa się i współdziała ze społecznościami miejskimi w procesie diagnozowania i rozwiązywania artykułowanych przez nie problemów oraz negocjowania konfliktów	H1A_K02, H1A_K03, H1A_K04

Studia II stopnia na kierunku KULTUROZNAWSTWO

poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
profil kształcenia	ogólnoakademicki
tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta	magister

SYMBOL	Efekty kształcenia dla kierunku studiów <i>kulturoznawstwo</i> Po ukończeniu studiów drugiego stopnia na kierunku studiów <i>kulturoznawstwo</i> absolwent:	Odniesienie do efektów kształcenia w obszarze kształcenia w zakresie nauk humanistycznych
	WIEDZA	
K2_W01	ma zintegrowaną wiedzę szczegółową w zakresie teoretycznych koncepcji kultury, którą stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej	H2A_W01, H2A_W03 H2A_W05, H2A_W06
K2_W02	ma poszerzoną wiedzę na temat terminologii oraz koncepcji, dotyczących relacji i procesów zachodzących w kulturze, którą potrafi zastosować do opisu praktyk kulturowych	H2A_W01, H2A_W02, H2A_W03, H2A_W05, H2A_W06
K2_W03	ma wiedzę na temat rozwoju kulturoznawstwa jako dziedziny wiedzy o charakterze interdyscyplinarnym oraz o nowych kierunkach i koncepcjach teoretycznych, którą samodzielnie aktualizuje	H2A_W01, H2A_W03, H2A_W05, H2A_W06
K2_W04	ma poszerzoną wiedzę na temat specyfiki metodologicznej oraz aktualnych kierunków w badaniach historyczno-kulturowych	H2A_W01, H2A_W03, H2A_W04, H2A_W06
K2_W05	ma zaktualizowaną wiedzę na temat orientacji metodologicznych we współczesnej humanistyce, których osiągnięcia potrafi aplikować do badań nad kulturą	H2A_W03, H2A_W05, H2A_W06, H2A_W07
K2_W06	ma poszerzoną wiedzę na temat zmian zachodzących we współczesnym życiu kulturalnym oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznawania, analizowania i interpretowania nowych praktyk kulturowych	H2A_W02, H2A_W07, H2A_W09
K2_W07	zna wyspecjalizowane metody pracy kulturalnej w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz metody animacji i aktywizacji kulturowej w skali lokalnej i międzynarodowej	H2A_W08, H2A_W10

K2_W08	ma pogłębioną i specjalistyczną wiedzę o rozwoju różnych dziedzin europejskiej kultury artystycznej ze szczególnym naciskiem na formy sztuki współczesnej oraz o towarzyszących jej społecznych dyskursach, praktykach i dziedzinach nauki, wyspecjalizowanych w badaniu kultury artystycznej, w tym wiedzę o historycznych i współczesnych koncepcjach estetycznych	H2A_W02, H2A_W03, H2A_W04, H2A_W06
K2_W09	ma uporządkowaną, pogłębioną i rozszerzoną wiedzę ogólną (obejmującą terminologię, teorie i metodologię) z zakresu wiedzy o mediach, którą potrafi twórczo wykorzystywać i samodzielnie aktualizować	H2A_W02, H2A_W03, H2A_W04, H2A_W06
K2_W10	zna i stosuje metody analizy konwencji teatralnych i performatywnych, ujęte w perspektywie interdyscyplinarnej oraz aktualizuje swoją wiedzę o nowe nurty i orientacje badawcze w zakresie badań nad teatrem i performansem	H2A_W03, H2A_W04, H2A_W05, H2A_W06
K2_W11	rozumie funkcjonowanie poszczególnych, usytuowanych w konkretnym czasie i miejscu, sposobów uczestnictwa w wielu dziedzinach kultury i życia społecznego, pozwalających na kształtowanie wiedzy i zachowań w swoim bliższym i dalszym otoczeniu społeczno-kulturowym	H2A_W07, H2A_W09, H2A_W10
K2_W12	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o historycznych i współczesnych koncepcjach dotyczących etycznych i kulturowych aspektów gospodarowania, funkcjonowania biznesu oraz zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami	H2A_W03, H2A_W04, H2A_W08, H2A_W10
K2_W13	ma poszerzoną wiedzę z zakresu kulturowych studiów miejskich, obejmującą w perspektywie interdyscyplinarnej (historycznej, społecznej, kulturowej, urbanistycznej) koncepcje miasta i miejskości, zna i rozumie metody analizy i interpretacji praktyk i wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii lub kierunków w badaniach nad miastami oraz specjalistyczne opracowania naukowe, dokumenty, wyniki badań opisujące zmiany i procesy kulturowe zachodzące we współczesnych miastach	H2A_W02, H2A_W03, H2A_W04, H2A_W05, H2A_W06, H2A_W07
	UMIĘTNOŚCI	
K2_U01	integruje, krytycznie interpretuje i twórczo wykorzystuje ujęcia teoretyczne i podejścia badawcze właściwe dla kulturoznawstwa w nietypowych sytuacjach profesjonalnych	H2A_U02, H2A_U04
K2_U02	określa znaczenia, oddziaływanie społeczne i miejsce wytworów kultury w procesie historyczno-kulturowym, posługując się odpowiednimi metodami analizy i interpretacji	H2A_U02, H2A_U05, H2A_U07
K2_U03	posiada poszerzone umiejętności badawcze, pozwalające na samodzielne przeprowadzenie badań nad sformułowanym przez siebie problemem na etapach: doboru metod i narzędzi badawczych oraz opracowania i prezentacji wyników	H2A_U01, H2A_U02, H2A_U04, H2A_U06 H2A_U10
K2_U04	inicjuje, organizuje i koordynuje pracę zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej oraz proponuje autorskie, twórcze inicjatywy kulturalne	H2A_U01, H2A_U03, H2A_U08

K2_U05	wykorzystuje informacje na temat pracy współczesnych organizacji i instytucji kulturalnych w Polsce i na świecie oraz nawiązuje z nimi współpracę, pozwalającą na proponowanie nowych inicjatyw i projektów kulturalnych	H2A_U01, H2A_U03, H2A_U06, H2A_U08
K2_U06	pisze i redaguje wyspecjalizowane teksty informacyjne, promocyjne i krytyczne w języku polskim i obcym, wykorzystując aktualny stan wiedzy oraz korzystając w nowoczesnych źródeł i zasobów informacji	H2A_U01, H2A_U03, H2A_U05, H2A_U06, H2A_U09, H2A_U11
K2_U07	twórczo wykorzystuje nowe technologie audiowizualne i multimedia w innowacyjnych projektach kulturalnych	H2A_U01, H2A_U03, H2A_U07, H2A_U08
K2_U08	wykorzystując zdobytą wiedzę, zwłaszcza z zakresu estetyki, dokonuje samodzielnej i specjalistycznej interpretacji współczesnych wytworów artystycznych oraz wyjaśnia właściwe współczesnej kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej w języku polskim i obcym	H2A_U01, H2A_U02, H2A_U04, H2A_U05, H2A_U06, H2A_U07, H2A_U10, H2A_U11
K2_U09	posiada pogłębione umiejętności badawcze obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na rozwiązywanie także nietypowych problemów z zakresu wiedzy o mediach	H2A_U01, H2A_U02, H2A_U04, H2A_U05, H2A_U06, H2A_U07, H2A_U10
K2_U10	stosuje wiedzę z zakresu teatrologii i performatyki w jej powiązaniu z innymi nurtami we współczesnej humanistyce do autorskiej analizy, interpretacji oraz krytyki współczesnych praktyk performatywnych	H2A_U01, H2A_U02, H2A_U04, H2A_U05, H2A_U07
K2_U11	aktywnie współtworzy wiedzę i praktyki z zakresu współczesnych form uczestnictwa w kulturze, z uwzględnieniem życia obyczajowego, postaw moralnych, tożsamości narodowych i wielokulturowych oraz kultur pogranicza, wykazując się zrozumieniem specyfiki kultury rodzimej i obcej	H2A_U02, H2A_U03, H2A_U05
K2_U12	potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, ocenić, wyselekcjonować i użytkować informację z zakresu etycznych i kulturowych aspektów działalności gospodarczej, posługując się tradycyjnymi i nowoczesnymi źródłami wiedzy	H2A_U01, H2A_U02, H2A_U03
K2_U13	posługuje się i twórczo integruje koncepcje teoretyczne i podejścia badawcze w ramach kulturowych studiów miejskich, poddając analizie praktyki i strategii miejskie dotyczące obszaru kultury (rewitalizacyjne, artystyczne, polityczne, promocyjne itp.), a także współtworząc i uczestnicząc w realizacji strategii miejskich w obszarze kultury	H2A_U01, H2A_U02, H2A_U03, H2A_U05, H2A_U07, H2A_U10
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

K2_K01	zdaje sobie sprawę z potrzeby pogłębiania kompetencji kulturowych współczesnego człowieka w warunkach komunikacji międzykulturowej, spotkania różnych tradycji i sposobów życia	H2A_K01, H2A_K05, H2A_K06
K2_K02	wykazuje się aktywnością i inicjatywą w rozwiązywaniu problemów, wynikających ze zmian w kulturze najnowszej	H2A_K02, H2A_K03
K2_K03	aktywnie i krytycznie uczestniczy w negocjowaniu konfliktów kulturowych: społecznych, etnicznych, religijnych i in.	H2A_K02, H2A_K03, H2A_K05
K2_K04	dostrzega sprzeczności, proponuje rozwiązania i formułuje opinie na temat upowszechniających się poglądów, koncepcji, stanowisk i polityk kulturalnych	H2A_K04, H2A_K06
K2_K05	koordynuje pracę różnych grup i świadomie przyjmuje rolę inicjatora ich działań oraz odpowiedzialność, która z niej wynika	H2A_K02, H2A_K03, H2A_K04
K2_K06	potrafi dokonywać adekwatnej oceny postępowania swojego i swoich współpracowników pod względem etycznym w nietypowych sytuacjach profesjonalnych	H2A_K02, H2A_K03, H2A_K04
K2_K07	aktywnie przyczynia się do rozwoju nowych form komunikacji kulturowej (w tym medialnej), niezbędnych do realizacji twórczych projektów kulturalnych	H2A_K01, H2A_K02, H2A_K03, H2A_K06
K2_K08	rozumie potrzebę aktywnego rozwijania własnych kompetencji profesjonalnych i korzystania z różnych form podnoszenia kwalifikacji w formalnym i pozaformalnym systemie kształcenia oraz w życiu zawodowym	H2A_K01, H2A_K06
K2_K09	świadomie i aktywnie uczestniczy w życiu artystycznym, przyczyniając się do utrzymywania elementów tradycji artystycznej oraz proponując rozwiązania alternatywne dla istniejącego ładu artystycznego, jest także przygotowany do pracy w organizacjach i instytucjach związanych ze sztuką	H2A_K02, H2A_K03, H2A_K05, H2A_K06
K2_K10	aktywnie uczestniczy w debacie publicznej, dotyczącej znaczenia i wpływu przekazów i praktyk medialnych na współczesne życie społeczne i kulturę, formułując własne, krytyczne stanowiska i opinie	H2A_K02, H2A_K03, H2A_K06
K2_K11	trafnie interpretuje sensy symboliczne ludzkiej myśli i działań w swojej i obcej grupie społecznej, pogłębia swoje uczestnictwo w kulturze oraz rozwija umiejętności komunikacji kulturowej i międzykulturowej	H2A_K02, H2A_K03, H2A_K05, H2A_K06
K2_K12	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy z zakresu etyki gospodarczej, rozumiejąc potrzebę uwzględniania różnic kulturowych w zarządzaniu przedsiębiorstwami i innymi organizacjami	H2A_K02, H2A_K04
K2_K13	dostrzega, rozpoznaje i poddaje analizie problemy i konflikty obecne w przestrzeni miasta, stawia diagnozy i formułuje rekomendacje rozwiązań tych problemów w ramach aktywnej współpracy ze społecznościami miejskimi oraz inicjowania i kierowania przebiegiem działań i projektów kulturalnych w miastach	H2A_K02, H2A_K03

Należy podkreślić, że w ocenianym okresie, a mianowicie roku akademickim 2018/19, obowiązywały na kierunku kulturoznawstwo powyższe efekty kształcenia wprowadzone w życie Uchwałą nr 337/2011/2012 Senatu UAM z dnia 25 czerwca 2012 roku w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunków studiów prowadzonych przez Wydział Nauk Społecznych UAM (załącznik 0.1 i załącznik 0.2). Od 1 października 2019 roku obowiązują efekty uczenia się na kierunku kulturoznawstwo, wprowadzone Uchwałą nr 320/2018/2019 Senatu UAM z dnia 29 czerwca 2019 r. w sprawie dostosowywania programu studiów na kierunku kulturoznawstwo do wymagań ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (załącznik 0.3, załącznik 0.4)

Kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku KULTUROZNAWSTWO

Studia I stopnia – profil ogólnoakademicki

Nazwa kierunku studiów	KULTUROZNAWSTWO
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji	PRK: 6
Poziom studiów	I stopnia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta	licencjat
Dyscypliny naukowe	– NAUKI O KULTURZE I RELIGII
Dyscyplina wiodąca	– NAUKI O KULTURZE I RELIGII

Symbol	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK ³	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK ⁴
Wiedza: absolwent zna i rozumie:			
K_W01	podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa	P6U_W	P6S_WG
K_W02	podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury	P6U_W	P6S_WG

³ Uniwersalne charakterystyki poziomów w PRK – załącznik do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i poz. 1010).

⁴ Charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK lub charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 PRK dla dziedziny sztuki - część I i część II załącznika do rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).

K_W03	miejsce i znaczenie kulturoznawstwa w systemie nauk oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a kulturoznawstwem	P6U_W	P6S_WG
K_W04	podstawowe fakty, terminy i metodologię z zakresu historii kultury	P6U_W	P6S_WG
K_W05	podstawy metodologii badań kulturoznawczych	P6U_W	P6S_WG
K_W06	specyfikę współczesnego życia kulturalnego oraz o tendencje i zmiany w praktykach kulturowych	P6U_W	P6S_WG, P6S_WK
K_W07	specyfikę oraz zasady pracy w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz podstawowe aspekty współczesnej polityki kulturalnej w skali lokalnej, a także zasady animacji kulturowej różnych grup i społeczności lokalnych	P6U_W	P6S_WG, P6S_WK
K_W08	specyfikę rozwoju różnych dziedzin europejskiej kultury artystycznej z uwzględnieniem form sztuki współczesnej, towarzyszących jej społecznych dyskursów i praktyk	P6U_W	P6S_WG
K_W09	terminologię, teorie i metodologię z zakresu medioznawstwa oraz rolę komunikacji medialnej we współczesnej kulturze	P6U_W	P6S_WG, P6S_WK
K_W10	metody analizy i interpretacji różnych konwencji teatralnych i performatywnych oraz różnych wytworów kultury według wybranych szkół badawczych, tradycji lub teorii performatywnych oraz teatrologicznych	P6U_W	P6S_WG
K_W11	specyfikę partycypacji kulturowej we współczesnych i historycznych formach obyczaju, moralności, religii, tożsamości narodowej, migracji, wielokulturowości oraz zna specyficzny dla badań tych sfer aparat teoretyczno-metodologiczny	P6U_W	P6S_WG, P6S_WK
K_W12	podstawy funkcjonowania biznesu, zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami oraz rozumie rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kulturowego otoczenia biznesu	P6U_W	P6S_WG, P6S_WK
K_W13	specyfikę współczesnych kultur miejskich, najważniejsze, historyczne i współczesne koncepcje teoretyczne, stanowiące podstawę do badań nad miastem, a także rozumie podstawowe zasady funkcjonowania lokalnej polityki kulturalnej w miastach	P6U_W	P6S_WG, P6S_WK
Umiejętności: absolwent potrafi:			
K_U01	posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych	P6U_U	P6S_UW, P6S_UU
K_U02	dokonać rozpoznania, obserwacji, interpretacji i krytycznej oceny wytworów kultury, przypisując je do właściwej tradycji	P6U_U	P6S_UW, P6S_UU
K_U03	formułować problemy badawcze, dobrać metody i narzędzia badawcze, opracować i prezentować wyniki, pozwalające na rozwiązywanie podstawowych zagadnień w zakresie badań kulturoznawczych	P6U_U	P6S_UW, P6S_UU

K_U04	aktywnie uczestniczyć w pracach zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej pod względem merytorycznym i organizacyjnym	P6U_U	P6S_UW, P6S_UK, P6S_UO, P6S_UU
K_U05	gromadzić, analizować i interpretować informacje niezbędne do pracy w zespołach profesjonalnych w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz w realizacji projektów kulturalnych, w tym animacyjnych i kuratorskich	P6U_U	P6S_UW, P6S_UK, P6S_UO, P6S_UU
K_U06	pisać i redagować teksty informacyjne, promocyjne i krytyczne w języku polskim i obcym, dotyczące działalności kulturalnej, artystycznej, społecznej z wykorzystaniem różnych źródeł informacji oraz ujęć teoretycznych	P6U_U	P6S_UW, P6S_UK, P6S_UU
K_U07	posługiwać się narzędziami technicznymi niezbędnymi do pracy animacyjnej i kuratorskiej oraz pracy w zespołach profesjonalnych, instytucjach i organizacjach kulturalnych, ze szczególnym uwzględnieniem technologii audiowizualnych i multimedialnych	P6U_U	P6S_UW, P6S_UK, P6S_UO, P6S_UU
K_U08	potrafi interpretować utwory artystyczne oraz wyjaśniać właściwe kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej w języku polskim i obcym	P6U_U	P6S_UW, P6S_UK, P6S_UU
K_U09	rozwiązywać typowe zadania i problemy pojawiające się w obrębie badań nad współczesnymi praktykami kulturowymi zapośredniczonymi medialnie	P6U_U	P6S_UW, P6S_UU
K_U10	rozpoznać rozmaite odmiany konwencji teatralnych i performatywnych oraz ich wytwory, przeprowadzać ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem najnowszych metod badawczych właściwych dla performatyki i teatrologii, w celu określenia ich znaczenia, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym	P6U_U	P6S_UW, P6S_UU
K_U11	posługiwać się koncepcjami życia społeczno-kulturowego obejmującymi problematykę uczestnictwa w kulturze, obyczaju, moralności, religii, tożsamości narodowej, migracji oraz wielokulturowości	P6U_U	P6S_UW, P6S_UK, P6S_UU
K_U12	wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z zakresu etycznych i kulturowych aspektów działalności gospodarczej	P6U_U	P6S_UW, P6S_UO, P6S_UU
K_U13	posługiwać się podstawowymi podejściami teoretycznymi w badaniach nad kulturami miejskimi i potrafi je zastosować w różnych sytuacjach profesjonalnych, związanych z organizacją i animacją życia kulturalnego w miastach oraz lokalną polityką miejską	P6U_U	P6S_UW, P6S_UK, P6S_UO, P6S_UU
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do:			
K_K01	wykorzystania wiedzy kulturoznawczej we wspieraniu rozwoju współczesnego człowieka oraz kultur lokalnych i współczesnych społeczeństw, ma także świadomość swej odpowiedzialności za zachowanie ich dziedzictwa kulturowego	P6U_K	P6S_KK, P6S_KO
K_K02	wykazania się wyobraźnią, wrażliwością społeczną i krytycyzmem w ocenie procesów i zjawisk kulturowych	P6U_K	P6S_KK, P6S_KO

K_K03	wyjaśniania istotnych zjawisk w kulturze (konflikty społeczne, etniczne i religijne, przemiany obyczajowe, nowe praktyki kulturowe i nowe formy uczestnictwa w kulturze)	P6U_K	P6S_KK
K_K04	przyjmowania postaw krytycznych wobec wiedzy, którą przyswaja, panujących autorytetów, ideologii i mód	P6U_K	P6S_KK
K_K05	współtworzenia relacji i współpracy z różnymi grupami, wnosząc do ich działań indywidualny i twórczy wkład	P6U_K	P6S_KO , P6S_KR
K_K06	poważnej refleksji na tematy etyczne związane z własną pracą, odpowiedzialnością przed współpracownikami i innymi członkami społeczeństwa	P6U_K	P6S_KK, P6S_KO
K_K07	rozumienia potrzeby prezentacji i upowszechniania, również za pomocą współczesnych mediów, efektów twórczej pracy własnej oraz osób, zespołów profesjonalnych i grup, z którym współpracuje	P6U_K	P6S_KO, P6S_KR
K_K08	oceny własnych kompetencji oraz wiedzy, dostrzega i rozumie konieczność własnego rozwoju i kształcenia (np. potrzebę uczenia się przez całe życie)	P6U_K	P6S_KK
K_K09	świadomego i aktywnego uczestnictwa w życiu artystycznym, rozumiejąc wagę poszczególnych jego elementów, organizacyjnych i merytorycznych, oraz rozumiejąc zarówno konieczność poszukiwania rozwiązań alternatywnych dla istniejącego ładu artystycznego, jak i potrzebę utrzymywania elementów tradycji artystycznej	P6U_K	P6S_KR, P6S_KR
K_K10	świadomego i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego w ich przejawach medialnych, ma również świadomość znaczenia problematyki etycznej związanej ze współczesną komunikacją medialną	P6U_K	P6S_KO, P6S_KR
K_K11	prawidłowej identyfikacji i oceny zjawisk społeczno-kulturowych, w których uczestniczy, poprzez uświadomienie sobie specyfiki i wagi kulturowych regulacji różnych sfer życia codziennego i form obyczajowości	P6U_K	P6S_KK, P6S_KR
K_K12	prawidłowej identyfikacji i rozstrzygnięcia podstawowych dylematów etycznych i filozoficznych związanych z zarządzaniem przedsiębiorstwem oraz innymi organizacjami	P6U_K	P6S_KK, P6S_KO, P6S_KR
K_K13	porozumiewania się i współdziałania ze społecznościami miejskimi w procesie diagnozowania i rozwiązywania artykułowanych przez nie problemów oraz negocjowania konfliktów	P6U_K	P6S_KO, P6S_KR

Kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku KULTUROZNAWSTWO**Studia II stopnia – profil ogólnoakademicki**

Podstawa prawna: *Uchwała nr 320/2018/2019 Senatu UAM z dnia 29 czerwca 2019 r. w sprawie dostosowywania programu studiów na kierunku kulturoznawstwo do wymagań ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym*

Nazwa kierunku studiów	KULTUROZNAWSTWO
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji	PRK: 7
Poziom studiów	<i>II stopnia</i>
Profil studiów	ogólnoakademicki
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta	magister
Dyscypliny naukowe	– NAUKI O KULTURZE I RELIGII
Dyscyplina wiodąca	– NAUKI O KULTURZE I RELIGII

Symbol	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do: uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK ⁵	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK ⁶
Wiedza: absolwent zna i rozumie			
K_W01	teoretyczne koncepcje kultury, którą stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej	P7U_W	P7S_WG, P7S_WK,
K_W02	terminologię oraz koncepcje, dotyczące relacji i procesów zachodzących w kulturze, którą potrafi zastosować do opisu praktyk kulturowych	P7U_W	P7S_WG, P7S_WK
K_W03	historię rozwoju kulturoznawstwa jako dziedziny wiedzy o charakterze interdyscyplinarnym oraz o nowych kierunkach i koncepcjach teoretycznych, którą samodzielnie aktualizuje	P7U_W	P7S_WG
K_W04	specyfikę metodologiczną oraz aktualne kierunki w badaniach historyczno-kulturowych	P7U_W	P7S_WG

⁵ Uniwersalne charakterystyki poziomów w PRK – załącznik do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i poz. 1010).

⁶ Charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK lub charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 PRK dla dziedziny sztuki - część I i część II załącznika do rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).

K_W05	aktualne orientacje metodologiczne we współczesnej humanistyce, których osiągnięcia potrafi aplikować do badań nad kulturą	P7U_W	P7S_WG, P7S_WK
K_W06	zmiany zachodzące we współczesnym życiu kulturalnym oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznawania, analizowania i interpretowania nowych praktyk kulturowych	P7U_W	P7S_WG, P7S_WK
K_W07	wyspecjalizowane metody pracy kulturalnej w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz metody animacji i aktywizacji kulturowej w skali lokalnej i międzynarodowej	P7U_W	P7S_WK
K_W08	specyfikę rozwoju różnych dziedzin europejskiej kultury artystycznej ze szczególnym naciskiem na formy sztuki współczesnej oraz o towarzyszących jej społecznych dyskursach, praktykach i dziedzinach nauki, wyspecjalizowanych w badaniu kultury artystycznej, w tym wiedzę o historycznych i współczesnych koncepcjach estetycznych	P7U_W	P7S_WG, P7S_WK
K_W09	ogólną problematykę (obejmującą terminologię, teorie i metodologię) z zakresu wiedzy o mediach, którą potrafi twórczo wykorzystywać i samodzielnie aktualizować	P7U_W	P7S_WG, P7S_WK
K_W10	metody analizy konwencji teatralnych i performatywnych, ujęte w perspektywie interdyscyplinarnej oraz aktualizuje swoją wiedzę o nowe nurty i orientacje badawcze w zakresie badań nad teatrem i performansem	P7U_W	P7S_WG, P7S_WK
K_W11	funkcjonowanie poszczególnych, usytuowanych w konkretnym czasie i miejscu, sposobów uczestnictwa w wielu dziedzinach kultury i życia społecznego, pozwalających na kształtowanie wiedzy i zachowań w swoim bliższym i dalszym otoczeniu społeczno-kulturowym	P7U_W	P7S_WK
K_W12	historyczne i współczesne koncepcje dotyczące etycznych i kulturowych aspektów gospodarowania, funkcjonowania biznesu oraz zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami	P7U_W	P7S_WG, P7S_WK
K_W13	specyfikę kulturowych studiów miejskich, obejmujących w perspektywie interdyscyplinarnej (historycznej, społecznej, kulturowej, urbanistycznej) koncepcje miasta i miejskości, zna i rozumie metody analizy i interpretacji praktyk i wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii lub kierunków w badaniach nad miastami oraz specjalistyczne opracowania naukowe, dokumenty, wyniki badań opisujące zmiany i procesy kulturowe zachodzące we współczesnych miastach	P7U_W	P7S_WG, P7S_WK
Umiejętności: absolwent potrafi			
K_U01	integrować, krytycznie interpretować i twórczo wykorzystywać ujęcia teoretyczne i podejścia badawcze właściwe dla kulturoznawstwa w nietypowych sytuacjach profesjonalnych	P7U_U	P7S_UW, P7S_UU
K_U02	określać znaczenia, oddziaływanie społeczne i miejsce wytworów kultury w procesie historyczno-kulturowym, posługując się odpowiednimi metodami analizy i interpretacji	P7U_U	P7S_UW, P7S_UU

K_U03	samodzielnie przeprowadzać badania nad sformułowanym przez siebie problemem na etapach: doboru metod i narzędzi badawczych oraz opracowania i prezentacji wyników	P7U_U	P7S_UW, P7S_UU
K_U04	inicjować, organizować i koordynować pracę zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej oraz proponować autorskie, twórcze inicjatywy kulturalne	P7U_U	P7S_UW, P7S_UK, P7S_UO, P7S_UU
K_U05	wykorzystywać informacje na temat pracy współczesnych organizacji i instytucji kulturalnych w Polsce i na świecie oraz nawiązywać z nimi współpracę, pozwalającą na proponowanie nowych inicjatyw i projektów kulturalnych	P7U_U	P7S_UW, P7S_UK, P7S_UO, P7S_UU
K_U06	pisać i redagować wyspecjalizowane teksty informacyjne, promocyjne i krytyczne w języku polskim i obcym, wykorzystując aktualny stan wiedzy oraz korzystając w nowoczesnych źródła i zasobów informacji	P7U_U	P7S_UW, P7S_UK, P7S_UU
K_U07	twórczo wykorzystywać nowe technologie audiowizualne i multimedia w innowacyjnych projektach kulturalnych	P7U_U	P7S_UW, P7S_UK
K_U08	wykorzystując zdobytą wiedzę, zwłaszcza z zakresu estetyki, dokonywać samodzielnej i specjalistycznej interpretacji współczesnych wytworów artystycznych oraz wyjaśniać właściwe współczesnej kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej w języku polskim i obcym	P7U_U	P7S_UW, P7S_UK, P7S_UU
K_U09	w sposób pogłębiony analizować prace innych autorów, dokonywać syntez różnych idei i poglądów, dobierać metody i konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki, pozwalające na rozwiązywanie także nietypowych problemów z zakresu wiedzy o mediach	P7U_U	P7S_UW, P7S_UK, P7S_UU
K_U10	stosować wiedzę z zakresu teatrologii i performatyki w jej powiązaniu z innymi nurtami we współczesnej humanistyce do autorskiej analizy, interpretacji oraz krytyki współczesnych praktyk performatywnych	P7U_U	P7S_UW, P7S_UU
K_U11	aktywnie współtworzyć wiedzę i praktyki z zakresu współczesnych form uczestnictwa w kulturze, z uwzględnieniem życia obyczajowego, postaw moralnych, tożsamości narodowych i wielokulturowych oraz kultur pogranicza, wykazując się zrozumieniem specyfiki kultury rodzimej i obcej	P7U_U	P7S_UW, P7S_UK, P7S_UU
K_U12	samodzielnie wyszukiwać, analizować, ocenić, wyselekcjonować i użytkować informacje z zakresu etycznych i kulturowych aspektów działalności gospodarczej, posługując się tradycyjnymi i nowoczesnymi źródłami wiedzy	P7U_U	P7S_UW, P7S_UU
K_U13	posługiwać się i twórczo integrować koncepcje teoretyczne i podejścia badawcze w ramach kulturowych studiów miejskich, poddając analizie praktyki i strategii miejskie dotyczące obszaru kultury (rewitalizacyjne, artystyczne, polityczne, promocyjne itp.), a także współtworząc i uczestnicząc w realizacji strategii miejskich w obszarze kultury	P7U_U	P7S_UW, P7S_UK, P7S_UO, P7S_UU
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do			
K_K01	pogłębiania kompetencji kulturowych współczesnego	P7U_K	P7S_KK, P7S_KO

	człowieka w warunkach komunikacji międzykulturowej, spotkania różnych tradycji i sposobów życia		
K_K02	wykazywania się aktywnością i inicjatywą w rozwiązywaniu problemów, wynikających ze zmian w kulturze najnowszej	P7U_K	P7S_KO
K_K03	aktywnego i krytycznego uczestnictwa w negocjowaniu konfliktów kulturowych: społecznych, etnicznych, religijnych i in.	P7U_K	P7S_KK, P7S_KO, P7S_KR
K_K04	dostrzegania sprzeczności, proponowania rozwiązania i formułowania opinii na temat upowszechniających się poglądów, koncepcji, stanowisk i polityk kulturalnych	P7U_K	P7S_KK
K_K05	koordynacji pracy różnych grup i świadomego przyjmowania roli inicjatora ich działań oraz odpowiedzialności, która z niej wynika	P7U_K	P7S_KO, P7S_KR
K_K06	dokonywania adekwatnej oceny postępowania swojego i swoich współpracowników pod względem etycznym w nietypowych sytuacjach profesjonalnych	P7U_K	P7S_KK, P7S_KR
K_K07	aktywnego przyczyniania się do rozwoju nowych form komunikacji kulturowej (w tym medialnej), niezbędnych do realizacji twórczych projektów kulturalnych	P7U_K	P7S_KO
K_K08	aktywnego rozwijania własnych kompetencji profesjonalnych i korzystania z różnych form podnoszenia kwalifikacji w formalnym i pozaformalnym systemie kształcenia oraz w życiu zawodowym	P7U_K	P7S_KO, P7S_KR
K_K09	świadomego i aktywnego uczestnictwa w życiu artystycznym, przyczyniając się do utrzymywania elementów tradycji artystycznej oraz proponując rozwiązania alternatywne dla istniejącego ładu artystycznego, jest także przygotowany do pracy w organizacjach i instytucjach związanych ze sztuką	P7U_K	P7S_KK, P7S_KO, P7S_KR
K_K10	aktywnego uczestnictwa w debacie publicznej, dotyczącej znaczenia i wpływu przekazów i praktyk medialnych na współczesne życie społeczne i kulturę, formułując własne, krytyczne stanowiska i opinie	P7U_K	P7S_KO
K_K11	trafnego interpretowania sensów symbolicznych ludzkiej myśli i działań w swojej i obcej grupie społecznej, pogłębiania swojego uczestnictwa w kulturze oraz rozwijania umiejętności komunikacji kulturowej i międzykulturowej	P7U_K	P7S_KK, P7S_KO
K_K12	prawidłowej identyfikacji i rozstrzygania dylematów z zakresu etyki gospodarczej, rozumiejąc potrzebę uwzględniania różnic kulturowych w zarządzaniu przedsiębiorstwami i innymi organizacjami	P7U_K	P7S_KK, P7S_KO, P7S_KR
K_K13	dostrzegania, rozpoznawania i poddawania analizie problemów i konfliktów obecnych w przestrzeni miasta, stawiania diagnoz i formułowania rekomendacji rozwiązań tych problemów w ramach aktywnej współpracy ze społecznościami miejskimi oraz inicjowania i kierowania przebiegiem działań i projektów kulturalnych w miastach	P7U_K	P7S_KK, P7S_KO

Skład zespołu przygotowującego raport samooceny

Imię i nazwisko	Tytuł lub stopień naukowy/stanowisko/funkcja pełniona w uczelni
Agnieszka Kaczmarek	Dr hab. / prof. UAM / kierownik studiów na kierunku Kulturoznawstwo
Magdalena Kamińska	Dr hab. / prof. UAM / członkini Rady Programowej IK
Rafał Kochany	Dr hab. / prof. UAM / prodziekan do spraw nauki WAIK
Katarzyna Machtyl	Dr / adiunkt
Marianna Michałowska	Dr hab. / prof. UAM / dyrektor Instytutu Kulturoznawstwa
Agata Skórzyńska	Dr hab. / prof. UAM / członkini Rady Programowej IK
Jacek Zygorowicz	Dr hab. / prof. UAM / prodziekan do spraw studenckich i kształcenia WAIK
Piotr Kędziora	Mgr / specjalista ds. IT
Sylwia Liszyńska	Mgr / starszy specjalista / biuro IK
Maciej Kijko	Dr / specjalista / lektorium IK
Marcin Poprawski	Dr / pracownik badawczo-techniczny / koordynator Erasmus+

Spis treści

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów	3
Wskazówki ogólne do raportu samooceny	21
Prezentacja uczelni	22
Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim	24
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	24
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	34
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	42
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	50
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	55
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	58
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	62
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	65
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	68
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	69
Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów	75

Wskazówki ogólne do raportu samooceny

Raport samooceny przygotowywany przez uczelnię jest jednym z podstawowych źródeł informacji wykorzystywanych przez zespół oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej w procesie oceny programowej. Jego głównym celem jest prezentacja koncepcji i programu studiów, uwarunkowań jego realizacji oraz miejsca i roli kształcenia w otoczeniu społecznym i gospodarczym, w odniesieniu **do szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia** określonych w załączniku do Statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, a także refleksja nad stopniem spełnienia tych kryteriów.

Istotnymi cechami raportu samooceny jest analityczne i auto-refleksyjne podejście do prezentowanych w nim treści oraz poparcie przedstawianych w raporcie aspektów programu studiów i jego realizacji specyficznymi przykładami stosowanych rozwiązań, ze szczególnym uwzględnieniem wyróżniających je cech oraz dobrych praktyk. Raport powinien być zwięzły. W części I jego objętość nie powinna przekraczać 40 000 znaków.

We wzorze raportu samooceny zawarte zostały wskazówki mówiące o tym, co warto rozważyć i do czego odnieść się w raporcie. Zwrócono w nich uwagę na te elementy, odpowiadające szczegółowym kryteriom oceny programowej i przyjętym standardom jakości, do których odniesienie się umożliwi dokonanie pełnej samooceny, a następnie przeprowadzenie rzetelnej oceny przez zespół oceniający PKA.

Wskazówek tych nie należy traktować jako obligatoryjnych dla uczelni przygotowującej raport samooceny. Uczelnia w samoocenie każdego kryterium ma prawo w pełni autonomicznie przedstawiać kluczowe czynniki uwiarygodniające jego spełnienie. Wyłącznym celem wskazówek jest pomoc w zrozumieniu istoty każdego z kryteriów, wskazanie informacji najważniejszych dla procesu oceny oraz zainspirowanie do formułowania pytań, na które warto poszukiwać odpowiedzi w procesie samooceny i opracowywania raportu, a także w celu doskonalenia jakości kształcenia na ocenianym kierunku.

Należy pamiętać, że zgodnie z § 17 ust. 3 statutu PKA z dnia 13 grudnia 2018 r., Uczelnia powinna opublikować raport samooceny na swej stronie internetowej przed wizytacją zespołu oceniającego.

Prezentacja uczelni

Obchodzący w 2019 roku stulecie Uniwersytet im. Adama Mickiewicza należy do grona wiodących uczelni w Polsce. Aktualnie na 80 kierunkach i ponad 200 specjalnościach studiuje blisko 35 tys. studentów studiów I i II stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich. Od 1.10.2019 studia doktoranckie prowadzone są w Szkole Doktorskiej UAM oraz kontynuowane na wydziałowych studiach doktoranckich. Obecnie kształci się w UAM ponad 1300 doktorantów. Uniwersytet jest też jednym z największych pracodawców w regionie.

UAM stwarza naukowcom najlepsze, zgodne z europejskimi standardami warunki pracy i prowadzenia badań, co potwierdza otrzymany przez Uniwersytet w 2016 roku prestiżowy certyfikat „HR Excellence in Research” nadawany przez Komisję Europejską. Dzięki temu, a także dzięki uczestnictwu w licznych organizacjach międzynarodowych, m.in.: European University Association (EUA), European University Continuing Education Network (EUCEN), The Compostela Group of Universities, The Santander Group – European University Network, UAM jest rozpoznawalny w konkursach grantowych badawczych i dydaktycznych w Europejskim Obszarze Badawczym. W czerwcu 2019 roku UAM uzyskał status „uniwersytetu europejskiego” i wszedł w skład konsorcjum EPICUR, zrzeszające 8 uczelni (ze Strasburga, Freiburga Bryzgowijskiego, Amsterdamu, Karlsruhe, Wiednia, Salonik, Mulhouse). Na tle uniwersytetów polskich i europejskich UAM wyróżnia się szczególną dbałością o kwestie środowiska i ekologii, co odzwierciedla jego silna 160.pozycja na świecie i 76. w Europie w ekologicznym World University Ranking „Green Metric”.

W 2019 roku w ramach wdrażania „Konstytucji dla Nauki” (Ustawy 2.0) UAM znalazł się wśród laureatów pierwszego konkursu MNiSW „Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza”. Związana z reformą szkolnictwa wyższego reorganizacja jest największym wyzwaniem, stawianym obecnie przed pracownikami i władzami UAM. Wprowadzona od 1 października 2019 roku struktura uczelni, zgodnie ze Statutem UAM⁷ obejmuje obecnie 4 szkoły dziedzinowe, w skład których wchodzi 4 dyscyplinowe wydziały.

Instytut Kulturoznawstwa został utworzony w 1976 roku w ramach Wydziału Historycznego, od 1985 roku stanowił jednostkę Wydziału Nauk Społecznych, w nowej strukturze – od 1 października 2019 roku prowadzi działalność w ramach Szkoły Humanistycznej, na Wydziale Antropologii i Kulturoznawstwa (wraz z Instytutem Etnologii i Antropologii Kulturowej oraz Instytutem Teatru i Sztuki Mediów). Siedzibą Instytutu jest Kampus Ogrody, złożony z 4 budynków oraz przestrzeni parkowej. Obecnie Kampus jest siedzibą, poza Wydziałem Antropologii i Kulturoznawstwa, 4 Wydziałów (Filozofii, Socjologii, Studiów Edukacyjnych oraz Psychologii i Kognitywistyki).

Działania IK są w pełni zgodne z misją UAM, która oparta jest na prowadzeniu wysokiej jakości badań, kształceniu we współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz rozwijaniu społecznej odpowiedzialności. Misji tej podporządkowane są badawcze i dydaktyczne cele Instytutu. Cele badawcze zogniskowane są na: rozwijaniu ogólnej teorii kultury i metodologii nauk o kulturze, a także teorii poszczególnych dziedzin kultury; prowadzeniu empirycznych badań kultury współczesnej; prognozowaniu i programowaniu rozwojowych procesów kulturowych; uogólnianiu doświadczeń

⁷ 1) Nowy statut: Uchwała nr 218/2018/2019 Senatu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 17 kwietnia 2019 roku w sprawie Statutu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; http://pracownicy.amu.edu.pl/_data/assets/pdf_file/0004/383161/Statut-UAM.pdf.

2) Nowa organizacja uczelni: Zarządzenie nr 343/2018/2019 Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 14 sierpnia 2019 roku w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego; http://pracownicy.amu.edu.pl/_data/assets/pdf_file/0004/389470/Regulamin-organizacyjny.pdf.

3) Regulamin studiów UAM (obowiązuje od 1.10.2019); https://amu.edu.pl/studenci/przewodnik_studenta/regulamin-studiow.

praktycznych z zakresu upowszechniania kultury, planowaniu i organizacji życia kulturalnego, a także opracowywaniu metodyki pracy animacyjno-kulturalnej.

Zgodnie z nowym Statutem UAM kształcenie odbywa się w szkołach dziedzinowych. Cele dydaktyczne realizowane są poprzez kształcenie studentów w ramach licencjackich i magisterskich studiów dziennych z kulturoznawstwa (również w ramach programu studiów anglojęzycznych) oraz doskonalenie kadry naukowej Instytutu Kulturoznawstwa. Absolwenci kulturoznawstwa są pracownikami miejskich, regionalnych i ogólnopolskich instytucji kultury, a także twórcami instytucji pozarządowych i przedsiębiorstw sektora kreatywnego.

Realizację powyższych celów zapewnia wysokiej klasy kadra naukowo-dydaktyczna (potwierdzeniem jakości pracy naukowej pracowników są stopnie doktora habilitowanego uzyskane w dwu ostatnich latach przez 10 pracowników) oraz dobre zaplecze naukowo-dydaktyczne. Instytut Kulturoznawstwa uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie kulturoznawstwo, z kolei Wydział Nauk Społecznych uzyskał uprawnienia do habilitowania w dyscyplinie kulturoznawstwo. Obecnie uprawnienia (w ramach dyscypliny nauki o kulturze i religii) zostały delegowane na Wydział Antropologii i Kulturoznawstwa.

Poznańskie kulturoznawstwo jest cenione i rozpoznawalne w środowisku naukowym i kulturowo-społecznym. W rankingu „Perspektyw” studia kulturoznawcze w roku 2018 oceniono jako trzeci najlepszy kierunek kulturoznawczy w Polsce, w roku 2019 – jako piąty.

Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

1.1. Powiązanie koncepcji kształcenia z misją i głównymi celami strategicznymi uczelni

Koncepcja kształcenia na kierunku studiów kulturoznawstwo wpisuje się w misję UAM przyjętą w Strategii Rozwoju Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na lata 2009-2019 oraz Strategii Rozwoju Wydziału Nauk Społecznych UAM na lata 2009-2019 powiązaną z misją Uniwersytetu.

Efekty uczenia się oraz programy studiów oceniane były przez uczelniane komisje eksperckie: Biuro Jakości Kształcenia, Uniwersytecką Komisję Kształcenia UAM, Uczelnianą Radę do Spraw Jakości Kształcenia oraz Wydziałowy Zespół do Spraw Oceny Jakości Kształcenia oraz konsultowane przez interesariuszy zewnętrznych reprezentowanych przez Radę Pracodawców. Wykazano także ich zgodność ze Strategią Rozwoju UAM oraz Strategią Rozwoju Wydziału Nauk Społecznych. Koncepcja ta powstała w ścisłym powiązaniu ze Strategią Rozwoju Instytutu Kulturoznawstwa, zwłaszcza z celem strategicznym 3: Uniwersytet otwarty na otoczenie, która określa zadania w zakresie kształcenia IK UAM odniesione do strategii uczelnianej oraz wydziałowej.

Na kierunku kulturoznawstwo prowadzonym w ramach Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu realizuje się koncepcję kształcenia dotyczącą studiów I i II stopnia na kierunku kulturoznawstwo. Koncepcja ta obejmowała do 30 września 2019 roku efekty kształcenia zdefiniowane dla studiów o profilu ogólnoakademickim na kierunku kulturoznawstwo, odniesione do obszarowych efektów kształcenia z zakresu nauk humanistycznych. Efekty te przyjęto Uchwałą nr 337/2011/2012 Senatu UAM z dnia 25 czerwca 2012 r.

Od 1 października 2019 roku realizowana jest koncepcja kształcenia dotycząca studiów I i II stopnia na kierunku kulturoznawstwo. Koncepcja ta obejmuje od 1 października 2019 roku efekty uczenia się zgodne z Uchwałą nr 320/2018/2019 Senatu UAM z dnia 29 czerwca 2019 r. w sprawie dostosowywania programu studiów na kierunku kulturoznawstwo do wymagań ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym. Kulturoznawstwo zostało przypisane do dyscypliny Nauki o kulturze i religii. Instytut Kulturoznawstwa UAM od 1 października 2019 roku został włączony do nowo utworzonego Wydziału Antropologii i Kulturoznawstwa.

Instytut Kulturoznawstwa UAM jest jednym z najstarszych i najlepiej rozpoznawalnych ośrodków kulturoznawstwa w Polsce. Jego tradycję wyznacza dorobek metodologicznej szkoły poznańskiej, ale przede wszystkim, wyrastająca z unikatowych w skali światowej, naukowych osiągnięć tej szkoły, oryginalna teoria kultury Jerzego Kmity. Czołowymi reprezentantami kulturoznawstwa, których dorobek i współczesne badania naukowe są silnie powiązane z tradycją i misją kulturoznawstwa, pozostają prof. Ewa Rewers, prof. Anna Grzegorzczuk i prof. Grzegorz Dziamski, których koncepcje kultury i metody badań oraz refleksja prowadzona nad kulturoznawstwem jako dziedziną nauk należy do jednych z kluczowych w Polsce.

Program studiów kulturoznawczych skonstruowany jest tak, aby przekazać studentom podstawową (studia I stopnia) i zaawansowaną (studia II stopnia) wiedzę i umiejętności z zakresu kulturoznawstwa, obejmującą:

- główne tradycje, szkoły i kierunki w humanistyce i naukach społecznych, skoncentrowane na zagadnieniach historii i teorii kultury oraz metodologii badań nad kulturą,

- historyczne i współczesne podejścia teoretyczne oraz metody badań kultury artystycznej (sztuki plastyczne i współczesne sztuki wizualne, literatura, film, fotografia i media cyfrowe, teatr i performans),
- komunikację międzykulturową,
- komunikację medialną,
- kulturę gospodarczą,
- kultury miejskie.

Program przewiduje także zagadnienia praktyczne związane z:

- organizacją i zarządzaniem w kulturze,
- marketingiem kulturalnym,
- animacją społeczno-kulturalną,
- edukacją kulturalną,
- publicystyką kulturalną i krytyką artystyczną.

Studia kulturoznawcze przygotowują do pracy w zawodach bezpośrednio związanych z działalnością kulturalną:

- kurator (sztuki wizualne, performatywne i projekty interdyscyplinarne),
- animator społeczno-kulturalny,
- edukator kulturalny,
- przedsiębiorca kulturalny,
- publicysta kulturalny i krytyk sztuki,
- pracownik administracji publicznej (w zakresie polityki kulturalnej i organizacji działalności kulturalnej),
- a także w zawodach związanych z mediami, reklamą oraz szeroko pojętym sektorem przemysłów kreatywnych.

Program studiów zapewnia:

- kompetencje międzykulturowe i znajomość kultury europejskiej oraz krajów pozaeuropejskich, niezbędne do funkcjonowania na współczesnym, międzynarodowym rynku pracy,
- specjalność w języku angielskim, adresowaną do studentów z zagranicy (program ten także obejmuje wiedzę z zakresu komunikacji międzykulturowej).

Program studiów umożliwia także osiągnięcie kompetencji społecznych, niezbędnych do współpracy, również międzynarodowej, z organizatorami i twórcami kultury. Oferuje umiejętności przydatne w organizacji pracy i animacji różnych grup, realizacji zespołowych projektów kulturalnych, a także proponowania własnych, innowacyjnych pomysłów.

Kierunek kulturoznawstwo mieści się w obszarze nauk humanistycznych. Specyfika kierunku na poziomie studiów I stopnia polega na uwzględnieniu w programie studiów głównych tradycji, szkół i orientacji w humanistyce, skoncentrowanych na zagadnieniach historii i teorii kultury oraz metodologii badań nad kulturą. Program obejmuje także historyczne i współczesne podejścia teoretyczne oraz metody badań kultury artystycznej (sztuki plastyczne i współczesne sztuki wizualne, literatura, film, fotografia, teatr i performans), komunikacji międzykulturowej, komunikacji medialnej, kultury gospodarczej i kultur miejskich. Program przewiduje także zagadnienia praktyczne związane z organizacją, zarządzaniem i animacją kulturową.

Studia stacjonarne I stopnia na kierunku kulturoznawstwo koncentrują się na poszczególnych obowiązkowych modułach tematycznych:

1. Przedmioty ogólnohumanistyczne i kulturoznawcze, tworzące podstawowy blok przedmiotów, składających się z wykładów oraz konwersatoriów, na które składają się: Historia filozofii, Historia

kultury, Logika z elementami metodologii, Socjologia kultury, Historia sztuki, Historia nauk o kulturze, Metody badań społecznych. Moduły te gwarantują realizację takich efektów uczenia się, po których student zna i rozumie podstawowe, historyczne i współczesne koncepcje kultury, rozumie powiązania pomiędzy kulturoznawstwem a innymi dyscyplinami nauk.

2. Przedmioty ogólnohumanistyczne i kulturoznawcze, składające się z wykładów: Wstęp do kulturoznawstwa, Historia filmu, Podstawy zarządzania, Filozofia współczesna, Historia teatru i widowiska, Krytyka i promocja sztuki, Komunikacja a kultura, Historia muzyki, Teoria uczestnictwa w kulturze, Współczesne tożsamości kulturowe, Filozofia mediów, Podstawy marketingu, Antropologia kulturowa współczesnego świata, Religioznawstwo, Ochrona własności intelektualnej, Kulturowe teorie literatury. Zaprezentowane wykłady umożliwiają realizację efektów uczenia się związanych ze specyfiką współczesnego życia kulturalnego oraz tendencje i zmiany w praktykach kulturowych. Uwzględniają także specyfikę i dynamikę rozwoju różnych dziedzin kultury artystycznej oraz respektują społeczne dyskursy i praktyki.

3. Przedmioty kulturoznawcze o charakterze konwersatoriów i laboratoriów: Teatr jako performans, Wiedza o literaturze, Wiedza o obyczaju, Wiedza o kulturach tradycyjnych, Wiedza o kulturze gospodarczej, Kultura audiowizualna, Metody pracy animacyjnej, Analiza dzieła literackiego, Zarządzanie instytucjami kultury, Wiedza o kulturach miasta. Wymienione przedmioty umożliwiają realizację efektów uczenia się, po których student rozpoznaje, interpretuje i dokonuje krytycznej oceny wytworów kultury.

Program studiów I stopnia uwzględnia moduły przedmiotów do wyboru, które – po decyzji studenta – stają się dla niego zajęciami obowiązkowymi (zgodnie z Regulaminem studiów, rozdz. II, pkt. 1, par. 10; Regulamin dostępny na https://amu.edu.pl/studenci/przewodnik_studenta/regulamin-studiow). Na poziomie studiów licencjackich zostały one zgrupowane w cztery bloki tematyczne:

I. Kultura popularna

II. Krytyka artystyczna

III. Animacja kultury

IV. Kultura partycypacji i aktywizmu

Każdy student dowolnie komponuje zakres problematyki zgodnie z indywidualnymi zainteresowaniami – może przez czas trwania studiów podążać zgodnie z jedną ramą tematyczną lub zmieniać je w zależności od zainteresowań; w każdym semestrze – zgodnie z planem studiów - znajdzie się tematyka związana z wybranym cyklem zagadnień (załącznik nr 1.1).

W ramach zajęć do wyboru, które stają się dla studenta zajęciami obowiązkowymi (zgodnie z Regulaminem studiów, rozdz. II, pkt. 1, par. 10), realizowane są przedmioty związane z programem POWER (którego beneficjentem jest UAM), prowadzone przez profesjonalistów spoza Instytutu Kulturoznawstwa:

- Projektowanie stron internetowych – zajęcia laboratoryjne dla II i III roku studiów I stopnia, 30 godzin;
- Projektowanie graficzne: postery, znaki graficzne, branding – zajęcia laboratoryjne dla II i III roku studiów I stopnia, 30 godzin;
- Organizacja festiwalu - zajęcia laboratoryjne dla II i III roku studiów I stopnia - (30 godzin – semestr zimowy + 30 godzin – semestr letni).

Specyfika kierunku kulturoznawstwo na studiach II stopnia polega na uwzględnianiu przez program najważniejszych dziedzin i kierunków w naukach humanistycznych, ujmowanych w perspektywie interdyscyplinarnej (metodologicznej i przedmiotowej) i aplikowanie do badań nad kulturą, m.in. w takich obszarach problemowych, jak kultura artystyczna, kultura popularna, kultury alternatywne,

kultura miejska, komunikacja międzykulturowa i komunikacja medialna oraz uczestnictwo w kulturze. Program obejmuje praktyczne zagadnienia związane z organizacją, zarządzaniem i animacją kultury.

Program studiów II stopnia obejmuje przedmioty obligatoryjne oraz trzy moduły przedmiotów do wyboru, z których student wybiera do realizacji jeden moduł – tym samym przedmioty w jego ramach stają się dla studenta zajęciami obowiązkowymi (zgodnie z Regulaminem studiów, rozdz. II, pkt. 1, par. 10).

Zajęcia obligatoryjne obejmują przedmioty ogólnohumanistyczne i kulturoznawcze: Filozofia kultury, Metody badań kulturoznawczych, Estetyka, Filozofia humanistyki, Antropologia kulturowa.

Przedmioty te stanowią podstawę do realizacji efektów uczenia się związanych z zapoznaniem studenta z teoretycznymi koncepcjami kultury, badaniami historyczno-kulturowymi oraz umiejętnościami interpretacji obejmującej interdyscyplinarną perspektywę.

Po I semestrze studiów II stopnia student wybiera - obok wykładów monograficznych (załącznik nr 1.1) - jeden z modułów przedmiotów do wyboru, który realizuje do IV semestru. Jest on związany z zakresem indywidualnych zainteresowań, pisaną pracą dyplomową i/lub wyborem kariery zawodowej.

3 moduły tematyczne do wyboru:

- **Moduł I: Teoria i historia kultury**

Moduł, który pozwala osiągnąć wysokie kompetencje diagnostyczne oraz pogłębioną wiedzę na temat klasycznych i współczesnych nurtów i orientacji w badaniach nad kulturą. Adresowany jest zarówno do tych osób, które myślą o kontynuacji nauki na kolejnych stopniach kształcenia, jak i do tych, które zawodowo będą się zajmować diagnozowaniem i wyjaśnianiem zjawisk kultury najnowszej oraz o niej decydować. Proponujemy perspektywę międzykulturową, niezbędną do rozumienia zmian zachodzących we współczesnym, globalizującym się świecie. Program oferuje umiejętności praktyczne: pozwala na rozwijanie własnego warsztatu badawczego – od diagnozy problemu po publiczną prezentację wyników z wykorzystaniem różnych mediów.

- **Moduł II: Kultura i sfera publiczna**

Moduł adresowany do osób, które zawodowo będą się zajmować animacją, organizacją i zarządzaniem w kulturze oraz polityką kulturalną, edukacją kulturalną i artystyczną, krytyką artystyczną i dziennikarstwem kulturalnym. Obejmuje zagadnienia z obszaru przedsiębiorczości i zarządzania, marketingu kulturalnego, kształtowania lokalnych i regionalnych polityk kulturalnych czy strategii rozwoju kultury. Rozwija kompetencje krytyczne i praktyczne umiejętności, niezbędne do pracy we wszystkich sektorach działalności kulturalnej – interesują nas zatem podmioty sektora publicznego, prywatnego i NGO. Niezwykle ważną sferą naszych zainteresowań są działania obywatelskie i animacyjne: różne formy kulturalnego aktywizmu i wspierania określonych społeczności i grup w działaniach kulturalnych, również inspirowane sztuką publiczną i *community arts*.

- **Moduł III: Kultura i media**

Moduł oferujący perspektywę kulturoznawczego medioznawstwa, w której praktyki medialne i nowe technologie komunikacyjne traktowane są przede wszystkim jako środowiska wyłaniania się nowych zjawisk kulturowych. Współczesne transformacje tradycyjnych mediów, rozwój i kulturotwórcze właściwości najnowszych technologii, film, fotografia, blogosfera i *social media* jako przedmiot badań i narzędzia badawcze, netnografia i nowe kultury sieciowe – to kluczowe zagadnienia programu. Poza kulturoznawczym spojrzeniem na media program obejmuje też praktyczne zagadnienia ich wykorzystania w postaci warsztatów media-lab, web-design czy badań wizualnych.

Oddzielnie należy wspomnieć o programie studiów II stopnia – specjalności **Intercultural Communication**, w całości prowadzonej w języku angielskim. Poza nawiązaniem do klasycznej tradycji poznańskiej szkoły metodologicznej, program tych studiów, zgodnie z przyjętą dla specjalności nazwą, opiera się na problemie komunikacji międzykulturowej, jej pragmatycznych kontekstach z zakresu sztuk wizualnych, performansu czy zarządzania kulturą.

1.2. Powiązanie kształcenia z prowadzoną w uczelni działalnością naukową

W podlegającym ocenie okresie kształcenie na kierunku kulturoznawstwo przebiega w ścisłej korelacji z prowadzonymi przez pracowników naukowych Instytutu Kulturoznawstwa badaniami. Jest to konsekwencja wypracowanej przez poznańską szkołę metodologiczną tradycji, w późniejszym czasie kwestia ugruntowanej przez lata tożsamości – dyscypliny naukowej i kierunku studiów, a następnie także wypracowania relacji wpływu badań naukowych na ostateczny kształt efektów kształcenia / efektów uczenia się.

Najważniejsze osiągnięcia naukowe w ramach owej korelacji badań i kształcenia można podzielić na kilka kategorii szczegółowych zależności.

a. Ważne publikacje naukowe pracowników i ich ścisły związek z prowadzonymi zajęciami – ze względu na tematykę bądź w wyniku działań podejmowanych ze studentami w ramach zajęć. Spośród wielu pozycji tego rodzaju (dokładny spis znajduje się w zał. 4.3, 4.4, 4.5) warto wymienić kilka szczególnie istotnych, przede wszystkim monografie naukowe ściśle powiązane z obszarami tematycznymi, ścieżkami edukacyjnymi czy konkretnymi przedmiotami programu studiów na kierunku kulturoznawstwo, w tym m.in. kwestie związane z:

- metodologią badań kulturoznawczych oraz autorefleksją nad dyscypliną (np. G. Dziamski, *Kulturoznawstwo, czyli wprowadzenie do kultury ponowoczesnej*, 2016; M. Kosińska, *Problemy analizy kulturowej*, 2017; A. Zaporowski, *Action, Belief, and Community*, 2018; M. Kościańczuk, *O możliwościach interdyscyplinarnej współpracy między pomocą psychologiczną i animacją społeczno-kulturową w pracy z mniejszościami kulturowymi w Polsce*, 2018);
- historią kultury i kulturą codzienności (np. A. Kaczmarek, *Od milczenia i opowieści. Kulturowe dyskursy o umieraniu i śmierci*; 2016; A. Bełkot, *Przemiany obyczaju w ponowoczesności. Od obyczajowości do gier językowych*, 2019);
- badaniami nad teatrem (np. J. Ostrowska, *POZNAŃSKI spacerOFFnik TEATRALNY*, 2016; J. Tyszka, *To się czasem zdarza*, 2016; M. Grenda, *Alternatywny słownik terminów treningu aktorskiego*, 2017; M. Grenda, *Poznańscy Offeusze. Teatr alternatywny Poznania po 1989 roku jako zjawisko artystyczne, społeczne i kulturotwórcze*, 2018);
- badaniami nad filmem i kulturą filmową (np. M. Kamińska, *Upiór w kamerze. Zarys kulturowej historii filmu grozy*, 2016; M. Kamińska, *Memosfera. Wprowadzenie do cyberkulturoznawstwa*, 2017; T. Żaglewski, *Kinowe uniwersum superbohaterów. Analiza współczesnego filmu komiksowego*, 2017; R. Koschany, *Zamiast interpretacji. Między doświadczeniem kinematograficznym a rozumieniem filmu*, 2017; M. Adamczak, *Kapitały przemysłu filmowego: Hollywood, Europa, Chiny*, 2019);
- kulturowymi studiami miejskimi (np. *Kulturowe studia miejskie*, red. E. Rewers, 2014; A. Skórzyńska, *Praxis i miasto. Ćwiczenie z kulturowych badań angażujących*, 2017; *Mobilność: media, praktyki miejskie i kultura studencka / Mobility: media, urban practices and students' culture*, red. M. Michałowska, 2017; M. Nieszczerzewska, *Ruinologie. Kontekstualizacje pozostałości architektury*, 2018);
- religioznawstwem (np. D. Jewdokimow, *Na stycznej. Idea zjednoczenia Kościołów w rosyjskiej myśli filozoficzno-religijnej i społecznej*, 2017; M. Grzywacz, *Z dziejów ewangelicyzmu na Pomorzu Zachodnim do 1945 roku. Ludzie – miejsca – konteksty*, 2018; R. Ciesielski,

Kulturowe i społeczne konteksty modlitwy katolickiej. Problemy badawcze i propozycje ujęć, 2018; A. Grzegorzcyk, *Źródła sensu w humanistyce*, 2018; A. Doda-Wyszyńska, *Zarządzanie martwymi. Ironia eschatologii*, 2019);

- kulturą wizualną (np. K. Machtyl, *Semiotyki obrazu. Reprezentacje i przedmioty*, 2017; J. Zydorowicz, *Kultura wizualna w dobie terroryzmu*, 2018);
- kulturowymi aspektami funkcjonowania uniwersytetu (C. Kościelniak, *Uniwersytet, rozwój, kultura*, 2015; C. Kościelniak, *Przemiany idei uniwersytetu*, 2019);
- etyką biznesu (np. P. Rotengruber, *Dialogical Foundations of Business Ethics*, 2019).

b. Granty naukowe, realizowane przez pracowników Instytutu Kulturoznawstwa, również w większości przypadków mają związek z prowadzoną przez nich dydaktyką. Oprócz oczywistych koneksji z konkretnymi obszarami tematycznymi czy przedmiotami z programu studiów (spis grantów w zał. 4.2), w tym miejscu warto wyróżnić przede wszystkim te, które w projekcie i samej realizacji zawierały komponent pracy ze studentami oraz ich udziału w badaniach, np.:

- *Mobilność: media, praktyki miejskie, kultura studencka*, NCN – OPUS, czas realizacji: 2014-2018, kierownik projektu: prof. UAM dr hab. M. Michałowska, główni wykonawcy: prof. UAM dr hab. A. Skórzyńska, prof. UAM dr hab. M. Kamińska, wykonawcy: prof. UAM dr hab. J. Zydorowicz, dr J. Zimpel, dr T. Żaglewski;
- *Rozkwit kultur miejskich w Europie Środkowej*, NCN, czas realizacji: 2011-2014, kierownik projektu: prof. dr hab. E. Rewers, wykonawcy: prof. UAM dr hab. A. Skórzyńska, prof. UAM dr hab. M. Kosińska, prof. UAM dr hab. M. Michałowska, dr P. Juskowiak, dr J. Zimpel, prof. UAM dr hab. M. Nieszczerzewska.

c. Niezależnie od wskazanych powyżej konkretnych relacji pomiędzy prowadzonymi przez pracowników badaniami a procesem kształcenia należy zwrócić uwagę, że współpracujący ze sobą badacze z Instytutu w ramach formalnych i mniej formalnych zespołów mają znaczny wpływ na rozwój programu studiów, przebiegu zajęć w danym roku akademickim czy udział studentów w tychże badaniach, np.:

- pracownicy prowadzący zajęcia w formie laboratoriów, warsztatów czy projektów (m.in. animacja kultur lokalnych, metody pracy animacyjnej, media lab) niejednokrotnie angażują grupy studenckie w bieżące dyskusje i prace zakładu czy grupy grantowej;
- grupa pracowników Zakładu Kulturowych Studiów Miejskich oraz współpracujące z nią osoby z innych jednostek ma bardzo duży wkład w rozwój procesów związanych z organizacją miejskich wydarzeń kulturalnych, diagnozowaniem instytucji kultury w mieście, współtworzeniem i ewaluowaniem kulturalnej polityki miejskiej – które to prace w znacznym stopniu odbywają się z udziałem i pomocą studentów;
- grupa pracowników skupiona wokół i współpracująca z Centrum Praktyk Edukacyjnych (od pilotażowego programu MKiDN w 2014 roku do dzisiejszego działu badawczego Centrum Kultury Zamek), które stało się miejscem staży oraz wielu inicjatyw badawczych i metodycznych, w których biorą udział studenci i doktoranci Instytutu.

d. Jakość relacji pomiędzy kształceniem a prowadzoną w Instytucie Kulturoznawstwa działalnością naukową uwidacznia się także w liczbie nagród i osiągnięć (o charakterze dydaktycznym) pracowników:

- nagrody dydaktyczne Rektora dla pracowników IK (w ocenianym okresie byli to m.in.: prof. UAM dr hab. Rafał Koschany, dr Łukasz Czajka (także trzykrotny finalista konkursu Praeceptor Laureatus na najlepszego dydaktyka WNS UAM); prof. UAM dr hab. Agnieszka Kaczmarek), poparte bardzo dobrymi wynikami ankiet studenckich, anonimowo wypełnianych w systemie USOSWeb (zał. 4.8);

- nagrody i osiągnięcia studentów pod opieką pracowników naukowych IK
 - prof. UAM dr hab. Andrzej Zaporowski – opieka naukowa nad beneficjentką Diamentowego Grantu, mgr Aleksandrą Binicewicz (2013-2017);
 - prof. UAM Juliusz Tyszka – członek jury Konkursu na Najlepszą Pracę Magisterską z Teatrolologii lub Performatyki w Roku Akademickim 2017/18 (organizator: Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie);
 - prof. UAM dr hab. Rafał Koschany – wyróżnienie dla p. Jolanty Jasielc w konkursie im. Tadeusza Tertila za najlepszą pracę magisterską związaną z powiatem tarnowskim (2019).

1.3. Zgodność koncepcji kształcenia z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego oraz rynku pracy

Instytut Kulturoznawstwa UAM, zarówno jako jednostka funkcjonująca do 30.09.2019 roku w ramach (dawnego) Wydziału Nauk Społecznych, jak i jako część Szkoły Humanistycznej UAM (od 1.10.2019), w której prowadzony jest kierunek studiów kulturoznawstwo, **bierze pod uwagę potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego** w konstruowaniu i monitorowaniu koncepcji kształcenia. W zasadzie można stwierdzić, że relacja jest tutaj obustronna, to znaczy zarówno owo otoczenie (rozumiane jako pośredni lub bezpośredni głos jego przedstawicieli) uwzględniane jest w procesie wypracowywania koncepcji kształcenia, jak i program kształcenia jest opracowywany z myślą o przyszłości absolwenta w środowisku pozaakademickim.

Podstawą omawianych tu procesów jest szeroko zakrojona współpraca badaczy zatrudnionych w Instytucie z otoczeniem społeczno-gospodarczym (szczegóły tej współpracy zostały dokładnie omówione w **kryterium 6, wraz z załącznikami**). W grę wchodzi tu zarówno publiczne instytucje kultury, jak i organizacje pozarządowe i przedsiębiorstwa prywatne. Znaczne usieciowienie Instytutu, zarówno na poziomie lokalnym (poznajskim i wielkopolskim), jak i ogólnokrajowym, sprawia, że relacja pomiędzy procesami kształcenia a otoczeniem społeczno-gospodarczym może i musi być poddawana stałemu monitorowaniu i aktualizacji.

Na podstawie rozmów z absolwentami i monitoringu ich losów oraz na podstawie współpracy z pracodawcami Instytut wdraża kolejne elementy programu kształcenia, które odpowiadają na potrzeby zmieniającego się rynku pracy. Nacisk na badawczy komponent zajęć, zapraszani do Instytutu goście, wizyty studyjne studentów w wybranych instytucjach kultury, program praktyk zawodowych – wszystkie te aspekty składają się na tę część programu studiów, w ramach której nacisk został położony na przygotowanie zawodowe przyszłych absolwentów kulturoznawstwa.

W bezpośredni sposób na kształt programu studiów mają wpływ interesariusze – wewnątrzni i zewnątrzni. W sformalizowany sposób tego rodzaju aktywności podjęła się powołana w 2013 roku i działająca do 2019 (data restrukturyzacji jednostki) Rada Pracodawców Wydziału Nauk Społecznych UAM. Niezależnie, w samym Instytucie Kulturoznawstwa w 2014 roku powołano Radę Programową IK UAM, następnie – w wyniku przekształcenia Wydziału Nauk Społecznych w Wydział Antropologii i Kulturoznawstwa – w listopadzie 2019 roku w Instytucie Kulturoznawstwa ukonstytuowała się nowa Rada Pracodawców. O szczegółach działalności wszystkich tych gremiów traktuje charakterystyka zawarta w **kryterium 6** niniejszego Raportu, w tym miejscu warto zatem jedynie podkreślić, że udział w nich mieli i mają przedstawiciele możliwie wielu sektorów kultury, a także pracownicy Instytutu, oraz że jednym z głównych zadań dawnych i obecnej Rady jest próba wypracowania takiej koncepcji kształcenia, która będzie odpowiadała na potrzeby dzisiejszego rynku pracy.

1.4. Sylwetka absolwenta

W sposób szczegółowy sylwetkę absolwenta określają efekty kształcenia (potem efekty uczenia się), sformułowane dla kierunku kulturoznawstwo – odpowiednio dla I i II stopnia studiów – w ramach

reformy polskiego szkolnictwa wyższego z roku 2012 i określenia w niej wymogów tzw. Krajowych Ram Kwalifikacji (zintegrowanych z Europejskimi Ramami Kwalifikacji), później – Polskich Ram Kwalifikacji. KRK i ERK przewidywały, że program studiów budowany jest przez autonomiczną programowo jednostkę (bez konieczności realizacji narzuconych ustawowo minimów programowych), przy zachowaniu zasady porównywalności osiąganych przez studenta efektów kształcenia między różnymi kierunkami studiów i uczelniami w Polsce oraz w Europie. Miało to umożliwić zarówno mobilność edukacyjną, jak i mobilność na rynku pracy.

Ramy Kwalifikacji zakładają, że program studiów budowany jest z uwzględnieniem wiedzy i umiejętności, jakie osiąga absolwent. To do nich dostosowane powinny być treści przedmiotowe. Konstrukcja programu studiów (scharakteryzowanego szczegółowo w innych częściach raportu) pozwala te efekty osiągnąć, a zatem – w ostatecznym rezultacie – przygotować absolwenta do funkcjonowania na rynku pracy oraz w życiu zawodowym.

Najogólniej można stwierdzić, że interdyscyplinarny charakter studiów pozwala zachować szerokie perspektywy teoretyczne (cecha wyróżniająca poznańskiego kulturoznawstwa), a jednocześnie przygotować do pełnienia różnorodnych ról zawodowych związanych z działalnością kulturalną, o czym była mowa powyżej (pkt 1.1).

W Instytucie Kulturoznawstwa UAM monitorowana jest wewnętrzna strategia rozwoju. Proces odbywa się zgodnie z systemem zapewnienia jakości kształcenia UAM kolejno przez: radę programową kierunku studiów, radę ds. kształcenia szkoły humanistycznej oraz uniwersytecką radę ds. kształcenia (od 1.10.2019); monitorowanie jakości kształcenia dokładnie opisano w **kryterium 10**. Procedura ta pozwala na dalsze doskonalenie programu studiów, ale także na silniejsze zintegrowanie oferty edukacyjnej z dorobkiem naukowo-badawczym i doświadczeniami praktycznymi pracowników Instytutu, m.in. poprzez realizację projektów dydaktyczno-badawczych, włączanie studentów i doktorantów do projektów badawczych pracowników, nacisk na badawczy (empiryczny) charakter prac licencjackich, magisterskich i doktorskich. Strategia ta odpowiada na zmieniające się warunki na rynku pracy oraz na ryzyko obniżającej się rekrutacji w związku z niżem demograficznym.

W ramach tej strategii proponuje się także formy edukacji dostosowane do modelu uczenia się przez całe życie w postaci oferty studiów podyplomowych, pozwalającej na uzupełnianie wykształcenia osobom aktywnym zawodowo, jak również stale powiększającej się oferty wykładów otwartych, prezentujących dorobek naukowy i zawodowy gości zapraszanych z regionu i kraju, jak i z zagranicy.

1.5. Cechy wyróżniających koncepcję kształcenia oraz wykorzystane wzorce krajowe i międzynarodowe

Na podstawowe wyróżniki koncepcji kształcenia na studiach kulturoznawczych UAM wskazano w punkcie 1.1. Warto dodać, że od rozpoczęcia działalności w 1976 roku program dydaktyczny – jak zostało to już scharakteryzowane powyżej – silnie skorelowany był z profilem badawczym Instytutu. „Poznańskie kulturoznawstwo” było wówczas elitarnymi studiami, skoncentrowanymi na zagadnieniach teorii kultury oraz metodologii badań nad kulturą. Z czasem pole zainteresowań badawczych i zakres oferowanej studentom wiedzy poszerzał się o badania kolejnych dziedzin kultury (zwłaszcza kultury artystycznej: sztuki plastycznej, teatr, literatura, film), uczestnictwa w kulturze, historii nauk o kulturze, historii kultury.

Ważnym momentem w rozwoju badań i studiów kulturoznawczych były lata 80. i 90., kiedy perspektywa społeczno-regulacyjnej teorii kultury Jerzego Kmity zaczęła być uzupełniania lub konfrontowana przez jego uczniów z nowymi podejściami, wynikającymi z atmosfery zmiany i fermentu, jakie w światowej humanistyce późnych lat 70. przyniosły np.: postmodernizm, poststrukturalizm, dekonstrukcjonizm.

Obecnie badania kulturoznawcze w Instytucie prowadzone są z uwzględnieniem najnowszych nurtów i tendencji w światowej humanistyce. Polska tradycja kulturoznawcza uzupełniania jest o nowe

podejścia: teorię komunikacji międzykulturowej, anglo-amerykańskie studia kulturowe, *visual studies*, *media studies*, *performance studies*, studia genderowe i postkolonialne. Rozwijane są podejścia związane z tzw. analizą kulturową oraz badaniami jakościowymi. Pojawiają się także nowe obszary przedmiotowe. W koncepcji kształcenia wszystkie te obszary badawcze są uwzględniane – zgodnie z zainteresowaniami naukowymi pracowników, ale przede wszystkim w ramach nadrzędnej idei korygowania programu studiów, tak by odpowiadał on najnowszym wzorcom krajowym i międzynarodowym oraz zawierał odniesienia do współczesnych i szczególnie istotnych osiągnięć humanistyki współczesnej.

Opisany wcześniej program studiów (pkt 1.1.) skonstruowany jest tak, aby przekazać studentom podstawową (studia I stopnia) i zaawansowaną (studia II stopnia) wiedzę i umiejętności z zakresu kulturoznawstwa. W roku 2012 zmodyfikowany został **program studiów II stopnia**. Zgodnie z sugestiami studentów, zrezygnowano ze specjalności (wymagających odrębnej rekrutacji) na rzecz bardziej elastycznego systemu studiów opartych na tzw. modułach kształcenia (tematycznie powiązane bloki przedmiotów). Ostatecznie opracowano i wprowadzono w etap realizacji (do dziś) trzy moduły kształcenia i ich charakterystyki: Teoria i historia kultury, Kultura i sfera publiczna, Kultura i media.

1.6. Kluczowe kierunkowe efekty uczenia się

UWAGA WSTĘPNA

Przedstawiona poniżej analiza kluczowych kierunkowych **efektów uczenia się** i ich związku z koncepcją studiów została opracowana na podstawie danych zaczerpniętych z zaktualizowanych sylabusów modułów kształcenia realizowanych, w Instytucie Kulturoznawstwa (IK), Wydział Antropologii i Kulturoznawstwa (WAIK) UAM Poznań, na kierunku studiów: Kulturoznawstwo.

Do 30 września 2019 r. na kierunku Kulturoznawstwo (profil ogólnoakademicki) prowadzonym w IK UAM realizowano **efekty kształcenia** na studiach I i II stopnia, określone w uchwale Senatu UAM Poznań (załącznik nr 337/2011/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r.).

Od 1 października 2019 obowiązują efekty uczenia się dla kierunku studiów kulturoznawstwo I i II stopnia, profil ogólnoakademicki, określone w uchwale Senatu UAM nr 320/2018/2019 z dnia 29 czerwca 2019 r.

Do 1 października kierunek studiów Kulturoznawstwo realizowany był na Wydział Nauk Społecznych UAM w Instytucie Kulturoznawstwa. Od 1 października 2019 r. na Wydziale Antropologii i Kulturoznawstwa UAM, również w Instytucie Kulturoznawstwa.

Kluczowe kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo, studia I i II stopnia realizowane od 1 października 2019 roku

Kluczowe kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo – studia I stopnia

Wśród kluczowych efektów uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo należy wymienić:

W zakresie Wiedzy absolwenta studiów na kierunku Kulturoznawstwo są to: 1) K_W01 podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa; 2) K_W02 podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury; 3) K_W03 miejsce i znaczenie kulturoznawstwa w systemie nauk oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a kulturoznawstwem; 4) K_W04 podstawowe fakty, terminy i metodologię z zakresu historii kultury; 5) K_W05 podstawy metodologii badań

kulturoznawczych; 6) K_W10 metody analizy i interpretacji różnych konwencji teatralnych i performatywnych oraz różnych wytworów kultury według wybranych szkół badawczych, tradycji lub teorii performatywnych oraz teatrologicznych.

W zakresie Umiejętności absolwenta studiów na kierunku Kulturoznawstwo są to: 1) K_U02 dokonać rozpoznania, obserwacji, interpretacji i krytycznej oceny wytworów kultury, przypisując je do właściwej tradycji; 2) K_U03 formułować problemy badawcze, dobrać metody i narzędzia badawcze, opracować i prezentować wyniki, pozwalające na rozwiązywanie podstawowych zagadnień w zakresie badań kulturoznawczych; 3) K_U08 interpretować utwory artystyczne oraz wyjaśniać właściwe kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej w języku polskim i obcym; 4) K_U11 posługiwać się koncepcjami życia społeczno-kulturowego obejmującymi problematykę uczestnictwa w kulturze, obyczajów, moralności, religii, tożsamości narodowej, migracji oraz wielokulturowości

W zakresie Kompetencji społecznych absolwenta studiów na kierunku Kulturoznawstwo są to: 1) K_K02 wykazania się wyobraźnią, wrażliwością społeczną i krytycyzmem w ocenie procesów i zjawisk kulturowych; 2) K_K03 wyjaśniania istotnych zjawisk w kulturze (konflikty społeczne, etniczne i religijne, przemiany obyczajowe, nowe praktyki kulturowe i nowe formy uczestnictwa w kulturze); 3) K_K04 przyjmowania postaw krytycznych wobec wiedzy, którą przyswajają, panujących autorytetów, ideologii i mód.

Kluczowe kierunkowe efekty uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo - studia II stopnia

Wśród kluczowych efektów uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo, należy wymienić:

W zakresie Wiedzy absolwenta studiów na kierunku Kulturoznawstwo są to: 1) K_W01 teoretyczne koncepcje kultury, którą stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej; 2) K_W02 terminologię oraz koncepcje, dotyczące relacji i procesów zachodzących w kulturze, którą potrafi zastosować do opisu praktyk; 3) K_W06 zmiany zachodzące we współczesnym życiu kulturalnym oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznawania, analizowania i interpretowania nowych praktyk kulturowych; 4) K_W08 specyfikę rozwoju różnych dziedzin europejskiej kultury artystycznej ze szczególnym naciskiem na formy sztuki współczesnej oraz o towarzyszących jej społecznych dyskursach, praktykach i dziedzinach nauki, wyspecjalizowanych w badaniu kultury artystycznej, w tym wiedzę o historycznych i współczesnych koncepcjach estetycznych.

W zakresie Umiejętności absolwenta studiów na kierunku Kulturoznawstwo są to: 1) K_U01 integrować, krytycznie interpretować i twórczo wykorzystywać ujęcia teoretyczne i podejścia badawcze właściwe dla kulturoznawstwa w nietypowych sytuacjach profesjonalnych; 2) K_U02 określać znaczenia, oddziaływanie społeczne i miejsce wytworów kultury w procesie historyczno-kulturowym, posługując się odpowiednimi metodami analizy i interpretacji; 3) K_U06 pisać i redagować wyspecjalizowane teksty informacyjne, promocyjne i krytyczne w języku polskim i obcym, wykorzystując aktualny stan wiedzy oraz korzystając z nowoczesnych źródeł i zasobów informacji; 4) K_U08 wykorzystując zdobytą wiedzę, zwłaszcza z zakresu estetyki, dokonywać samodzielnej i specjalistycznej interpretacji współczesnych wytworów artystycznych oraz wyjaśniać właściwe współczesnej kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej w języku polskim i obcym; 5) K_U10 stosować wiedzę z zakresu teatrologii i performatyki w jej powiązaniu z innymi nurtami we współczesnej humanistyce do autorskiej analizy, interpretacji oraz krytyki współczesnych praktyk performatywnych;

W zakresie Kompetencji społecznych absolwenta studiów na kierunku Kulturoznawstwo są to: 1)

K_K01 pogłębiania kompetencji kulturowych współczesnego człowieka w warunkach komunikacji międzykulturowej, spotkania różnych tradycji i sposobów życia; 2) K_K03 aktywnego i krytycznego uczestnictwa w negocjowaniu konfliktów kulturowych: społecznych, etnicznych, religijnych i in.; 3) K_K13 dostrzegania, rozpoznawania i poddawania analizie problemów i konfliktów obecnych w

przestrzeni miasta, stawiania diagnoz i formułowania rekomendacji rozwiązań tych problemów w ramach aktywnej współpracy ze społecznościami miejskimi oraz inicjowania i kierowania przebiegiem działań i projektów kulturalnych w miastach.

Wszystkie „kierunkowe efekty uczenia się” w zakresie: wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla studiów kulturoznawczych, poziom 6/ poziom 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji przyjęte uchwałą nr 320/2018/2019 Senatu UAM z dnia 29 czerwca 2019 r. są realizowane w ramach modułów kształcenia realizowanych na kierunku kulturoznawstwo.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 1:

.....

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Treści programowe na kierunku kulturoznawstwo zarówno na studiach I, jak i II stopnia wynikają z przyjętych efektów kształcenia, odnoszą się do stanu wiedzy, a także metodyki prowadzonych zajęć. Są one silnie związane z dyscypliną nauki o kulturze o religii.

Struktura programu zajęć realizowanych na studiach I i II stopnia obejmuje zajęcia obowiązkowe, powiązane z kierunkiem studiów, oraz zajęcia do wyboru, które pozwalają na rozwój indywidualnych zainteresowań studenta, a także stanowią poszerzenie i uzupełnienie puli zajęć obowiązkowych. Jest to jeden ze sposobów indywidualizacji ścieżki edukacyjnej studenta (obok systemu ITS).

Studenci I stopnia mają do wyboru z puli zajęć nieobligatoryjnych zajęcia konwersatoryjne, laboratoryjne i wykłady monograficzne.

Studia II stopnia umożliwiają studentowi wybór jednego z trzech modułów studiów („Teoria i historia kultury” (od dwóch lat moduł ten nie jest realizowany, ze względu na niewielki nabór na studia II stopnia, „Kultura i sfera publiczna”, „Kultura i media”), oraz wykłady monograficzne. Taka struktura programu studiów II stopnia pozwala na wzbogacenie oferty zajęciowej oferowanej przez Instytut Kulturoznawstwa.

2.1. Dobór kluczowych treści kształcenia, w tym treści związanych z wynikami działalności naukowej uczelni w dyscyplinie

Publikacje naukowe pracowników mają ścisły związek z prowadzonymi zajęciami. Tworzą je przede wszystkim monografie naukowe ściśle powiązane z obszarami tematycznymi, ścieżkami edukacyjnymi czy przedmiotami programu studiów na kierunku kulturoznawstwo. Szczegółowo było to przedstawione w **kryterium 1 (pkt. 1.2. Powiązanie kształcenia z prowadzoną w uczelni działalnością naukową)**, w tym miejscu - do zaproponowanego wówczas porządku - należy dodać kwestię kluczowych efektów uczenia się oraz modułów kształcenia (przedmiotów).

2.1.1. Metodologia badań kulturoznawczych oraz autorefleksją nad dyscypliną

A zatem oprócz wskazanych przykładowych publikacji pracowników na ten temat powiązane są z nim następujące kluczowe efekty uczenia się:

- K_W01 teoretyczne koncepcje kultury, którą stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej;
- K_W02 terminologię oraz koncepcje, dotyczące relacji i procesów zachodzących w kulturze, którą potrafi zastosować do opisu praktyk;
- K_U01 integrować, krytycznie interpretować i twórczo wykorzystywać ujęcia teoretyczne i podejścia badawcze właściwe dla kulturoznawstwa w nietypowych sytuacjach profesjonalnych.

Moduły kształcenia realizujące powyższe efekty uczenia się to z kolei m.in.:

- Wstęp do kulturoznawstwa,
- Historia nauk o kulturze.

2.1.2. Historia kultury i kultura codzienności

Kluczowe efekty uczenia powiązane z powyższym obszarem badawczym:

- K_W02 terminologię oraz koncepcje, dotyczące relacji i procesów zachodzących w kulturze, którą potrafi zastosować do opisu praktyk;
- K_W06 zmiany zachodzące we współczesnym życiu kulturalnym oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznawania, analizowania i interpretowania nowych praktyk kulturowych;
- K_U02 dokonać rozpoznania, obserwacji, interpretacji i krytycznej oceny wytworów kultury, przypisując je do właściwej tradycji;
- K_K02 wykazania się wyobraźnią, wrażliwością społeczną i krytycyzmem w ocenie procesów i zjawisk kulturowych.

Moduły kształcenia realizujące powyższe efekty uczenia się:

- Wiedza o kulturach tradycyjnych,
- Wiedza o obyczaju,
- Historia kultury.

2.1.3. Badania nad teatrem

Kluczowe efekty uczenia powiązane z powyższym obszarem badawczym:

- K_W01 teoretyczne koncepcje kultury, którą stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej;
- K_U02 dokonać rozpoznania, obserwacji, interpretacji i krytycznej oceny wytworów kultury, przypisując je właściwej tradycji;
- K_W10 metody analizy i interpretacji różnych konwencji teatralnych i performatywnych oraz różnych wytworów kultury według wybranych szkół badawczych, tradycji lub teorii performatywnych oraz teatrologicznych;
- K_U10 stosować wiedzę z zakresu teatrologii i performatyki w jej powiązaniu z innymi nurtami we współczesnej humanistyce do autorskiej analizy, interpretacji oraz krytyki współczesnych praktyk performatywnych.

Moduły kształcenia realizujące powyższe efekty uczenia się:

- Teatr jako performans,
- Historia teatru i widowiska,
- Performance in the multicultural world.

2.1.4. Kulturowe studia miejskie

Kluczowe efekty uczenia powiązane z powyższym obszarem badawczym:

- K_W02 terminologię oraz koncepcje, dotyczące relacji i procesów zachodzących w kulturze, którą potrafi zastosować do opisu praktyk;
- K_U01 integrować, krytycznie interpretować i twórczo wykorzystywać ujęcia teoretyczne i podejścia badawcze właściwe dla kulturoznawstwa w nietypowych sytuacjach profesjonalnych;
- K_U13 posługiwać się i twórczo integrować koncepcje teoretyczne i podejścia badawcze w ramach kulturowych studiów miejskich, poddając analizie praktyki i strategii miejskie dotyczące obszaru kultury (rewitalizacyjne, artystyczne, polityczne, promocyjne itp.), a także współtworząc i uczestnicząc w realizacji strategii miejskich w obszarze kultury;

- K_K13 dostrzegania, rozpoznawania i poddawania analizie problemów i konfliktów obecnych w przestrzeni miasta, stawiania diagnoz i formułowania rekomendacji rozwiązań tych problemów w ramach aktywnej współpracy ze społecznościami miejskimi oraz inicjowania i kierowania przebiegiem działań i projektów kulturalnych w miastach.

Moduły kształcenia realizujące powyższe efekty uczenia się:

- Wiedza o kulturach miasta,
- Kulturowe studia miejskie,
- Współczesne praktyki rewitalizacyjne,
- Miasto jako strefa publiczna.

2.1.5. Religioznawstwo

Kluczowe efekty uczenia powiązane z powyższym obszarem badawczym:

- K_W01 teoretyczne koncepcje kultury, którą stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej;
- K_U02 określać znaczenia, oddziaływanie społeczne i miejsce wytworów kultury w procesie historyczno-kulturowym, posługując się odpowiednimi metodami analizy i interpretacji;
- K_K03 wyjaśniania istotnych zjawisk w kulturze (konflikty społeczne, etniczne i religijne, przemiany obyczajowe, nowe praktyki kulturowe i nowe formy uczestnictwa w kulturze).

Moduły kształcenia realizujące powyższe efekty uczenia się:

- Historia kultury,
- Religioznawstwo,
- Filozofia humanistyki.

2.2. Dobór metod kształcenia i ich cech wyróżniających

Metody kształcenia realizowane na kierunku kulturoznawstwo I oraz II stopnia są uwarunkowane formą i specyfiką realizowanego przedmiotu (inne w przypadku przedmiotów o charakterze teoretycznym, np. Historia filozofii, inne o charakterze praktycznym, np. Metody pracy animacyjnej) i są zoptymalizowane pod kątem skutecznej realizacji zamierzonych efektów uczenia. W zakres stosowanych formuł wchodzi: wykłady, ćwiczenia, laboratoria, konwersatoria, seminaria licencjackie oraz seminaria magisterskie (przy czym w szczególności w przypadku laboratoriów i seminariów grupy mają zmniejszoną liczebność, za czym przemawiają argumenty praktyczne, merytoryczne i jakościowe). Jednostkę czasową założoną na bezpośredni kontakt z wykładowcą stanowią 2 godziny tygodniowo, chyba że niezależne okoliczności spowodują inaczej (wówczas dochodzi najczęściej do stworzenia bloków zajęć dłuższych niż dwie godziny tygodniowo).

Najistotniejsze dla studiów kulturoznawczych na studiach I stopnia przedmioty mają charakter modułowy (wykład + ćwiczenia/laboratorium) o wartości 5 ECTS (Historia Filozofii, Logika z elementami metodologii, Socjologia kultury, Historia sztuki, Historia nauk o kulturze, Metody badań społecznych), 6 ECTS (Historia kultury). Najważniejsze przedmioty, mające najistotniejsze znaczenie, wymagające od studenta większego nakładu czasu i pracy - kończą się egzaminem.

Najistotniejsze dla studiów kulturoznawczych na studiach II stopnia przedmioty także mają charakter modułowy (wykład + ćwiczenia) i mają wartość 8 punktów ECTS (Filozofia kultury, Metody badań kulturoznawczych, Estetyka, Antropologia kultury).

Wykłady na kierunku kulturoznawstwo realizują głównie następujące efekty uczenia się dla studiów I stopnia: K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W10.

Wykłady na kierunku kulturoznawstwo realizują głównie następujące efekty uczenia się dla studiów II stopnia: K_W01, K_W02, K_W06, K_W08.

Najczęściej wykorzystywaną metodą jest wykład oraz wykład z użyciem prezentacji multimedialnej.

Podczas zajęć o charakterze konwersatoryjnym metody kształcenia są wpisane w charakter przedmiotu. Do najczęściej praktykowanych należą: analiza przypadku, projekt, praca w grupach, praca z tekstem, dyskusja.

Za przykład może posłużyć przedmiot Metody pracy animacyjnej, który uwzględnia mieszane metody nauczania: projekt, warsztaty, analiza przypadków, dyskusję. W ten sposób zostały zrealizowane następujące efekty: K_W07, K_U04, K_U05, K_K01, K_K05, K_K08.

Innym przykładem może być Netnografia, przedmiot uwzględniający metody: uczenie problemowe, rozwiązywanie zadań, ćwiczenia, projekt. W ten sposób zostały zrealizowane następujące efekty: K_U01, K_U03, K_U04, K_U09, K_U06, K_U07.

Należy zwrócić uwagę, że na studiach kulturoznawczych II stopnia Intercultural Communication, wszystkie zajęcia realizowane są w języku angielskim, zarówno wykłady, jak i zajęcia o charakterze ćwiczeniowym.

2.3. Zakres korzystania z metod i technik kształcenia na odległość

Pracownicy oraz studenci Instytutu Kulturoznawstwa po odbyciu odpowiednich szkoleń mają możliwość korzystania z metod i technik kształcenia na odległość za pomocą platform e-learningowych, dostępnych na stronie internetowej: <https://www.elearning.amu.edu.pl/wns/>. Jednak mimo rozpowszechniania informacji o możliwości prowadzenia kursów na odległość, czy udostępniania materiałów dydaktycznych potrzebnych studentom do przygotowania się do zajęć, zaliczenia przedmiotu lub egzaminu na platformie – ta forma dydaktyki nie cieszy się zainteresowaniem ani wśród pracowników, ani studentów.

2.4. Dostosowania procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, jak również możliwości realizowania indywidualnych ścieżek kształcenia,

Dostosowywanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb studentów odbywa się m.in. poprzez realizację zajęć fakultatywnych, które cieszą się niestabnym zainteresowaniem od kilku lat (np. Idea wolności w kulturze Zachodu, Warsztaty animacyjno-teatralne, Sztuka reklamy). Studenci mają pełen wybór przedmiotów nieobligatoryjnych, na które zapisują się przez Uniwersytecki System Obsługi Studenta. Pula zajęć nieobligatoryjnych jest corocznie aktualizowana.

Na studiach II stopnia student może dokonać wyboru jednego z trzech modułów zajęć, składających się z zajęć fakultatywnych o wyprofilowanym charakterze (1. Moduł „Kultura i sfera publiczna”, 2. Moduł „Kultura i media” 2. Moduł „Teoria i historia kultury”).

Możliwość realizowania i pogłębiania indywidualnych zainteresowań badawczych studentów dokonuje się także podczas zajęć seminaryjnych zarówno na studiach I, jak i II stopnia.

Seminaria licencjackie realizowane w semestrze 5 i 6 studiów I stopnia prowadzą reprezentanci poszczególnych zakładów Instytutu Kulturoznawstwa, a wielkość grupy zajęciowej umożliwia pracownikowi naukowo-dydaktycznemu poświęcenie czasu na pracę uwzględniającą indywidualne zainteresowania studenta.

Seminarium magisterskie realizowane przez 4 semestry studiów II stopnia ma bardzo indywidualny charakter. Każdy student ma możliwość wyboru dowolnego opiekuna pracy dyplomowej. Kadra naukowo-dydaktyczna składająca się w większości z pracowników samodzielnych umożliwia w pełni zindywidualizowany plan pracy ze studentem. W szczególnych okolicznościach (głównie ze względu

na specyfikę badań naukowych) opiekunem zostaje pracownik niesamodzielny, po uzyskaniu zgody Rady Instytutu i Rady Wydziału (do roku akademickiego 2018/19 włącznie).

Indywidualne potrzeby studenta realizowane są przez zastosowanie IOS – Indywidualnej Organizacji Studiów, wymagającej zgody Dyrektora Instytutu do spraw studenckich oraz Dziekana do spraw studenckich. Z tej formy mają możliwość korzystania studenci z niepełnosprawnościami, udokumentowanymi schorzeniami, posiadający dzieci oraz studiujący więcej niż jeden kierunek studiów. Reguły te ustalone są w Regulaminie studiów UAM (zgodnie z paragrafem 13 Regulaminu Studiów – tekst ujednoczony na podstawie Uchwały nr 222/2018/2019 Senatu UAM z dnia 29 kwietnia 2019 r. oraz Uchwały nr 296/2018/2019 Senatu UAM z dnia 29 czerwca 2019 r. (**zał. 2.1 oraz zał. 2.2**)).

Indywidualny proces uczenia się gwarantują także dwie kolejne ścieżki. Pierwszą jest podjęcie studiów w ramach Międzyobszarowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych i Społecznych. Student chcący rozwijać swoje zainteresowania z zakresu kulturoznawstwa jest zobowiązany do realizacji przedmiotów obowiązkowych przewidzianych programem studiów IK, pozostałe realizuje zgodnie z programem ustalonym przez siebie po konsultacji z tutorem. Niejednokrotnie funkcję tutora pełni pracownicy naukowo-dydaktyczni Instytutu Kulturoznawstwa.

Druga ścieżka umożliwia wnioskowanie studenta i jego opiekuna naukowego o Indywidualny Tok Studiów (ITS). Tok ten, dający możliwość wyboru zajęć według indywidualnych zainteresowań studenta, wymaga akceptacji Dyrekcji IK, Rady Instytutu oraz Rady Wydziału (do roku akademickiego 2018/19).

Studenci z niepełnosprawnościami, kształcący się na kierunku kulturoznawstwo, mają zagwarantowaną Indywidualną Organizację Studiów. Pełna charakterystyka wsparcia studentów niepełnosprawnych jest opisany szczegółowo w **kryterium 5** niniejszego raportu.

2.5. Harmonogram realizacji studiów

Organizacja każdego roku akademickiego jest corocznie ustalana przez Rektora UAM w zarządzeniu w sprawie organizacji roku akademickiego (**zał. 2.3**). Znajduje się w nim informacja o harmonogramie semestru zimowego i letniego roku akademickiego, z uwzględnieniem okresu zajęć dydaktycznych, terminów sesji oraz sesji poprawkowych, wakacji, dni dodatkowo wolnych.

W oparciu o zarządzenie Rektora UAM ustalany jest harmonogram zajęć w Instytucie Kulturoznawstwa. Wszystkie zajęcia odbywają się z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i doktorantów. Zajęcia nie są realizowane w ramach e-learningu.

Na wszystkie zajęcia student rejestruje się w systemie USOSWeb, indywidualnie ustalając uczestnictwo w grupach zajęć obowiązkowych, wykładach oraz zajęciach fakultatywnych. Rejestracja na zajęcia lektoratowe oraz wychowania fizycznego ustalone są przez odrębne jednostki UAM.

Harmonogram zajęć jest przygotowywany i publikowany z wyprzedzeniem, znacznie przed rozpoczęciem kolejnego semestru. Jego treść jest umieszczana na stronie internetowej Instytutu Kulturoznawstwa oraz w gablotach i w systemie USOSWeb. Harmonogram zajęć obejmuje 5 dni roboczych od poniedziałku do piątku. Zajęcia przewidziane są w godzinach od 8.00 (pierwsza jednostka) do 18.30 (ostatnia jednostka). Harmonogram uwzględnia potrzeby Studium Językowego UAM oraz Szkoły Wychowania Fizycznego i Sportu UAM.

Na szczególną uwagę zwraca uwzględnienie w harmonogramie studiów zajęć prowadzonych w języku angielskim w ramach specjalności Intercultural Communication. Zajęcia te rozłożone są na poszczególne dni, gdyż uwzględniają uczestnictwo w nich studentów z wymiany Erasmus, którzy licznie korzystają z oferty IK w ramach IC. Zajęcia nie nakładają się z uwagi na umożliwienie bezkolizyjnego zapisywania się na nie studentów zagranicznych.

Prowadzący zajęcia jest zobowiązany w terminie nie później niż 14 dni od rozpoczęcia zajęć poinformować studentów o warunkach i trybie odbywania i zaliczania zajęć, warunkach odrabiania nieobecności na zajęciach (stanowią o tym przepisy Regulaminu studiów UAM §18-33).

Zajęcia – wykłady, konwersatoria i laboratoria – odbywają się w salach dydaktycznych IK, z których wszystkie są wyposażone w sprzęt multimedialny. Proces dydaktyczny często wspomagany jest prezentacjami multimedialnymi. Pozostałe zajęcia mają najczęściej formę konwersatoriów i są prowadzone z użyciem tekstów, prezentacji multimedialnych, materiałów audio-wideo lub sprzętu komputerowego i technicznego.

Na szczególną uwagę zasługują zajęcia z zakresu multimedii i Internetu (np. Badanie wspólnot online), prowadzone w specjalnie wyposażonej sali IK. Poza zajęciami kursowymi dodatkowo prowadzone są tam zajęcia w ramach programu POWER (Projektowanie stron internetowych, Projektowanie graficzne).

Do zajęć szczególnie cenionych i angażujących studentów należą zajęcia teatralne (Teatr jako performans, Praktyczne zagadnienia z wiedzy o teatrze, Warsztaty animacyjno-teatralne), które rozwijają w studentach ich potencjał artystyczny, a etiudy przygotowywane na zaliczenie są niejednokrotnie przedstawiane szerszej publiczności, np. podczas Festiwalu Kultury Studenckiej „Kulminacje”.

Harmonogram zajęć uwzględnia potrzeby pracowników oraz studentów, pozwalając efektywnie wykorzystywać czas spędzany w Instytucie Kulturoznawstwa. Wszystkie zajęcia (poza zajęciami z wychowania fizycznego i niektórych zajęć językowych) odbywają się w salach w ramach Kampusu Ogrody, dzięki czemu student nie traci czasu na przemieszczanie się pomiędzy budynkami UAM. Sale dostosowane są do potrzeb osób niepełnosprawnych (windy, podjazdy).

2.6. Dobór formy zajęć

Formy zajęć (wykład, konwersatorium, laboratorium, seminarium, ćwiczenia) dobierane są odpowiednio do zamierzonych celów i efektów uczenia, treści zajęć i sposobu pracy wykładowcy ze studentami. Dobór formy zajęć wpływa na liczebność grup. Przykładowo laboratorium jest formą pracy, która zakłada (przy max. liczebności grupy 12 studentów) twórcze zaangażowanie studentów (np. pracy w grupach), oraz – w przypadku zajęć specjalistycznych – wykorzystanie sprzętu multimedialnego (projektowanie graficzne, warsztaty filmowe, media lab).

Na studiach kulturoznawczych I stopnia zajęcia obejmują łącznie 2070 godzin dydaktycznych, z czego 420 godzin stanowią zajęcia obowiązkowe modułowe, składające się z wykładu i ćwiczeń (np. Historia filozofii, Historia kultury, Socjologia kultury, Historia nauk o kulturze). Taki podział sprzyja uzyskaniu optymalnych efektów kształcenia – w ramach tak skonstruowanego modułu student zdobywa wiedzę (wykład), natomiast umiejętności oraz kompetencje społeczne odnoszące się do tej wiedzy w ramach ćwiczeń lub przypisanych do wykładu zajęć laboratoryjnych. 480 godzin stanowią obowiązkowe wykłady oraz 420 godzin to konwersatoria i laboratoria. Na studiach I stopnia student realizuje 510 godzin zajęć fakultatywnych z czego 180 to wykłady monograficzne, a 330 to ćwiczenia. Seminarium licencjackie, które opiera się na indywidualnej pracy z opiekunem pracy, realizowane w 5 i 6 semestrze, obejmuje łącznie 60 godzin. Ponadto plan studiów obejmuje 60 godzin wychowania fizycznego oraz 120 godzin obowiązkowego lektoratu języka obcego, który kończy się egzaminem certyfikującym.

Na studiach II stopnia na kierunku kulturoznawstwo liczba godzin wynosi 915 godzin.

Zajęcia na studiach II stopnia podzielone są na zajęcia obowiązkowe oraz modułowe. Każdy moduł składa się z kompleksu zajęć stanowiących cykl zajęć do wyboru. Moduły podzielone są na: 1. Moduł „Kultura i sfera publiczna”, 2. Moduł „Kultura i media” 2. Moduł „Teoria i historia kultury”. Student wybiera moduł po pierwszym semestrze studiów. Tak zaprojektowany cykl zajęć pozwala osiągnąć

nie tylko zamierzone efekty kształcenia, ale odpowiednio zrealizować indywidualne oczekiwania studentów. Liczba zajęć modułowych wynosi 390. Ponadto w puli zajęć do wyboru znajduje się 90 godzin wykładów monograficznych.

Liczba kulturoznawczych zajęć obligatoryjnych wynosi 255 godzin. SeminaRIA magisterskie odbywające się podczas 4 semestrów i kończące się egzaminem dyplomowym obejmują 120 godzin, podczas których pracownik naukowo-dydaktyczny, będący promotorem pracy magisterskiej, koncentruje się na indywidualnej pracy badawczej z magistrantem.

Na studiach II stopnia podczas dwóch pierwszych semestrów realizowane są obligatoryjne zajęcia z języka obcego, w wymiarze 60 godzin.

W Instytucie Kulturoznawstwa na studiach II stopnia realizowane są także studia w języku angielskim w ramach specjalności Intercultural Communication, których łączna liczba godzin wynosi 810, w tym 120 godzin seminarium magisterskiego.

Zajęcia te stanowią także ofertę dla studentów zagranicznych UAM (pełna oferta dostępna pod <https://amupie.e-msi.pl/>).

Grupy zajęciowe na poszczególnych zajęciach są stosunkowo nieliczne. Na zajęciach laboratoryjnych wartość wynosi pomiędzy 8 – 12 osób, a w grupach ćwiczeniowych od 13 do 20 osób. Każdorazowe zmniejszenie grupy ćwiczeniowej odbywa się za zgodą dziekana wydziału. Taki podział liczebności grup gwarantuje zindywidualizowaną, staranną pracę, która nie tylko zapewnia rozbudowanie relacji dydaktycznej pomiędzy pracownikiem naukowo-dydaktycznym, a studentem, ale także uzyskanie zamierzonych efektów kształcenia / uczenia się.

2.7. Program i organizacja praktyk

Na podstawie zmian w przepisach Ustawy o Szkolnictwie Wyższym oraz ich implementowania do przepisów uczelnianych, m.in. Zarządzenia Rektora UAM Nr 51 z dnia 10 listopada 2006 r., studenci UAM studiujący na kierunku kulturoznawstwo odbywają od roku akademickiego 2008/2009 praktyki studenckie. Organizowane są one na podstawie Regulaminu Praktyk przyjętego przez Radę Instytutu. Praktyki jednak nie są uwzględnione w programie studiów i wprowadzono je w odpowiedzi na postulaty studentów uprządkowania programu.

Praktyki są rozwinięciem i uzupełnieniem programu studiów. Przedmiot ukierunkowujący to Zarządzanie instytucjami kultury, a także inne przedmioty z pierwszych dwóch lat studiów.

Praktyki są prowadzone **w wymiarze 3 tygodni praktyki ciągłej lub 120 godzin, co zakłada program praktyk**. Wydłużenie okresu praktyk jest możliwe ze względu na specyfikę działalności poszczególnych instytucji. Praktyki zasadniczo odbywają się po drugim roku studiów. Dopuszczana jest możliwość odbywania praktyk podczas drugiego roku studiów ze względu na specyfikę działalności instytucji kultury i jej częste ograniczenie lub zawieszenie w okresie letnim. Wówczas jednak odbywanie praktyk nie może być usprawiedliwieniem dla nieobecności studenta na zajęciach. Praktyki mogą odbywać się w Polsce lub za granicą, w instytucjach kultury, organizacjach społecznych, przedsiębiorstwach związanych z przemysłami kreatywnymi, w jednostkach dyplomatycznych związanych z dyplomacją kulturalną itp. Studentom proponowana jest pula instytucji trwale współpracujących z Instytutem, z których studenci indywidualnie wybierają miejsca odbycia praktyki. Możliwe jest także zgłoszenie miejsca odbywania praktyki przez studenta (np. w rodzinnym mieście). Instytucje, w których odbywane są praktyki, są weryfikowane i zatwierdzane przez opiekuna praktyk.

Liczba studentów, którzy odbyli praktykę zawodową, w kolejnych latach pokrywała się zasadniczo z ilością studentów na danym roku i wynosiła:

- 2013/2014 - 108 osób,

- 2014/2015 - 79 osób,
- 2015/2016 - 71 osób,
- 2016/2017 - 36 osób,
- 2017/2018 - 41 osób,
- 2018/2019 - 25 osób.

Środki przeznaczone na realizację praktyk wynosiły w wymienionych latach w zależności od zapotrzebowania od 7 do 9 tys zł. Z budżetu praktyk pokrywane są koszty noclegów oraz obiadów dla studentów oraz wynagrodzenie dla trenerów – gości warsztatów w Jeziorach, inicjujących studenckie praktyki zawodowe.

Wprowadzenie do praktyk studenckich stanowią wysoko oceniane przez studentów warsztaty wyjazdowe w ośrodku UAM w Jeziorach. Warsztaty te są realizowane poprzez rozszerzenie formuły zajęć „Zarządzanie instytucjami kultury”. Studenci podczas warsztatów mają odkryć i nazwać swoje predyspozycje zawodowe indywidualne, jak i do pełnienia ról w pracy zespołowej. Dlatego stale obecna jest na warsztatach m.in. psycholog biznesu.

Dokumenty potwierdzające realizację praktyk (m.in. regulamin praktyk, umowy i dzienniczki praktyk) są dostępne w sekretariacie Instytutu Kulturoznawstwa.

Podstawowym narzędziem ewaluacji odbywanych praktyk są każdorazowo pisemne opinie studentów o odbytej praktyce. Studenci, wybierając samodzielnie miejsce odbywania praktyk, czynią to zasadniczo pod kątem swoich zainteresowań i preferencji. W przypadku niezadowolenia z miejsca odbywania praktyk, zmieniają je na inne, do czego są namawiani przez Opiekuna Praktyk.

Niedogodnością w ramach systemu jest brak środków na opłacenie stypendium opiekuna praktyki – pracownika danego zakładu pracy – co zobowiązywałoby go wprost do bycia tutorem studenta. Jednak w większości przypadków studenci wykonują w miejscach odbywania praktyk konkretne, przydatne dla zakładu pracy czynności. Największe zadowolenie studentom daje udział w działaniach projektowych, zakończonych efektem, w którym mogą oni uczestniczyć i czerpać z niego satysfakcję. Chodzi tu głównie o działania festiwalu.

Profil zawodowych praktyk studenckich zakłada w sposób szczególny ukierunkowanie studentów na pracę zawodową po studiach w Instytucie Kulturoznawstwa w zakresie:

- kulturoznawca – menedżer kultury (instytucji, festiwalu, organizacji pozarządowych, samorządów);
- kulturoznawca – ekspert samorządowy (w zakresie badań nad kulturą i tworzenia lokalnych strategii rozwoju).

Warsztaty wyjazdowe (Stacja Badawcza UAM w Jeziorach) rozpoczynające praktyki:

- Prowadzący warsztaty:
 - psycholog biznesu – predyspozycje do pełnienia ról zespołowych / zarządzanie zespołem,
 - menedżerowie instytucji i organizacji – zarządzanie projektem,
 - wykładowcy – praktycy – menedżerowie instytucji i projektów kulturalnych.
- Warsztatowy sposób prowadzenia zajęć oparty na *case study*, pracy wspólnej w małych grupach, wypełnianie i interpretowanie testów osobowościowych i testów predyspozycji.

Do zadań opiekuna praktyk należy również doradztwo indywidualne dla studentów w zakresie miejsca odbywania praktyk, ewentualnego ułatwień w tym zakresie w postaci pisma polecającego – rekomendującego odbycie praktyk przez danego studenta w konkretnej jednostce.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 2:

.....

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

3.1. Wymagania stawiane kandydatom, warunków rekrutacji na studia oraz kryteriów kwalifikacji kandydatów na każdy z poziomów

Niezależnie od stopnia i specjalności postępowanie kwalifikacyjne na studia na kierunku kulturoznawstwo odbywa się w trybie postępowania konkursowego w ramach ustalonego limitu miejsc. Nie przeprowadza się egzaminów wstępnych.

Wymagania stawiane kandydatom, warunki rekrutacji na studia oraz kryteria kwalifikacji kandydatów na studia I stopnia

Zasady przeprowadzania rejestracji kandydatów na studia, wysokości opłaty rekrutacyjnej, wykaz wymaganych dokumentów, szczegółowy harmonogram postępowania rekrutacyjnego oraz zasady dokonywania wpisu na listę osób przyjętych (listę studentów) corocznie precyzyjnie reguluje Zarządzenie Rektora UAM w sprawie zasad przeprowadzania rejestracji kandydatów na studia oraz dokonywania wpisu na listę studentów, wykazu wymaganych dokumentów, terminów rejestracji i składania dokumentów oraz Zarządzenie Rektora UAM w sprawie wysokości opłaty za przeprowadzenie rekrutacji na studia w danym roku akademickim (aktualne zarządzenia w **zał. 3.1** oraz **3.2**).

Kandydat na studia na kierunku kulturoznawstwo postępuje według następującego schematu: tworzy indywidualne konto w Systemie Internetowej Rekrutacji, dokonuje zapisu na kierunek kulturoznawstwo, opłaca zapis, wprowadza wynik egzaminu maturalnego, załącza plik ze zdjęciem, składa komplet wymaganych dokumentów i oczekuje na wynik postępowania kwalifikacyjnego.

Podkomisja Rekrutacyjna postępuje zgodnie ze szczegółowym harmonogramem rekrutacji, tj. zwłaszcza: oczyszcza wyniki (system odrzuca zapisy bez wniesionej opłaty - odrzuceni kandydaci otrzymają status "Nieklasyfikowany"), zatwierdza wyniki końcowe, definiuje turę rekrutacji (Podkomisja definiuje turę rekrutacji wskazując próg kwalifikacji – tworzenie listy rankingowej osób zakwalifikowanych do przyjęcia do wypełnienia założonego limitu miejsc, a następnie zgłasza turę do zatwierdzenia przez Dział Nauczania UAM (obecnie: Sekcja Spraw Studenckich). Po osiągnięciu daty ogłoszenia wyników kandydat zobaczy wyniki tury na swoim profilu). Następnie Podkomisja Rekrutacyjna przyjmuje dokumenty od zakwalifikowanych kandydatów w ogłoszonych z wyprzedzeniem dniach i godzinach. Kandydat, który został zakwalifikowany do przyjęcia i złożył komplet wymaganych dokumentów uzyska status "Przyjęty na studia". Na kolejnym etapie Podkomisja Rekrutacyjna zamyka turę rekrutacji, co blokuje możliwość przyjmowania dokumentów oraz nadaje status "Nieprzyjęty" kandydatom, którzy nie złożyli dokumentów lub nie podtrzymali chęci studiowania. Ostatnim etapem postępowania kwalifikacyjnego jest ostateczne zamknięcie rekrutacji, wydruk protokołów i innych dokumentów.

Szczegółowe informacje:

W postępowaniu kwalifikacyjnym bierze się pod uwagę wyniki na świadectwie dojrzałości. Liczba punktów możliwa do uzyskania w postępowaniu kwalifikacyjnym wynosi 100 pkt. Lista olimpiad uprawniająca do uzyskania maksymalnej liczby punktów: Konkurs Papieski – laureat, Olimpiada Artystyczna – laureat, Olimpiada Filozoficzna – laureat, Olimpiada Historyczna – laureat, Olimpiada Literatury i Języka Polskiego – laureat, Olimpiada Wiedzy Historycznej – laureat, Olimpiada Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym – laureat, Olimpiada Wiedzy o Społeczeństwie – laureat.

Szczegółowe zasady przeliczania wyników na świadectwie dojrzałości, zarówno dla kandydatów, którzy zdawali tzw. nową maturę (egzamin maturalny), maturę IB lub maturę zagraniczną oraz dla

kandydatów, którzy zdawali tzw. starą maturą (egzamin dojrzałości), w tym dodatkowe informacje o przeliczaniu punktów, a także: schemat postępowania kwalifikacyjnego (kroki postępowania wymagane od kandydata), wykaz wymaganych dokumentów, które należy złożyć, w tym 1. Komplet dokumentów, 2. Składanie dokumentów, 3. Dokumenty uzyskane za granicą) w roku 2019 znajdują się w wolnym dostępie dla kandydatów pod adresem: <https://rekrutacja.amu.edu.pl/kierunki-studiow/kulturoznawstwo,276> oraz w zał. 3.3.

Wymagania stawiane kandydatom, warunki rekrutacji na studia oraz kryteria kwalifikacji kandydatów na studia II stopnia

Zasady przeprowadzania rejestracji kandydatów na studia, wysokości opłaty rekrutacyjnej, wykaz wymaganych dokumentów, szczegółowy harmonogram postępowania rekrutacyjnego oraz zasady dokonywania wpisu na listę osób przyjętych (listę studentów) corocznie precyzyjnie reguluje Zarządzenie Rektora UAM w sprawie zasad przeprowadzania rejestracji kandydatów na studia oraz dokonywania wpisu na listę studentów, wykazu wymaganych dokumentów, terminów rejestracji i składania dokumentów oraz Zarządzenie Rektora UAM w sprawie wysokości opłaty za przeprowadzenie rekrutacji na studia w danym roku akademickim (aktualne zarządzenia w zał. 3.1 oraz 3.2).

Kandydat na studia na kierunku kulturoznawstwo postępuje według następującego schematu: tworzy indywidualne konto w Systemie Internetowej Rekrutacji, dokonuje zapisu na kierunek kulturoznawstwo, opłaca zapis, uzupełnia informacje o dyplomie, załącza plik ze zdjęciem, składa komplet wymaganych dokumentów i oczekuje na wynik postępowania kwalifikacyjnego.

Podkomisja Rekrutacyjna postępuje zgodnie ze szczegółowym harmonogramem rekrutacji, tj. zwłaszcza: oczyszcza wyniki (system odrzuca zapisy bez wniesionej opłaty - odrzuceni kandydaci otrzymają status "Nieklassyfikowany"), zatwierdza wyniki końcowe, definiuje turę rekrutacji (Podkomisja definiuje turę rekrutacji wskazując próg kwalifikacji – tworzenie listy rankingowej osób zakwalifikowanych do przyjęcia do wypełnienia założonego limitu miejsc, a następnie zgłasza turę do zatwierdzenia przez Dział Nauczania UAM (obecnie: Sekcja Spraw Studenckich). Po osiągnięciu daty ogłoszenia wyników kandydat zobaczy wyniki tury na swoim profilu). Następnie Podkomisja Rekrutacyjna przyjmuje dokumenty od zakwalifikowanych kandydatów w ogłoszonych z wyprzedzeniem dniach i godzinach. Kandydat, który został zakwalifikowany do przyjęcia i złoży komplet wymaganych dokumentów uzyska status "Przyjęty na studia". Na kolejnym etapie Podkomisja Rekrutacyjna zamyka turę rekrutacji, co blokuje możliwość przyjmowania dokumentów oraz nadaje status "Nieprzyjęty" kandydatom, którzy nie złożyli dokumentów lub nie podtrzymali chęci studiowania. Ostatnim etapem postępowania kwalifikacyjnego jest ostateczne zamknięcie rekrutacji, wydruk protokołów i innych dokumentów.

Szczegółowe informacje:

W postępowaniu kwalifikacyjnym bierze się pod uwagę ocenę na dyplomie ukończenia studiów wyższych. Liczba punktów możliwa do uzyskania w postępowaniu kwalifikacyjnym wynosi 5 pkt.

Szczegółowo opisany schemat postępowania kwalifikacyjnego oraz wykaz wymaganych dokumentów w roku 2019 znajdują się w wolnym dostępie dla kandydatów pod adresem: <https://rekrutacja.amu.edu.pl/kierunki-studiow/kulturoznawstwo,277> oraz w zał. 3.4.

Wymagania stawiane kandydatom, warunki rekrutacji na studia oraz kryteria kwalifikacji kandydatów na studia II stopnia – specjalność Komunikacja Międzykulturowa (Intercultural Communication)

Zasady przeprowadzania rejestracji kandydatów na studia, wysokości opłaty rekrutacyjnej, wykaz wymaganych dokumentów, szczegółowy harmonogram postępowania rekrutacyjnego oraz zasady

dokonywania wpisu na listę osób przyjętych (listę studentów) corocznie precyzyjnie reguluje Zarządzenie Rektora UAM w sprawie zasad przeprowadzania rejestracji kandydatów na studia oraz dokonywania wpisu na listę studentów, wykazu wymaganych dokumentów, terminów rejestracji i składania dokumentów oraz Zarządzenie Rektora UAM w sprawie wysokości opłaty za przeprowadzenie rekrutacji na studia w danym roku akademickim (aktualne zarządzenia w **zał. 3.1** oraz **3.2**).

Kandydat na studia na kierunku kulturoznawstwo postępuje według następującego schematu: tworzy indywidualne konto w Systemie Internetowej Rekrutacji, dokonuje zapisu na kierunek kulturoznawstwo, opłaca zapis, uzupełnia informacje o dyplomie, załącza plik ze zdjęciem, składa komplet wymaganych dokumentów i oczekuje na wynik postępowania kwalifikacyjnego.

Podkomisja Rekrutacyjna postępuje zgodnie ze szczegółowym harmonogramem rekrutacji, tj. zwłaszcza: oczyszcza wyniki (system odrzuca zapisy bez wniesionej opłaty - odrzuceni kandydaci otrzymają status "Nieklasyfikowany"), zatwierdza wyniki końcowe, definiuje turę rekrutacji (Podkomisja definiuje turę rekrutacji wskazując próg kwalifikacji – tworzenie listy rankingowej osób zakwalifikowanych do przyjęcia do wypełnienia założonego limitu miejsc, a następnie zgłasza turę do zatwierdzenia przez Dział Nauczania UAM (obecnie: Sekcja Spraw Studenckich). Po osiągnięciu daty ogłoszenia wyników kandydat zobaczy wyniki tury na swoim profilu). Następnie Podkomisja Rekrutacyjna przyjmuje dokumenty od zakwalifikowanych kandydatów w ogłoszonych z wyprzedzeniem dniach i godzinach. Kandydat, który został zakwalifikowany do przyjęcia i złożył komplet wymaganych dokumentów uzyska status "Przyjęty na studia". Na kolejnym etapie Podkomisja Rekrutacyjna zamyka turę rekrutacji, co blokuje możliwość przyjmowania dokumentów oraz nadaje status "Nieprzyjęty" kandydatom, którzy nie złożyli dokumentów lub nie podtrzymali chęci studiowania. Ostatnim etapem postępowania kwalifikacyjnego jest ostateczne zamknięcie rekrutacji, wydruk protokołów i innych dokumentów.

Szczegółowe informacje:

Wymagania formalne - od wszystkich kandydatów wymagana jest znajomość języka angielskiego na poziomie średniozaawansowanym.

W postępowaniu kwalifikacyjnym bierze się pod uwagę ocenę na dyplomie ukończenia studiów wyższych. Liczba punktów możliwa do uzyskania w postępowaniu kwalifikacyjnym wynosi 5 pkt.

Szczegółowo opisany schemat postępowania kwalifikacyjnego oraz wykaz wymaganych dokumentów w roku 2019 znajdują się w wolnym dostępie dla kandydatów pod adresem: <https://rekrutacja.amu.edu.pl/kierunki-studiow/kulturoznawstwo-specjalnosc-komunikacja-miedzykulturowa,278> oraz w **zał. 3.5**.

3.2. Zasady, warunki i tryby uznawania efektów uczenia się i okresów kształcenia oraz kwalifikacji uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej

Zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się i okresów kształcenia oraz kwalifikacji uzyskanych na innej uczelni, w tym także uczelni zagranicznej, określane są przez przepisy zawarte w Regulaminie Studiów UAM (Regulamin Studiów § 27). Procedura ta dotyczy przede wszystkim studentów przenoszących się z innych jednostek UAM lub innych uczelni. Do 31.12.2019 roku, po przeniesieniu, student na mocy decyzji Dziekana wpisywany był na wskazany rok studiów, po uprzednim zaopiniowaniu wniosku przez Dyrektora do spraw studenckich. Student miał prawo składać wniosek o uznanie przedmiotów zaliczonych w poprzedniej jednostce. Dyrektor do spraw studenckich brał pod uwagę takie czynniki jak punktację ECTS, formę zajęć, efekty kształcenia oraz opis treści programowych. Dyrektor do spraw studenckich mógł konsultować wcześniejsze osiągnięcia z koordynatorem przedmiotu. Opinia Dyrektora zatwierdzana była przez Prodziekana do spraw studenckich, a następnie umieszczana i archiwizowana w teczce osobowej studenta

zdeponowanej w dziekanacie wydziału. Na podstawie zaliczonych przez studenta przedmiotów i zdobytych punktów ECTS dokonywano ustalenia różnic programowych dla studenta.

Od 1.01.2020 roku funkcja Dyrektora do spraw studenckich została zastąpiona funkcją Kierownika studiów na kierunku Kulturoznawstwo, którego zadaniem jest pośredniczenie pomiędzy studentami i Prodziekanem do spraw do studenckich i kształcenia.

3.3. Zasady, warunków i trybu potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów

Informacje o szczegółowych zasadach i warunkach potwierdzania efektów uczenia się można znaleźć w Uchwale nr 234/2014/2015 Senatu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 29 czerwca 2015 w sprawie organizacji potwierdzania efektów uczenia się (zał. 3.6) oraz w Zarządzeniu nr 488/2015/2016 Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie organizacji potwierdzania efektów uczenia się (zał. 3.7). Od 1 października 2019 roku obowiązuje Uchwała nr 360/2018/2019 Senatu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 30 września 2019 roku (zał. 3.8).

Na Wydziale Nauk Społecznych, do którego przynależał Instytut Kulturoznawstwa, do 30 września 2019 roku funkcjonowała Wydziałowa Komisja ds. Potwierdzania Efektów Kształcenia, składająca się z 5 członków, reprezentujących poszczególne instytuty wchodzące w skład Wydziału. Do jej zadań należało rozpatrywanie wniosków kandydatów ubiegających się o potwierdzenie efektów kształcenia. Potwierdzanie efektów uczenia się jest powiązane jest z postępowaniem rekrutacyjnym na dany rok akademicki. Kandydat jest zobowiązany złożyć odpowiedni wniosek do dnia 31 marca danego roku.

Efekty uczenia się mogą zostać potwierdzone:

- 1) osobie posiadającej świadectwo dojrzałości i co najmniej pięć lat doświadczenia zawodowego – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie;
- 2) osobie posiadającej tytuł zawodowy licencjata lub równorzędny i co najmniej trzy lata doświadczenia zawodowego po ukończeniu studiów pierwszego stopnia – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na studia drugiego stopnia;
- 3) osobie posiadającej tytuł zawodowy magistra lub równorzędny i co najmniej dwa lata doświadczenia zawodowego po ukończeniu studiów drugiego stopnia albo jednolitych studiów magisterskich – w przypadku ubiegania się o przyjęcie na kolejny kierunek studiów pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie.

Szczegółowe informacje dotyczące zasad, warunków oraz trybu potwierdzania efektów kształcenia są dostępne na stronie internetowej:

http://wns.amu.edu.pl/dla-kandydata/organizacja-studiow/uznawanie-efektow-uczenia?SQ_DESIGN_NAME=print. (zał. 3.9)

3.4. Zasady, warunki i tryb dyplomowania na każdym z poziomów studiów

Zasady, warunki i tryb dyplomowania na zarówno na studiach I, jak i II stopnia gwarantuje potwierdzenie osiągnięcia przez studenta efektów uczenia się na zakończenie studiów. Warunkiem niezbędnym do dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest bezwarunkowe spełnienie wszystkich wymagań wynikających z programu studiów, a także zasad składania i archiwizacji pracy dyplomowej (informacje o systemie Archiwizacji Prac Dyplomowych – APD oraz przygotowaniu i złożeniu pracy dyplomowej są dostępne na stronie <https://apd.amu.edu.pl/?s=1>, a także w rozdziale III Regulaminu Studiów UAM) oraz otrzymanie pozytywnych recenzji pracy dyplomowej. Praca dyplomowa podlega procedurze sprawdzenia w systemie antyplagiatowym: *Jednolity System Antyplagiatowym (JSA)*

zgodnie z art. 76 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U z 2018 r. poz. 1668).

Zasady dyplomowania określają zasady wyboru przez studenta promotora pracy dyplomowej oraz wyboru tematu pracy, zgodnego z kierunkiem studiów. Tematy prac są przedstawiane i opiniowane przez radę programową kierunku studiów kulturoznawstwo (wcześniej Radę Instytutu Kulturoznawstwa).

Prodziekan do spraw studenckich powołuje recenzenta pracy, termin egzaminu dyplomowego oraz skład komisji upoważnionej do przeprowadzenia egzaminu dyplomowego. W jej skład wchodzi: przewodniczący, promotor oraz recenzent, którzy - biorąc pod uwagę wynik egzaminu, ocenę pracy dyplomowej oraz średnią ocen ze studiów - ustalają końcową ocenę ukończenia studiów oraz sporządzają protokół. Wynik studiów określa się zgodnie ze schematem zawartym w § 69-70 Regulaminu Studiów UAM. Egzamin powinien się odbyć nie później niż 3 miesiące od daty przyjęcia pracy dyplomowej.

3.5. Sposoby oraz narzędzia monitorowania i oceny postępów studentów

Monitorowanie postępów studenta jest prowadzone na bieżąco zarówno poprzez USOS, jak i w porozumieniu z prowadzącymi zajęcia na podstawie osiągniętych wyników cząstkowych oraz na koniec semestru poprzez różnorakie formy zaliczenia. Rezultaty monitorowania są jednym z kryteriów branych pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosków o stypendia naukowe. Zaobserwowane w postępach pracy studenta niepokojące sygnały (brak zaliczeń, ocena niedostateczna z egzaminu, absencja) są analizowane indywidualnie w porozumieniu między studentem, prowadzącym oraz kierownikiem studiów i prodziekanem ds. studenckich i kształcenia.

Istotnym kryterium monitorowania i oceny postępów studentów jest obserwacja relacji zachodzących pomiędzy liczbą przyjętych studentów a liczbą studentów zarejestrowanych na zajęcia w USOS. Dane te najczęściej różnią się od siebie w stopniu znacznym, zarówno na studiach I, jak i II stopnia. Na przykład w roku akademickim 2018/19:

- na studia I stopnia przyjęto 120 osób, na zajęcia w USOS zarejestrowało się 90 osób;
- na studia II stopnia przyjęto 22 osoby, na zajęcia w USOS zarejestrowały się 22 osoby;
- na studia II stopnia prowadzone w języku angielskim przyjęto 2 osoby, jednak w USOS zarejestrowały się 23 osoby. Byli to studenci z programu Erasmus, co potwierdza zainteresowanie zajęciami na specjalności IC wśród tej grupy studentów. Studenci rejestrują się każdorazowo na zajęcia trwające jeden semestr, zgodnie z programem studiów i indywidualnych umów Learning Agreement, podpisanych pomiędzy uniwersytetami wysyłającymi i przyjmującymi studentów.

Od kilku lat zaobserwować można dwa zjawiska. Pierwsze związane jest z mniejszą liczbą osób rekrutujących się na studia. Jest ono interpretowane jako rezultat niżu demograficznego przypadającego na czas bieżący. Drugie natomiast związane jest niepokojącą praktyką kandydatów zapisujących się na studia jedynie w celu uzyskania statusu studenta, a niekoniecznie z faktycznym podjęciem studiów licencjackich. W rezultacie doprowadza to do znacznych dysproporcji pomiędzy liczbą osób rekrutowanych na I rok studiów kulturoznawczych a liczbą obronionych prac licencjackich.

Na studiach II stopnia można zaobserwować podobną tendencję, chociaż od dwóch lat rekrutuje się tu mniejsza liczba osób (na studia II stopnia w 2015 roku przyjęto 87 osób, w 2016 roku przyjęto 60 osób; na studia II stopnia prowadzone w języku angielskim w 2015 roku przyjęto 15 osób, w 2016 roku przyjęto 11 osób). Powody rezygnacji lub niepodjęcia studiów są zróżnicowane. Do najczęściej zaliczanych jest podejmowanie pracy, która koliduje z zajęciami w trybie stacjonarnym. Do innych należą: uzyskanie tylko statusu studenta bez chęci realnego podjęcia studiów kulturoznawczych, ale

także zupełna rezygnacja ze studiów II stopnia, której towarzyszy przekonanie o otrzymaniu już wystarczających kompetencji zawodowych.

3.6. Ogólne zasady sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się

Ogólne zasady sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się zapewniają bezstronność, obiektywność oraz rzetelność. Zasady te są sformułowane w sylabusach opublikowanych w USOS oraz na stronie internetowej Instytutu Kulturoznawstwa (<http://kulturoznawstwo.amu.edu.pl/instytut/syllabusy/>). Wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne studentów są sprawdzane i oceniane na podstawie egzaminów ustnych lub pisemnych w przypadku wykładów, natomiast dla pozostałych form zajęć dydaktycznych najczęstszymi formami są: kolokwia pisemne, kolokwia ustne, prezentacja multimedialna, projekt, esej zaliczeniowy, test, raport oraz inne zatwierdzone przez prowadzącego przedmiot. Sposób oceniania stopnia osiągnięcia efektów kształcenia jest sprecyzowany w sylabusie przedmiotu.

Prowadzący zajęcia archiwizuje pisemne prace zaliczeniowe oraz egzaminacyjne.

Protokoły egzaminów i zaliczeń w wersji elektronicznej są dostępne w systemie USOS, natomiast w wersji papierowej zarchiwizowane w Dziekanacie Wydziału Nauk Społecznych UAM (od 1 października 2019 roku Wydziału Antropologii i Kulturoznawstwa).

W ankiecie ewaluacyjnej dostępnej w systemie USOS student ma prawo ustosunkować się do kryteriów oceniania, zaznaczając, czy były one zbyt wysokie lub zbyt niskie.

3.7. Dobór metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych

Metody sprawdzania i oceniania efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych doprecyzowane są w programach studiów. Z kolei szczegółowe kryteria oceny oraz metody weryfikacji efektów kształcenia są określane przez prowadzącego dane zajęcia w sylabusie przedmiotu. Prowadzący zajęcia dokonuje oceny stopnia osiągnięcia zamierzonych efektów zgodnie z uprzednio sprecyzowanymi i podanymi do wiadomości studenta kryteriami zamieszczonymi w sylabusie, a także zaprezentowanymi i omówionymi na pierwszych zajęciach w semestrze.

Przyjętymi przez Regulamin studiów UAM ocenami są: bardzo dobry (bdb; 5,0), dobry plus (+db; 4,5), dobry (db; 4,0), dostateczny plus (+dst; 3,5), dostateczny (dst; 3,0), niedostateczny (ndst; 2,0). Oceny te są wyznacznikami osiągnięcia przez studenta stopnia efektów kształcenia.

Oceny częściowe zdobyte przez studenta stanowią podstawę do określenia średniej z podjętego przez niego cyklu studiów (I lub II stopnia), które sumowane z oceną z egzaminu dyplomowego stanowią całkowitą oceną wpisywaną na dyplomie ukończenia studiów.

Przedziały częściowe ocen określane są przez Regulamin Studiów UAM § 69 i 70.

3.8. Opis rodzajów, tematyki i metodykę prac etapowych i egzaminacyjnych

Tematyka i problematyka prac etapowych jest ściśle związana ze specyfiką i charakterem zajęć. Do najczęściej wybieranych na studiach kulturoznawczych form zaliczeniowych należą eseje, projekty, prezentacje multimedialne, testy, projekty, które są przez prowadzących zajęcia archiwizowane. Mają one charakter śródsemestralny lub są realizowane pod koniec, w ramach ostatnich zajęć kursu przedmiotu. Na tej podstawie prowadzący zajęcia może dokonać oceny osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia.

Prace egzaminacyjne powstają podczas sesji egzaminacyjnej, po zakończeniu kursu przedmiotu. Mają one formę pracy pisemnej - eseju, testu lub pytań otwartych.

Celem powyższych prac jest sprawdzenie opanowania treści programowych danego przedmiotu, gwarantujących uzyskanie podanych dla danego przedmiotu efektów kształcenia.

3.9. Charakterystyka rodzajów, tematyki i metodyki prac dyplomowych

W związku z prowadzeniem na kierunku kulturoznawstwo studiów I oraz II stopnia, a także studiów II stopnia specjalność Intercultural Communication (w języku angielskim), prowadzone są dwa rodzaje prac dyplomowych – prace licencjackie (studia I stopnia), prace magisterskie (studia II stopnia) oraz prace magisterskie pisane w języku angielskim (studia II stopnia IC).

Metodyka pisania pracy dyplomowej zakłada następujące etapy: określenie obszaru zainteresowań, określenie celu pracy, sprecyzowanie tematu pracy, gromadzenie i analiza literatury, zgromadzenie i analiza materiału badawczego, przygotowanie planu i konspektu pracy oraz jego realizacja, pisanie i redakcja pracy (z uwzględnieniem tworzenia przypisów, bibliografii i niezbędnych aneksów).

Praca licencjacka, przygotowywana na III roku studiów, może być prowadzona przez nauczyciela akademickiego ze stopniem doktora, doktora habilitowanego lub profesora. Student uczestniczy w seminariach, rozłożonych na dwa semestry (V i VI semestr), obejmujących 60 godzin i dających łączną sumę 13 punktów ECTS. Podczas indywidualnej pracy z promotorem student kolejno przygotowuje pracę licencjacką. Zapoznaje się z regułami pisania pracy dyplomowej, formułuje temat i jej charakter. Praca licencjacka opracowywana jest na podstawie materiałów zastanych – literatury, filmów oraz innych tekstów kultury. Student nabywa niezbędne kompetencje związane z prowadzeniem elementarnych badań, analizy tekstów, opracowania źródeł zastanych. Nabywa umiejętność syntezy wiedzy, jej komentowania oraz pisania i redagowania tekstu naukowego. Podczas trwania seminarium student przygotowuje się do egzaminu dyplomowego - poprzez omawianie i konsultowanie zagadnień egzaminacyjnych.

Obszary zainteresowań studentów przygotowujących prace licencjackie wiążą się z ich zainteresowaniami badawczymi, odpowiednio ukierunkowanymi i pogłębionymi przez promotora związanego z jednym z zakładów lub pracowni IK. Zakres prac można scharakteryzować jako obejmujące konteksty z obszaru historii kultury i tradycji, kultury życia codziennego oraz obyczajowości. Tematy prac licencjackich są zatwierdzane przez Radę Instytutu IK (do 30 września 2019 roku).

Seminaria magisterskie, podczas których na studiach II stopnia, w trakcie 4 semestrów, student przygotowuje pracę magisterską, obejmują 120 godzin oraz 20 punktów ECTS. Praca magisterska jest przygotowywana pod opieką samodzielnego pracownika naukowego, doktora habilitowanego lub profesora. W uzasadnionych przypadkach, po uzyskaniu zgody Rady Instytutu i Rady Wydziału (do 30 września 2019 roku), funkcję promotora mógł pełnić pracownik ze stopniem doktora, jednak powoływany recenzent musiał być pracownikiem samodzielnym.

Prace magisterskie opierają się na materiałach zastanych, dopuszcza się też opracowanie i przygotowanie własnych materiałów empirycznych, jakościowych i ilościowych. Promotor jest zobowiązany do przekazania niezbędnej wiedzy dotyczącej pisania pracy dyplomowej na poziomie naukowo zaawansowanym.

Tematyka prac magisterskich, omawiana i konsultowana z promotorami, jest każdorazowo zatwierdzana przez Radę Instytutu IK (do 30 września 2019 roku). Problematyka skupia się na klasycznych kulturowych kontekstach historycznych, jak i współczesnych, z akcentem położonym na nowe media, ale również przemiany współczesnej obyczajowości.

Na studiach II stopnia, specjalność IC, studenci uczestniczą w seminariach magisterskich przez 4 semestry. W I semestrze wspólnie uczestniczą w jednym seminarium pod kierunkiem jednego

promotora, od II semestru deklarują przypisanie do odrębnych, wybranych przez siebie pracowników naukowych. Prace magisterskie pisane są w języku angielskim, a ich tematyka jest najsilniej skorelowana ze specjalnością Intercultural Communication.

3.10. Opis sposobów dokumentowania efektów uczenia się osiągniętych przez studentów

Dokumentowanie efektów uczenia się, które zostały umieszczone w sylabusie danego przedmiotu, prowadzi się poprzez archiwizację prac studentów. Prace egzaminacyjne, a także prace zaliczeniowe (eseje, testy, kolokwia, prezentacje, projekty) semestralne i śródsesemestralne są archiwizowane przez poszczególnych pracowników odpowiedzialnych za prowadzony przez siebie przedmiot lub moduł.

3.11. Wyniki monitoringu losów absolwentów

Monitoring losów absolwentów na szerszą skalę prowadzony jest od kilku lat zarówno w kontekście całego Wydziału Nauk Społecznych (do 30.09.2019), jak i samego Instytutu Kulturoznawstwa. Kilka lata temu przeprowadzono na Wydziale badania losów absolwentów, a wypracowane w ich ramach metodologia oraz narzędzia miały służyć w podejmowaniu tego rodzaju działań w kolejnych latach funkcjonowania Wydziału. Projekt badania pt. „**System monitorowania losów zawodowych absolwentów publicznych uczelni wyższych w Wielkopolsce**” został przygotowany przez Centrum Badania Jakości Życia w 2011 roku (zał. 3.10, 3.11). Następnie, zbadano również stan bezrobocia absolwentów Wydziału Nauk Społecznych (obejmujący dekadę 2002-2012), w tym Instytutu Kulturoznawstwa (por. s. 21-29 Raportu w zał. 3.12). Oczywiście, najistotniejszym zastrzeżeniem był tu w ogóle wskaźnik rejestrowania się absolwentów jako osób bezrobotnych.

Z kolei w Instytucie Kulturoznawstwa proces monitorowania losów absolwentów w tamtym okresie, mający charakter zdecydowanie bardziej jakościowy niż ilościowy, przebiegał dwutorowo i obejmował:

a. Cykl 15 wywiadów z wybitnymi absolwentami Instytutu Kulturoznawstwa, którzy znakomicie odnaleźli się na rynku pracy w rozmaitych sektorach kultury (i nie tylko) oraz zechcieli podzielić się swymi przemyśleniami nad rolą studiów w rozwoju swych karier. Przedsięwzięcie powstało z inicjatywy prof. UAM dr hab. Agaty Skórzyńskiej, współrealizatorami byli prof. UAM dr hab. Marcin Adamczak oraz prof. UAM dr hab. Jacek Zydorowicz, a także – co ważne – doktoranci oraz studenci. Projekt powstał zarówno w kontekście monitoringu losów absolwentów, jak i z myślą o promocji studiów na poznańskim kulturoznawstwie. Kompletny cykl – w postaci krótkich, zmontowanych klipów – został opublikowany i jest cały czas dostępny na kanale YouTube Instytutu Kulturoznawstwa (<https://www.youtube.com/playlist?list=PLRrPACqoBDcN7Yv-seAUMWYjDSKaxCFVy>), natomiast pełne zapisy rozmów znajdują się w archiwum IK.

b. Współpracę z absolwentami w zakresie konsultacji programu kształcenia w IK (por. zał. 6.11), które to działania pozwoliły również na bezpośredni kontakt z samymi absolwentami i nowe próby ich usieciowienia.

W następnych latach i dziś w procesie monitoringu losów absolwentów Instytut korzystał i korzysta z ogólnodostępnych narzędzi tego rodzaju badań:

- na poziomie uniwersyteckim możliwe jest to za pośrednictwem **Biura Karier UAM** (<https://amu.edu.pl/studenci/biuro-karier>), **Biura Rady ds. Jakości Kształcenia UAM** (<https://brjk.amu.edu.pl/uszjk/uczelniany-system-zarzadzania-jakosci-ksztalcenia/biuro-rady-ds.-jakosci-ksztalcenia>) oraz **Sekcji Spraw Studenckich**, w ramach **Centrum Wsparcia Kształcenia UAM**. Badania dotyczą m.in. rekrutacji absolwentów kulturoznawstwa, studiów I stopnia, na tych samych studiach stopnia II, zał. 3.21;

- na poziomie krajowym – m.in. za pośrednictwem narzędzia **ELA – Ogólnopolskiego systemu monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów szkół wyższych** <https://ela.nauka.gov.pl/pl/infographics> (zał. 3.13 - 3.20 przedstawiają wygenerowane tu infografiki za lata 2014-2017, w odniesieniu do absolwentów studiów I i II stopnia, z oczywistym zastrzeżeniem, że: a) kontekstem jest tu szeroko pojęta „dziedzina nauk humanistycznych”; b) kulturoznawstwo – niezależnie od przyporządkowań instytucjonalnych kierunku – zawsze mieściło się na pograniczu nauk humanistycznych i społecznych).

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 3:

.....

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

4.1 Kwalifikacje, liczebność kadry oraz charakterystyka obsady zajęć

Kadrę naukową Instytutu Kulturoznawstwa stanowi 44 pracowników naukowo-badawczych (5 profesorów, 24 profesorów uczelni oraz 15 adiunktów), 2 badawczo-technicznych oraz 3 starszych wykładowców. Pracownicy Instytutu posiadają uprawnienia w dziedzinie humanistycznej, w takich dyscyplinach jak kulturoznawstwo, nauki o kulturze i religii, nauki o poznaniu i komunikacji, filozofia, socjologia, literaturoznawstwo i teatrologia.

Kwalifikacje kadry prowadzącej zajęcia potwierdzone są dorobkiem naukowym oraz doświadczeniem dydaktycznym (por. zał. 1.4). Zróżnicowane kompetencje pracowników zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, dzięki czemu Instytut nie musi korzystać z pracowników zewnętrznych (np. zajęcia z programowania prowadzi 1 pracownik inżynierijno-techniczny). Taka współpraca odbywa się w sytuacjach wyjątkowych – w odniesieniu do zajęć o charakterze praktycznym (wizyty studyjne, warsztaty), realizowanych we współpracy z instytucjami kultury oraz jako zajęcia specjalistyczne w ramach programu „UNIwersytet JUTRA – zintegrowany program rozwoju Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu” (POWR.03.05.00-00-Z303/17) prowadzi 4 ekspertów zewnętrznych (m.in. właściciel biura PR, grafik, programista). Zajęcia dotyczą organizacji imprez kulturalnych, projektowania graficznego i programowania. Współprowadzenie zajęć (pod opieką promotorów) powierza się również doktorantom, co pozwala uzyskać im doświadczenie pedagogiczne i stanowi element oceny realizacji programu studiów doktoranckich. Lektoraty prowadzone są przez pracowników jednostki ogólnouniwersyteckiej – Studium Języków UAM.

Kadrę prowadzącą proces kształcenia na kierunku kulturoznawstwo charakteryzują zarówno wysokie kompetencje merytoryczne (wiedza i umiejętności z zakresu reprezentowanych przez nich dyscyplin naukowych), jak też nieustanne szkolenie własnych umiejętności dydaktycznych (np. staże i wyjazdy zagraniczne opisane w **kryterium 5.**), interpersonalnych (pracownicy zdobywają także kompetencje w dziedzinach, stanowiących ich obszar badań, np. w obszarze psychoterapii i arteterapii) oraz realizacja związanych z prowadzonymi w Instytucie badaniami pasji artystycznych: współpraca z lokalnymi zespołami teatralnymi, organizacja festiwali, realizacja materiałów filmowych, np. filmu na jubileusz 40-lecia poznańskiego kulturoznawstwa czy filmowych prezentacji sylwetek absolwentów, a także koordynacja Komitetu Organizacyjnego Festiwalu Kultury Studentów Kulminacje (dokumentacje i materiały filmowe dotyczące działań IK dostępne na kanale <https://www.youtube.com/channel/UC1dBDFzoCIB8I36yDYR5uwA>).

Nauczyciele akademicy prowadzą zajęcia w językach obcych: w języku angielskim w ramach anglojęzycznych studiów Intercultural Communication oraz w ramach ogólnouniwersyteckiego programu AMU-PIE skierowanego do słuchaczy wymiany Erasmus+ oraz programów współpracy

międzynarodowej. W roku 2019/2020 zajęcia prowadzone są w języku angielskim oraz niemieckim (zob. propozycje zajęć dostępne na stronie programu AMU-PIE <https://amupie.e-msi.pl/>).

Pracownicy i pracownice posiadają również kompetencje w obszarze e-learningu, lecz nie jest to forma kształcenia stosowana w ramach programu studiów z uwagi na małe zainteresowanie nią studentów.

Przykładowe osiągnięcia dydaktyczne jednostki w ostatnich pięciu latach:

- Pracownice i pracownicy opracowują oryginalne programy dydaktyczne, realizowane w UAM oraz we współpracy z instytucjami zewnętrznymi. Przykładem są działania prowadzone w powstałym m.in. z inicjatywy badaczek IK (dr hab. prof. UAM Agaty Skórzyńskiej i dr hab. prof. UAM Marty Kosińskiej) Centrum Praktyk Edukacyjnych (siedzibą jest Centrum Kultury Zamek w Poznaniu). Efektem współpracy są liczne publikacje o charakterze podręczników i poradników oraz materiały elektroniczne dla animatorów i edukatorów kulturowych, w tym dla studentów kulturoznawstwa (przykłady: *Edukacja kulturowa. Poręcznik*, red. A. Skórzyńska, R. Koschany, CPE, Poznań 2014; *Diagnoza w kulturze*, red. M. Krajewski, A. Skórzyńska, Narodowe Centrum Kultury, Warszawa 2016). Działania CPE są, co warto podkreślić, rezultatem uczestnictwa przez pracowników IK w programach badawczych Narodowego Centrum Kultury (*Bardzo Młoda Kultura*).
- Nauczyciele akademicki opracowują zarówno publikacje o charakterze podręczników akademickich (np. interdyscyplinarny *Zobaczyć - rozpoznać - zrozumieć. Wizualizacja jako metoda upowszechniania wiedzy*, M. Michałowska, K. Jankowska, A. Łuczkiwicz, Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej 2019), jak też podręczników dla szkół średnich (np. *Picasso, krzyżowcy i afrykańscy czarownicy. Podręcznik wiedzy o kulturze*, K. Moraczewski, S. Kandulski, Poznań 2012).
- W Zakładzie Kulturowych Studiów Miejskich opracowano oryginalny profil badawczo-dydaktyczny zogniskowany na badaniach teorii i praktyki współczesnych miast. Profil został opracowany przez prof. Ewę Rewers oraz zespół w kolejnych programach badawczych: „Sztuka miasta – sztuka w mieście” (2010-2012) oraz „Rozkwit kultur miejskich w Europie Środkowej” (2011-2014). Efektem było opracowanie antologii tekstów *Sztuka miasta – sztuka w mieście*, Universitas 2010, oraz podręcznika *Kulturowe Studia miejskie. Wprowadzenie*, red. E. Rewers, NCK 2014 - stanowiących podstawę dla projektów studenckich w IK.
- Od 2018 roku pracownicy IK aktywnie włączyli się w 3-letni, międzynarodowy grant CONNECTING AUDIENCES. Efektem było powołanie w IK studiów podyplomowych „Rozwój publiczności”. Studia w roku 2019-2020 są realizowane we współpracy z Urzędem Miasta Poznania, Urzędem Miasta Stołecznego Warszawy oraz poznańskimi i warszawskimi instytucjami kultury.
- W latach 2012-2014 pracownicy Zakładu Performatyki byli odpowiedzialni za prowadzenie polskiej części międzynarodowego programu studiów magisterskich European Masters in Science of Performative Creativity. Designing a Study Program to Map Learning and Memory Potentiation in Performers (MSPC). Uniwersytety współuczestniczące: University of Malta (główny organizator), Università La Sapienza w Rzymie, Paris XIII z Francji, DeMontfort University w Leicester z Wielkiej Brytanii. Koordynatorzy: prof. UAM dr hab. Juliusz Tyszka, prof. John Schranz i prof. Richard Muscat (University of Malta). Zaplanowanie i przeprowadzenie części zajęć poświęconych teorii kultury i performatyce.
- Kadra IK działa na rzecz popularyzacji wiedzy, prowadząc m.in. wykłady „mistrzowskie”, wykłady i warsztaty w placówkach kultury oraz uczestnicząc w inicjatywach UAM (Festiwal Nauki i Sztuki, Festiwal Universitas Cantat, Szkoła Letnia Best Student Camp), a także angażując się w różnorakie formy animacji kulturowej. Szczegółowe informacje przedstawiono w opisie **kryterium 6**. Poza CPE można tu wymienić współpracę z „Fundacją

Barak Kultury”, nagradzane na festiwalach teatralnych spektakle studenckiego Teatru Granda UAM (Grand Prix oraz Nagroda Publiczności podczas V Festiwalu Teatrów Studenckich START 2019), spektakle reżyserowane w Teatrze Muzycznym (spektakl *Nestory*, 2017), aktywność na portalach teatralnych, a także liczne inicjatywy w obszarze mediów cyfrowych.

- Pracownicy i pracownicy IK działają na rzecz aplikacji nowatorskich i twórczych sposobów kształcenia. M.in. opracowano i zrealizowano projekt Pracowni Badań Fokusowych WNS (finansowanie z funduszy zewnętrznych 2014) oraz Pracowni fotograficznej (2015). Pracownie są wykorzystywane w prowadzeniu zajęć o charakterze warsztatowym, studenckich projektów badawczych oraz działaniu kół naukowych (np. przy opracowywaniu projektów prezentowanych podczas Festiwalu Kultury Studenckiej „Kulminacje”, grant uzyskany z funduszy PZU, pt. *Miasto w ruchu – zielone i bezpieczne?*, zob. <http://kulturoznawstwo.amu.edu.pl/miasto-w-ruchu-zielone-i-bezpieczne/>).
- Pracownicy Instytutu angażują się w działania eksperckie i stowarzyszeniowe. Są ekspertami i recenzentami programów grantowych (HERA, NCN, NPRH), członkami Komitetu Nauk o Kulturze PAN, ekspertami powoływanymi przez władze ogólnopolskie. Szczególną rolę odgrywa tu popularyzacja kulturoznawstwa w ramach Polskiego Towarzystwa Kulturoznawczego, we współpracy z którym w 2017 roku Instytut zorganizował w Poznaniu III Zjazd PTK (uczestniczyło w nim 250 członków) oraz Letnią Szkołę Kulturoznawczą (Ciężień 2019). Oba ostatnie wydarzenia merytorycznie i organizacyjnie współtworzyli słuchacze Wydziałowego Studium Doktoranckiego WNS.

4.1a Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich

Charakter badań prowadzonych w IK określa struktura jednostki: złożona z 6 zakładów i 4 pracowni (por. zał. 4.1). O tym, że obsada zajęć na kierunku kulturoznawstwo jest związana z kompetencjami i kwalifikacjami poszczególnych pracowników świadczą ich sylwetki (por. zał. 1.2.). Prowadzenie zajęć na kierunku kulturoznawstwo nie jest przypisane do zakładów i pracowni, jednak reprezentowane przez kadrę dyscypliny naukowe mają znaczenie w ustalaniu obsady zajęć (zarówno zajęć obligatoryjnych, jak i fakultatywnych – np. Historię filozofii prowadzi nauczyciel akademicki z uprawnieniami z dyscypliny filozofia, Animację kultur lokalnych – autorka badań nad teorią i praktyką współczesnych działań w kulturze).

Zajęcia dotyczące poszczególnych obszarów kultury są dostosowane do badań prowadzonych w zakładach i pracowniach (np. pracownicy Pracowni Performatyki prowadzą zajęcia z zakresie teatrologii i performatyki, zaś nauczyciele akademicy stanowiący skład Zakładu Semiotyki – zajęcia z obszaru badań nad znaczeniowym wymiarem kultury, zajęcia z obszaru mediów cyfrowych – specjaliści z Zakładu Badań nad Kulturą Filmową i Audiowizualną). Wprowadzenie programu modułowego na studiach II stopnia (moduły: „Teoria i historia kultury”, „Kultura i sfera publiczna”, „Kultura i media” pozwoliło w pełni wykorzystać profile naukowe zakładów i potencjał badawczy nauczycieli akademickich).

Struktura organizacyjna pozwala zatem zarówno prowadzić kształcenie, jak realizować specjalistyczne projekty badawcze (por. zał. 4.2). Przykłady takiej współzależności badań i kształcenia:

- w programie badawczym NCN *Rozkwit kultur miejskich w Europie Środkowej*, kierownik projektu: prof. dr hab. Ewa Rewers, uczestniczyli głównie pracownicy Zakładu Kulturowych Studiów Miejskich (przy współudziale pracowników Zakładu Semiotyki), w badaniach uwzględniono projekty opracowywano częściowo przez studentów;
- w interdyscyplinarnym projekcie NCN *Mobilność: media, praktyki miejskie, kultura studencka*, kierownik projektu: dr hab. prof. UAM Marianna Michałowska, uczestnicy to pracownicy Zakładu Badań nad Kulturą Filmową i Audiowizualną, Zakładu Kulturowych Studiów Miejskich oraz Zakładu Badań nad Kulturą Artystyczną. Także w tym projekcie studenci mieli możliwość włączenia się w prace przy realizacji projektów.

Zakłady i pracownie są także inicjatorami konferencji i cyklicznych seminariów naukowych (np. Zakład Semiotyki w 2018 roku rozpoczął cykl międzynarodowego Seminarium Łotmanowskiego, w ramach dwóch dotychczasowych edycji Instytut gościł prof. M. Łotmana, prof. P. Toropa i dr T. Kuzoviknę z Estonii; cykliczny charakter mają również konferencje prezentujące aktualność klasycznych wątków semiotyki, m.in. „Kurs na de Saussure’a”, 2016; „Claude Lévi-Strauss: struktura i nieoswojone”, 2018. Efektem czterech edycji cyklu były 4 monografie tekstów zbiorowych o charakterze ogólnopolskim).

Kadra naukowo-dydaktyczna wykazuje się znaczącą aktywnością publikacyjną. W latach 2016-2019 pracownicy IK opublikowali 287 artykułów w czasopiśmie naukowym (punktowanym, także indeksowanym w SCOPUS i ERIH+), 295 monografii i rozdziałów w monografiach (zał. 4.3 i 4.4).

W badaniach włączani są doktoranci i studenci. Projekty studenckie są publikowane w monografiach i artykułach (także w instytutowym czasopiśmie doktorancko-studenckim „Perspektywy Kulturoznawcze”). W latach 2014-2019 słuchacze studiów doktoranckich opublikowali 90 prac naukowych (artykułów, rozdziałów w monografiach), byli redaktorami numerów tematycznych czasopism i raportów z badań (por. zał. 4.5). Prace studentów są także prezentowane w formie posterowej na wystawach i seminariach (np. w trakcie międzynarodowego seminarium *Visual Methods in Mobile Media Research* w roku 2017 studenci prezentowali projekty badawcze w formie komunikatów, m.in. J. Walczyk, M. Frąszczak, obecnie doktoranci). Doktoranci zdobywają nagrody w ogólnopolskich konkursach naukowych: beneficjentka Diamentowego Grantu została laureatką nagrody PAN w VI edycji konkursu na najlepszą, oryginalną pracę twórczą doktoranta opublikowaną w 2017 roku za książkę - A. Biniewicz, *Contemporary Identity and Memory in the Borderlands of Poland and Germany* (Cambridge Scholars Publishing 2017). Doktorant w Zakładzie Kulturowych Studiów Miejskich zajął pierwsze miejsce w konkursie na najlepszy esej metaekonomiczny organizowanym przez Polski Instytut Ekonomiczny (F. Chwałczyk, *Miary jako modele pośredniczące między gospodarką a ekonomią*, 2018). Doktoranci we współpracy z doświadczonymi pracownikami sprawują opiekę nad kołami naukowymi (por. zał. 4.6).

Instytut sprawuje pieczę nad czasopismami naukowymi: „Studia Kulturoznawcze” (od 2011, red. naczelna Magdalena Kamińska, kontynuacja serii wydawniczej od 1993 roku), czasopismo anglojęzyczne „Journal of Applied Cultural Studies” (od 2015, red. naczelny Przemysław Rotengruber), oraz czasopismo doktorancko-studenckie „Perspektywy Kulturoznawcze”. Pracownicy aktywnie uczestniczą w pracach wysoko-punktowanych czasopism ogólnopolskich uczestnicząc w radach naukowych (prof. Ewa Rewers w radzie „Tekstów Drugich” i „Kultury Współczesnej”, dr Piotr Juskowiak w „Praktyce Teoretycznej”) oraz pełniąc funkcję redaktora naczelnego (redaktorem naczelnym „Kultury Współczesnej” do 2017 była Marianna Michałowska, jej obowiązki przejął Rafał Koschany).

Warto wymienić znaczące publikacje pracowników w obszarze badań kulturoznawczych:

- prace obcojęzyczne: K. Moraczewski, *Cultural Theory and History: Theoretical Issues*, Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Społecznych, Poznań 2014, A. Zaporowski, *Action, Belief, and Community*, Peter Lang, Berlin 2018; P. Rotengruber, *Dialogical Foundations of Business Ethics*, 2019;
- prace realizowane we współpracy z polskim środowiskiem kulturoznawczym: *Antologia tekstów polskiego kulturoznawstwa*, red. K. Moraczewski, P.J. Fereński, A. Gomółka, Wydawnictwo Naukowe Katedra, Wrocław 2017;
- artykuły w czasopiśmie indeksowanym w bazie Scopus: A. Skórzyńska, *Visual Subversion and the Resistance of Matter. The Political Ontology of a „Disciplining City”*, „ΠΡΑΞΗΜΑ. Journal of Visual Semiotics”, 19(1) (2019)), M. Michałowska, *From Local History to Global Visual Culture: The Evolution of Baltic Photography on the Threshold of the Twenty-First Century*, „Photography and Culture”, 12(2) (2019).

Osiągnięciu przez studentów kompetencji badawczych służą przede wszystkim seminaria licencjackie (na studiach I stopnia) oraz seminaria magisterskie wraz z powiązanymi z nimi przedmiotami

specjalnościowymi (na studiach II stopnia). Seminary licencjackie na kierunku kulturoznawstwo prowadzone są przez doktorów lub pracowników samodzielnych, natomiast seminary magisterskie przez pracowników ze stopniem co najmniej doktora habilitowanego. Seminary licencjackie odbywają się w grupach, natomiast na studiach magisterskich prowadzone są w trybie indywidualnym (pracownicy samodzielni mają pod opieką nie więcej niż dwóch magistrantów na roku). W sytuacjach wyjątkowych (takich jak urlop naukowy lub zdrowotny) opiekę nad magistrantami mogą przejąć oddelegowani przez kierownika zakładu bądź pracowni adiunkci ze stopniem doktora.

Tematyka seminariów licencjackich i magisterskich jest powiązana z dyscyplinami, zainteresowaniami oraz badaniami prowadzonymi przez promotorów, o czym świadczy spis prac dyplomowych (por. **zał. I.7**) W ramach seminariów studenci przygotowują prace dyplomowe, w oparciu o badania empiryczne przeprowadzane przez studentów pod kierunkiem swoich promotorów.

4.2 Rozwój i doskonalenie kadry

Podstawowym celem polityki kadrowej prowadzonej w Instytucie Kulturoznawstwa jest: 1) stworzenie zespołu pracowników prowadzących istotne badania, z naciskiem na uwzględnianie zmian zachodzących w obszarze kulturoznawstwa, 2) utworzenie zespołu zapewniającego w pełni realizację programu studiów oraz zapewnienie dostępu do doskonalenia dydaktycznego, 3) umożliwienie indywidualnego rozwoju naukowego poszczególnych badaczy poprzez wsparcie instytucjonalne i finansowe pracowników. Założeniem polityki kadrowej jest zatem zapewnienie pracownikom najlepszych warunków do aktywności naukowej w środowisku kulturoznawczym i medioznawczym w kraju i za granicą, zgodnie z Europejską Kartą Naukowca, która określa prawa i obowiązki naukowców, instytucji ich zatrudniających oraz organizacji finansujących badania naukowe. Pod uwagę w kształtowaniu zespołu Instytutu brane są merytoryczne wyznaczniki prowadzonych przez pracowników badań (publikacje, pozyskane granty, aktywność w polu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym).

Nauczyciele akademicki mają możliwość doskonalenia swoich kompetencji dydaktycznych w ramach inicjatyw ogólnouniwersyteckich, takich jak program Erasmus Teaching, czy też program kursów/szkoleń w ramach „Warsztatów dydaktycznych UAM”, a także projektu dydaktyczno-badawczego „Gdy nauka jest kobietą” (cele i założenia opisano na stronie <http://gdynaukajestkobieta.amu.edu.pl/o-nas/>) oraz uczestniczą w innych formach doskonalenia zapewnianych przez programy ogólnouczelniarne (także międzynarodowe, np. udział w szkole letniej Geopolitical Scenario Planning – dokładny opis w **kryterium 7**) i dostosowane do specyfiki prowadzonych badań i dydaktyki (np. zdobywanie uprawnień jako pedagoga i instruktora teatralnego, udział w szkole letniej „Visual Methods” w Uniwersytecie w Antwerpii, udział w szkoleniach dla animatorów kultury).

Chociaż polityka kadrowa w zakresie zatrudniania nowych pracowników w Instytucie Kulturoznawstwa zależna jest w dużej mierze od planów rozwoju uczelni (w roku 2019 uzyskano jeden etat adiunkta), to indywidualny rozwój badaczy, związany z ich działalnością publikacyjną (polską i międzynarodową) wskazuje na znaczny potencjał Instytutu. W latach 2018-2019 11 pracowników uzyskało awans naukowy na stopień doktora habilitowanego. Dwoje kolejnych jest w trakcie procedury. Metody i kryteria rekrutacji i zatrudnienia pracowników są określone przez Statut UAM. Rekrutacja odbywa się w trybie otwartych konkursów ogłoszonych na stronie UAM. Potrzeby zatrudnienia zgłaszane są na wniosek Dyrektora Instytutu i Dziekana Wydziału Antropologii i Kulturoznawstwa do Prorektora UAM do spraw ogólnych.

Do wprowadzenia reorganizacji pracownicy i pracownicy IK podlegali ocenie okresowej przeprowadzanej przez Wydziałowy Zespół Oceniający na podstawie opinii Zespołu Instytutowego. Ocena była przeprowadzana co 4 lata. Podstawą oceny był formularz zawierający informacje o

dorobku naukowym i organizacyjnym (por. **zał. 4.7**). W przypadku oceny negatywnej dokonywano oceny warunkowej na 1 rok, po którym ponownie oceniano pracownika. Wyniki oceny okresowej są dostępne dla pracowników. Kadra naukowa i dydaktyczna IK ma również obowiązek wpisywania dorobku do arkusza indywidualnej ewaluacji pracownika (EWOS), który jest głównym źródłem informacji koniecznych do dokonania parametryzacji osiągnięć pracownika, Wydziału i Uniwersytetu. W nowym systemie organizacyjnym (po 1.10.2019) oceny jeszcze nie dokonywano.

Zajęcia prowadzone przez wykładowców są oceniane co semestr przez studentów w cyfrowym systemie ankiety studenckiej (por. **zał. 4.8**). Uwzględniane są w niej takie kategorie jak: sposób organizacji zajęć, terminowość, komunikatywność i postawa prowadzącego czy sposób weryfikowania wiedzy. Wyniki ankiety udostępnia się dyrekcji Instytutu i pracownikom. W przypadku opinii negatywnej dyrektor i wicedyrektor do spraw studenckich przeprowadzają z prowadzącymi zajęcia rozmowę. Bezpośredni przełożeni dokonują również okresowej hospicacji zajęć.

Pracownicy osiągający najlepsze wyniki w obszarze działalności naukowej uzyskują nagrody Rektora I, II i III stopnia (w roku 2018 Nagrodę I stopnia otrzymał dr Tomasz Żaglewski, w roku 2019 – dr hab. prof. UAM Andrzej Zaporowski). Kolejne osoby w rankingu otrzymują roczne dodatki motywacyjne Dziekana. Doceniane są także osiągnięcia dydaktyczne (na podstawie ankiet studenckich) uwzględniane w zgłoszeniach do nagród Rektora za działalność dydaktyczną i dodatków motywacyjnych (w ostatnich latach jako dydaktyk wyróżniał się dr Łukasz Czajka), oraz organizacyjne, odnoszące się do działań na rzecz Instytutu i UAM.

Nauczyciele akademicy mogą ubiegać się na własny wniosek o uzyskanie półrocznego lub rocznego urlopu naukowego, związanego z ich pracą badawczą. W roku 2017 skorzystało z tej możliwości 7 pracowników, a w 2018 – 8 (głównie z uwagi na przygotowywane przez nich rozprawy habilitacyjne, procedury profesorskie oraz wyjazdy stażowe). Prowadzone przez nich zajęcia i seminaria na czas urlopu są powierzane wykładowcom o zbliżonych kompetencjach naukowych.

Także inicjatywy badawcze doktorantów i studentów uzyskują wsparcie finansowe Instytutu. W ramach funduszu statutowego są także finansowane publikacje, wyjazdy konferencyjne (w latach 2016-2019 pracownicy IK uczestniczyli w 396 konferencjach – por. **zał. 4.9**), organizacja seminariów, a także wykłady zaproszonych gości (por. **zał. 4.10**). Do 2018 roku realizowano także Instytutowy Program grantowy dla młodych badaczy i doktorantów.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 4:

Wiele czynników wpływających na funkcjonowanie kadry naukowej i naukowo-dydaktycznej w UAM, opisanych w kryterium 4, odnosiło się do rozwiązań i regulacji obowiązującej do 30.09.2019 struktury UAM. Należy uwzględnić, że niektóre sposoby oceny dorobku pracowników wraz z wprowadzeniem nowego Statutu UAM, regulaminu organizacyjnego oraz systemów elektronicznych oceny pracowników ulegnie w najbliższych miesiącach modyfikacjom, co jednak nie powinno wpłynąć znacząco na skuteczne realizowanie programu studiów.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

a. Infrastruktura kampusu Ogrody

Infrastruktura dydaktyczno-badawcza IK w całości mieści się na Kampusie Ogrody przy ul. Szamarzewskiego 89 w Poznaniu. Kampus ów jest obecnie współdzielony przez 5 jednostek: Wydział Antropologii i Kulturoznawstwa, Wydział Filozofii, Wydział Psychologii i Kognitywistyki, Wydział Socjologii oraz Wydział Studiów Edukacyjnych. Choć 4 z 5 jego budynków powstały w połowie minionego stulecia, to ich obecny stan można uznać za satysfakcjonujący. Przed kilku laty dokonano

bowiem zarówno termomodernizacji, jak i instalacji wind. Tym samym nasz zespół budynków jest jednym z bardziej ekologicznych na UAM – relatywne koszty ich utrzymania są znacząco niższe niż innych, znacznie nowocześniejszych obiektów naszej uczelni. Jednocześnie jest to kampus najbardziej zielony – o znacznej powierzchni trawników i bogatym drzewostanie, co bardzo cenią sobie zarówno pracownicy, jak i studenci. Tereny zielone znakomicie służą bowiem nie tylko wypoczynkowi, ale i różnym aktywnościom dydaktycznym, warsztatowym, festiwalowym, etc. Znakiem rozpoznawczym kampusu stały się w tej przestrzeni rzeźby prof. UAP dr. hab. Piotra Tetlaka. Są one częścią stałej ekspozycji Galerii Akademickiej (hall bud. E) - powstałej przed kilkunastu laty z inicjatywy pracowników IK i Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

Na terenie kampusu znajdują się trzy przestrzenie parkingowe, przy czym warto dodać, że w roku 2019 parking centralny został kompleksowo przebudowany, ustępując miejsca dodatkowym ławkom, trawnikom i kilkudziesięciu nowym nasadzeniom drzew. Do dyspozycji kadry i studentów przed kilku laty zbudowano również zadaszoną przechowalnię rowerów. Poziom bezpieczeństwa na kampusie podnosi system monitoringu CCTV złożony z kilkudziesięciu kamer.

W wyłącznej dyspozycji IK znajduje się 7 sal dydaktycznych (od 20 do 110 osób) oraz 2 duże sale współdzielone z innymi Wydziałami.

Do dyspozycji studentów Instytutu pozostaje Biblioteka Kampusu Ogrody [bud. C], ze zbiorem liczącym ok. 200 tysięcy woluminów. Zbiory są dostępne zarówno w systemie wypożyczeń, jak i na miejscu, w czytelni. Czytelnia dysponuje 85. miejscami dla czytelników, z czego 16 to stanowiska komputerowe. Dla osób z niepełnosprawnościami przeznaczono dwa stanowiska wyposażone w komputery z odpowiednim oprogramowaniem. Czytelnia jest dostępna dla czytelników siedem dni w tygodniu.

Instytut Kulturoznawstwa dysponuje także własną biblioteką [pok. 5, bud. AB] ze zbiorem liczącym około 22 tysiące woluminów, systematycznie powiększonym o aktualne pozycje w odniesieniu do zgłaszanych potrzeb. Biblioteka jest przeznaczona do użytku pracowników IK oraz studentów kierunku. W tym także miejscu prowadzący zajęcia udostępniają studentom materiały do zajęć, by usprawnić proces dydaktyczny. O potrzebie zakupów nowych książek na bieżąco sygnalizują zarówno pracownicy, jak i studenci. Warto nadmienić, iż część zasobów bibliotecznych IK stanowią również pozycje specjalistyczne zakupywane w ramach grantów badawczych, dostępne w Zakładach i Pracowniach prowadzących badania.

b. Technologie informacyjno-komunikacyjne w procesie nauczania i komunikacji naukowej

Instytut posiada stronę internetową służącą do zdalnego kontaktu ze studentami w kwestiach bieżących obowiązków studenta (zapisy na zajęcia, rozliczenia roku akademickiego, dostępność miejsc na fakultetach) oraz ewentualnych, losowych zmian w planach zajęć. Za pośrednictwem w/w strony komunikowana jest również bieżąca działalność naukowa i popularyzatorska pracowników Instytutu, w tym między innymi: informacje o wydarzeniach o charakterze naukowym (konferencje naukowe, wykłady otwarte, spotkania autorskie, itp.), publikacje monografii naukowych pracowników Instytutu, działalności kół naukowych, itp. Ponadto, strona internetowa w sposób kompleksowy informuje o aktualnej strukturze Instytutu oraz jego pracownikach oraz doktorantach (informacje o ostatnich publikacjach, nagrodach, zainteresowaniach naukowych oraz terminach dyżurów w danym roku akademickim), ofercie dydaktycznej skierowanej dla kandydatów na studia, jak również o aktualnym programie studiów, planie zajęć, jak i prawach i obowiązkach studentów Instytutu.

c. Ułatwienia dla osób z niepełnosprawnościami

Wychodząc naprzeciw potrzebom osób z niepełnosprawnościami, na terenie Kampusu Ogrody UAM znajdują się:

- windy dla osób z niepełnosprawnościami we wszystkich budynkach dydaktycznych i administracyjnych;
- podjazdy i rampy do wszystkich budynków dydaktycznych i administracyjnych;
- wydzielone miejsca parkingowe dla osób z niepełnosprawnościami (pracownikom i studentom [na prośbę studenta] z niepełnosprawnościami przysługuje prawo do korzystania z parkingów znajdujących się na kampusie; wydawaniem przepustek zajmuje się kierownik Biura Obsługi Studenta);
- oznaczenia dla osób niewidomych i niedowidzących, które znajdują się na wszystkich salach dydaktycznych, pracowni komputerowej, gabinetach pracowników oraz toaletach na terenie kampusu;
- stanowiska komputerowe wyposażone w skaner, a także w specjalistyczne oprogramowanie typu *screenreader* i oprogramowanie powiększające znaki graficzne, umożliwiające samodzielną pracę z tekstem osobom niedowidzącym;
- miejsca w domach akademickich, przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami;
- środki transportu samochodowego dla studentów z niepełnosprawnościami.

UAM w swej strukturze posiada ponadto bardzo aktywne i zaangażowane Biuro ds. Studentów z Niepełnosprawnościami. Do jego zadań należy m.in. monitorowanie infrastruktury oraz rozwiązywanie bieżących problemów. Zob.:

https://amu.edu.pl/_data/assets/pdf_file/0012/44301/Informator-dla-studentow-z-niepelnosprawnościami.pdf

W związku z wymogami stawianymi uczelniom publicznym w zakresie ułatwień dla osób z niepełnosprawnościami (Ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz.U. 2019 poz. 848), strona internetowa Instytutu spełnia wymogi dostępności cyfrowej WCAG 2.0 (*Web Content Accesibility Guidelines*).

d. Technologie informacyjno-komunikacyjne

Budynki dydaktyczne, w których prowadzone są zajęcia dydaktyczne, są w całości objęte zasięgiem uniwersyteckiej sieci bezprzewodowej EDUROAM, zapewniającej wolny od ograniczeń czasowych i ilościowych dostęp do sieci internetowej. Na potrzeby realizowanych w ramach programów studiów zajęć laboratoryjnych w 2018 roku dokonano całkowitej wymiany sprzętu komputerowego w Pracowni Multimedialnej Instytutu (sala 33, bud. A). Znajduje się tam obecnie 14 stanowisk wyposażonych w jednostki przygotowane do pracy w zakresie obróbki graficznej, dźwiękowej oraz video (monitory LED 23", procesory Intel i5, 8Gb RAM, dyski ROM: SSD). Stacje robocze wyposażone są w profesjonalne i aktualne oprogramowanie specjalistyczne, służące w procesie dydaktycznym prowadzącym, jak i studentom (pakiety Adobe Creative Suite Bundle 2019, zawierające ponad 20 profesjonalnych aplikacji, oraz CorelDRAW Graphic Suite 2018, zawierający ponad 10 aplikacji).

Instytut Kulturoznawstwa posiada również ministudio fotograficzne (sala 13 w przyziemiu bud. C) oraz jest współgospodarzem profesjonalnie zaprojektowanej i wyposażonej Pracowni Badań Fokusowych (sala 107/108, ul. Międzychodzka).

Obecnie wszystkie sale dydaktyczne IK są wyposażone w projektory multimedialne oraz nagłośnienie (zależnie od potrzeb). Ewentualne usterki w/w sprzętu są zgłaszane przez prowadzących zajęcia i niezwłocznie usuwane.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 5:

.....

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Instytut Kulturoznawstwa prowadzi rozległą i systematyczną współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym w skali lokalnej, regionalnej, ogólnopolskiej i międzynarodowej. Naturalne otoczenie z punktu widzenia kształcenia oraz badań prowadzonych w Instytucie tworzy przede wszystkim sieć instytucji i organizacji pozarządowych, a także przedsiębiorstw prywatnych, zajmujących się działalnością kulturalną: upowszechnieniową, artystyczną, animacyjną i edukacyjną (do kluczowych instytucji poznańskich należą m.in. Centrum Kultury Zamek, Centrum Sztuki Dziecka, Galeria Miejska Arsenał, Teatr Muzyczny, Fundacja Barak Kultury, Teatr Wielki, Teatr Polski, Muzeum ICHOT – Brama Poznania, Estrada Poznańska, Centrum Turystyki Kulturowej TRAKT, Biblioteka Raczyńskich, Biblioteka Wojewódzka i Centrum Animacji Kultury, Centrum Rezydencji Teatralnej Scena Robocza i wiele innych). Instytut współpracuje jednak także z podmiotami administracji krajowej i samorządowej (Urząd Miasta Poznania, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, Urząd Wojewódzki, Wielkopolskie Kuratorium Oświaty, Wielkopolski Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli itp.), z przedstawicielami mediów oraz biznesu (głównie sektory kreatywne). Są to podstawowe obszary profesjonalne, które – jak wynika z konsultacji – stanowią miejsce staży zawodowych, a w końcu zatrudnienia studentów w trakcie i po zakończeniu studiów.

Ponieważ nie sposób krótko streścić bardzo różnorodnych form tej współpracy (obejmuje ona członkostwo w radach programowych instytucji, współorganizację wydarzeń artystycznych i kulturalnych, opracowywanie materiałów popularyzatorskich i edukacyjnych, ekspertyzy na zlecenie instytucji publicznych, wykłady gościnne i prelekcje, badania zleczone i inne) ich szczegółowe opracowanie, z podziałem na kluczowe kategorie znajduje się w załączniku (zał. 6.1). Bez tych form współpracy nie byłoby możliwe konstruowanie i modyfikowanie programu studiów kulturoznawczych, wiele przedmiotów bowiem dotyczy wprost warunków działania publicznego, komercyjnego oraz obywatelskiego sektora kultury w Polsce oraz sektorów kreatywnych – najnowsza wiedza prezentowana w programie studiów uzależniona jest od stałej aktualizacji informacji na temat nowych zjawisk i form organizacyjnych. Dzięki tej współpracy w programie studiów I i II stopnia możliwa jest realizacja szeregu przedmiotów z obszaru animacji kulturowej, krytyki i promocji sztuki, zarządzania instytucjami kultury, budowania zespołu projektowego, organizacji festiwalu i wydarzeń, prawnych aspektów działalności kulturalnej i prawa autorskiego, edukacji artystycznej i kulturalnej, projektowania kultury z użyciem technologii nowomediów. Dzięki współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym do programu studiów kulturoznawczych wprowadzono tematyczne moduły zajęć fakultatywnych na studiach I stopnia (ścieżka tematyczna „Animacja kultury” oraz „Kultura partycypacji i aktywizmu”), a także przedmioty w ramach programu „Uniwersytet jutra” (POWR.03.05.00-00-Z303/17) z udziałem przedstawicieli pracodawców i specjalistów różnych branż. W programie studiów II stopnia współpraca merytoryczna z partnerami Instytutu zaowocowała m.in. stworzeniem programu modułowego (moduły „Kultura i media” oraz „Kultura i sfera publiczna”).

Zróżnicowane formy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym zaowocowały tym, iż dziś Instytut jest dobrze usieciowiony ze zróżnicowanymi podmiotami sektora kultury, dzięki czemu możliwe było wypracowanie mechanizmów doskonalenia programów kształcenia (np. w ramach stałych konsultacji z pracodawcami i absolwentami), inaugurowania nowych kierunków studiów (np. studia podyplomowe z „Rozwoju publiczności”), organizowania praktyk zawodowych i staży (por. opis **kryterium 9.** niniejszego raportu), wizyt studyjnych dla studentów (m.in., program 22 wizyt studyjnych dla studentów realizowanych w instytucjach kultury w całej Polsce, zał. 6.1), wizyt gościnnych przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego na wykładach i spotkaniach ze studentami. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym Instytutu jest przy tym od lat systematycznie dokumentowana – opracowywane są zbiorcze sprawozdania, obejmujące lata 2007-

2012 oraz 2013 (z poziomu Instytutu oraz Wydziału Nauk Społecznych) oraz 2014-2019 (por. m.in. **zał. 6.3, zał. 6.2** oraz **zał. 6.1**).

W postaci sformalizowanej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym realizowana była w ramach działającej w latach 2013-2019 Rady Pracodawców Wydziału Nauk Społecznych UAM, w której skład wchodził także pracownicy Instytutu Kulturoznawstwa. Członkami Rady Pracodawców przy WNS byli reprezentanci instytucji publicznych, organizacji trzeciego sektora oraz sektora komercyjnego, m.in.: Zastępca Prezydenta Miasta Poznania, Zastępca Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Poznaniu, Prezes Zakładów Stomil w Poznaniu, Dyrektor Marketingu i PR Volkswagen i Porsche Polska, Wojewódzki Kurator Oświaty w Poznaniu, Prezes Instytutu Spraw Międzynarodowych, Prezes Fundacji Barka (por. **zał. 6.6**). Powołanie Rady Pracodawców związane było z realizacją celów strategicznych Strategii Rozwoju WNS UAM 2009-2019, zaktualizowanej w roku 2013. W opracowaniu tej strategii aktywny udział brali także przedstawiciele Instytutu Kulturoznawstwa, a współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z Radą Pracodawców, stanowiła rozwinięcie celów strategicznych C2 „Najwyższa jakość kształcenia” oraz C3 „Uniwersytet otwarty na otoczenie”. W pierwszym przypadku chodziło o ścisłe powiązanie programów kształcenia z potrzebami otoczenia społecznego i gospodarki opartej na wiedzy, w drugim – strategia wspierała realizację takich celów operacyjnych w działalności Instytutu jak: „Kształtowanie sylwetki absolwenta” (C2.5) „Wzrost kulturotwórczej roli Wydziału w regionie” (C3.1), „Otwarcie Wydziału na potrzeby i aspiracje edukacyjne oraz naukowe społeczności miasta i regionu” (C3.2), „Otwarcie Wydziału na potrzeby gospodarki opartej na wiedzy” (C3.3), „Intensyfikacja obecności Wydziału w sferze publicznej” (C3.4), „Wzmocnienie więzi wydziału z absolwentami” (C3.5) (por. **zał. 6.4**). Dokument strategiczny, obowiązujący do końca istnienia Wydziału Nauk Społecznych, a więc do 1 października 2019 roku, delegował część zadań związanych z realizacją tych celów strategicznych i operacyjnych bezpośrednio na Instytuty. Z tego względu w okresie obowiązywania strategii Instytut Kulturoznawstwa realizował szereg działań związanych z otoczeniem społeczno-gospodarczym dla całego Wydziału oraz na potrzeby kształcenia w samym Instytucie (m.in. koordynacja Galerii Akademickiej, wieloletnia koordynacja Festiwalu Kultury Studenckiej Kulminacje, nawiązywanie relacji z absolwentami kierunku, nawiązywanie relacji z instytucjami sektora kultury – ze względu na specjalizację Instytutu – oraz uczestnictwo w badaniach losów absolwentów i stała współpraca ze wspomnianą Radą Pracodawców). Do kompetencji Rady należało m.in. zlecenie badań monitorujących losy absolwentów i stałe konsultowanie reform i zmian w programach kształcenia, nawiązywanie kontaktów między podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego a Instytutami wchodzącymi w skład Wydziału Nauk Społecznych, w tym Instytutem Kulturoznawstwa. W zakresie monitorowania losów absolwentów prowadzono je w oparciu o kompleksową koncepcję badania. Składała się ona z: a. analiz sytuacji bezrobotnych absolwentów Wydziału na regionalnym rynku pracy (badanie danych urzędowych desk research), b. analizy losów absolwentów Wydziału na rynku pracy (badania internetowe CAVI i telefoniczne CATI), c. analizy opinii pracodawców i instytucji rynku pracy o absolwentach Wydziału (badania jakościowe IDI), d. analizy opinii absolwentów Wydziału o wpływie procesu kształcenia na szanse na ścieżkach zawodowych (badanie grupowe FGI). Wyniki badań były każdorazowo prezentowane podczas posiedzeń Rady WNS, a ich częściowe opracowania przekazywane były Dyrekcjom Instytutów. Dzięki temu udało się sformułować na potrzeby Instytutu Kulturoznawstwa wnioski dotyczące tego, jak radzą sobie nasi absolwenci na rynku pracy (dane ilościowe były korzystne dla kierunków humanistycznych i społecznych i kwestionowały stereotyp „bezrobotnego humanisty”) oraz jak kształtować programy studiów w oparciu o przebieg karier naszych absolwentów (por. **zał. 6.5** oraz **6.6** i **6.7**).

Niezależnie od funkcjonowania Rady Pracodawców przy WNS UAM w latach 2013 i 2014 Instytut podjął własne działania związane z konsultowaniem programów kształcenia, do których zobowiązywała nas Strategia Rozwoju WNS oraz jej komponenty opracowane przez sam Instytut Kulturoznawstwa (m.in. spotkania z absolwentami i pracodawcami oraz ankiety adresowane do absolwentów i pracodawców). Były one związane z gruntowną reformą programową, której celem było powiązanie programów kształcenia z Krajowymi Ramami Kwalifikacji (dziś Polskimi Ramami

Kwalifikacji). Zdefiniowano wówczas interesariuszy Instytutu, przeprowadzono także badania ankietowe wśród absolwentów i pracodawców (zał. 6.11, 6.12 i 6.13). Wnioski z tych konsultacji zostały wykorzystane przez Radę Programową IK UAM w opracowywaniu kierunkowych efektów kształcenia (dziś efektów uczenia) oraz zmian programowych na wszystkich prowadzonych przez Instytut kierunkach studiów.

W roku 2016 w związku z Jubileuszem 40-lecia Instytutu Kulturoznawstwa zrealizowano także kilka projektów z udziałem absolwentów, których celem było monitorowanie ich karier zawodowych, a także zebranie opinii na temat zmian, jakim kształcenie w Instytucie podlega i powinno podlegać. Do działań tych należały m.in.: **a)** „Tydzień Kulturoznawców” – tygodniowy festiwal prezentujący działania twórcze, animacyjne, edukacyjne studentów i absolwentów, którego celem była promocja ich aktywności wśród mieszkańców Poznania i Wielkopolski oraz wśród potencjalnych pracodawców, a także wskazanie studentom możliwości rozwoju zawodowego i twórczego (informacje o programie znajdują się na stronie IK UAM, w ramach festiwalu odbyły się łącznie 53 wydarzenia kulturalne, w tym spektakle teatralne, koncerty, debaty, spotkania edukacyjne i warsztaty. W program zaangażowana była większość poznańskich instytucji kultury oraz liczne organizacje pozarządowe, zajmujące się działalnością kulturalną); **b)** cykl filmów z udziałem absolwentów naszego kierunku, aktywnych w różnych dziedzinach i polach profesjonalnych (m.in. dziennikarka, pisarz i krytyk filmowy, twórcy Teatru Strefa Cisy, twórcy Fundacji Barak Kultury, twórcy Galerii Stereo, Dyrektor BWA w Zielonej Górze, kuratorka Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski czy Dyrektor Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Malta). Cykl filmowy, którego współautorami byli studenci IK UAM dostępny jest na kanale YouTube Instytutu Kulturoznawstwa; **c)** spotkania publiczne z absolwentami studiów kulturoznawczych pt. „Po co Poznaniowi kulturoznawcy?”, zorganizowane w Centrum Kultury Zamek.

Po restrukturyzacji 1 października 2019, w efekcie której Wydział Nauk Społecznych przestał istnieć, a Instytut znalazł się w strukturze nowego Wydziału Antropologii i Kulturoznawstwa, podjęto decyzję o powołaniu Rady Pracodawców, działającej tym razem bezpośrednio przy Instytucie. W skład Rady weszły osoby, reprezentujące kluczowe z punktu widzenia kształcenia studentów oraz losów absolwentów instytucje publiczne, jednostki administracji samorządowej oraz firmy, takie jak Wydział Kultury Urzędu Miejskiego w Poznaniu, Centrum Kultury Zamek, Estrada Poznańska, agencja PR „Q&A Communications”, Agencja Reklamowa Goody, Grupa TVN - TVN Poznań, Fundacja Barak Kultury, PZU (szczegółowe informacje o składzie i kompetencjach Rady znajdują się na stronie internetowej Instytutu Kulturoznawstwa oraz w zał. 6.8). Kilkoro z członków Rady to absolwenci kierunku, pozostałe osoby współpracują z Instytutem od dawna. Wraz z Fundacją Barak Kultury Instytut realizował liczne projekty artystyczne i edukacyjne (m.in. Wykłady Polifoniczne, festiwale i spotkania, wykłady performatywne, projekt Nova Od-Nova, którego celem jest reaktywacja działalności legendarnego klubu studenckiego Od Nowa, współtworzonego w l. 60. także przez pracowników Instytutu). Wraz z CK Zamek Instytut realizował m.in. badania studenckie (w ramach kilkuletniego programu rewitalizacyjnego „Strefa Św. Marcin”), liczne konferencje edukacyjne, popularyzatorskie i naukowe (m.in. ogólnopolska konferencja poświęcona badaniom sektora kultury „Diagnoza w kulturze”), a wreszcie – dzięki tej współpracy udało się przeprowadzić pilotaż ogólnopolskiego programu edukacji kulturowej „Bardzo Młoda Kultura” (MKiDN, NCK) i powołać do życia unikatowe przedsięwzięcie – Centrum Praktyk Edukacyjnych (CPE). CPE, które dziś jest regionalnym operatorem „BMK” i stanowi odrębny dział w strukturze CK Zamek, prowadzi badania diagnostyczne oraz organizuje spotkania, warsztaty i projekty, w których systematycznie udział biorą studentki i studenci oraz doktoranci Instytutu, a zespół badawczy do dziś stanowią pracownicy Instytutu. Zespół stały CPE stanowią zaś głównie absolwentki i absolwenci kierunku, którzy tam właśnie realizowali swoje staże zawodowe. Wieloletnia współpraca dotyczy także Wydziału Kultury UM w Poznaniu – jest to jeden z partnerów powołanych w Instytucie Kulturoznawstwa studiów podyplomowych z „Rozwoju publiczności”. Pracownicy IK współpracowali z Wydziałem Kultury UM w opracowaniu dokumentu strategicznego „Kultura relacji. Poznański Program dla Kultury”, określającego priorytety polityki kulturalnej Miasta Poznania do roku 2030. W Centrum Praktyk Edukacyjnych opracowywany jest

obecnie jeden z programów operacyjnych, zdefiniowanych w dokumencie strategicznym – Poznański Program Edukacji Kulturowej, który swą skalą obejmował będzie cały Poznań, a powstaje na wzór pionierskich rozwiązań tego typu w Polsce (m.in. Warszawskiego Programu Edukacji Kulturalnej). Wreszcie Wydział Kultury jest stałym partnerem, działającego przy Instytucie Regionalnego Obserwatorium Kultury – ROK prowadziło liczne badania uczestnictwa kulturalnego w Poznaniu i Wielkopolsce (ostatnio „Potrzeby i potencjały kulturalne mieszkańców poznańskich osiedli”, choć systematycznie prowadzone są także badania publiczności konkretnych poznańskich instytucji, w których udział biorą pracownicy naukowcy Instytutu), ale także szkolenia, warsztaty i spotkania z reprezentantami sektora kultury. Pracownicy IK biorą przy tym także udział w konsultowaniu polityk kulturalnych w skali ogólnopolskiej – w ostatnim czasie opracowana została m.in. ekspertyza dokumentu „Warszawa wielu kultur. Polityka kulturalna miasta Warszawa 2030” na zlecenie Biura Kultury Urzędu Miasta Stołecznego Warszawa. Współpraca kulturoznawców z samorządami w skali ogólnopolskiej była przy tym przedmiotem odrębnego badania, przeprowadzonego przez zespół Zakładu Kulturowych Studiów Miejskich IK UAM na zlecenie Komitetu Nauk o Kulturze Polskiej Akademii Nauk (zał. 6.14). Przedstawiciele firm prywatnych byli członkami Rady Pracodawców przy WNS, a dziś także wspierają swymi kompetencjami zajęcia ze studentami kulturoznawstwa realizowane w ramach programu „Uniwersytet jutra” (POWR.4). Dzięki współpracy z PZU udało się z kolei zrealizować projekt wizualnych badań studenckich „Mobilne miasto. Zielone i bezpieczne?” (którego dokumentacja znajduje się na kanale YouTube IK UAM).

Do tej pory odbyło się jedno spotkanie nowej Rady Pracodawców przy IK UAM (zał. 6.9), podczas którego podjęte zostały decyzje dotyczące trybu i sposobu prac Rady i organizowania spotkań, a także harmonogramu konsultacji programów studiów w związku z przyszłymi korektami i reformami programowymi. Na obecnym etapie przeprowadzono też z członkami Rady elektroniczną konsultację aktualnie realizowanych w Instytucie programów kształcenia. Efekty tych konsultacji będą także przedstawione do zaopiniowania przedstawicielom Samorządu Studentów oraz Samorządu Doktorantów (por. zał. 6.10).

Niezależnie od działania Rady Pracodawców przy IK UAM, współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym, która przekłada się na jakość kształcenia w Instytucie kulturoznawstwa udaje się realizować dzięki stałemu programowi praktyk zawodowych dla studentów (opisanych w kryterium 9 niniejszego raportu). Jest ona możliwa także dzięki temu, iż część pracowników Instytutu wchodzi w skład gremiów eksperckich (np. Społeczna Rada Kultury przy Prezydencie Miasta Stołecznego Warszawy), rad programowych (m.in. Rada Programowa Radia Poznań, Rada Programowa Centrum Kultury Zamek) lub zespołów merytorycznych instytucji kultury (Teatr im. A. Fredry w Gnieźnie, Teatr Muzyczny w Poznaniu), a także prowadzi własną działalność artystyczno-edukacyjną, afiliowaną przy UAM (np. studencki Teatr Granda UAM, zdobywający nagrody i wyróżnienia w ogólnopolskich konkursach). Pracownicy często pełnią rolę ekspertów w mediach lokalnych i ogólnopolskich. Stałym podmiotem współpracy są Uniwersytety Trzeciego Wieku, a także powiatowe, gminne i miejskie ośrodki kultury czy muzea regionalne w całej Polsce. W ramach uniwersyteckich programów Dni Naukowców i Noc Naukowców pracownicy Instytutu od lat prowadzą wykłady i warsztaty dla uczniów szkół podstawowych i średnich, takie zajęcia realizowane są także niezależnie od programów ogólnouniwersyteckich w samych szkołach. Aktualnie dzięki zaangażowaniu Zakładu Badań nad Kulturą Filmową i Audiowizualną realizowany jest cykl edukacji medialnej dla uczniów Liceum im. Klauzyny Potockiej w Poznaniu, a we współpracy z Galerią Miejską Arsenał cykl wykładów on-line na temat zjawisk nowomediacyjnych. Ważnymi formami współpracy są także otwarte seminaria Instytutu Kulturoznawstwa oraz inne spotkania adresowane do naszych studentek i studentów, na które zapraszani są zarówno badacze kultury, jak i osoby związane z otoczeniem społecznym Instytutu (artyści, dziennikarze, animatorzy kultury).

Ważną cechą współpracy IK z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest to, iż rozwijana jest ona w trzech podstawowych skalach: poznańskiej/wielkopolskiej, ogólnopolskiej oraz europejskiej. W tym pierwszym wypadku – we współpracy z instytucjami lokalnymi i regionalnymi chodzi oczywiście o

bezpośrednie przełożenie doświadczeń tych podmiotów na program kształcenia, a także o umożliwienie startu zawodowego absolwentom. Należy mieć jednak świadomość, że dziś absolwenci kulturoznawstwa szukają pracy w różnych miejscach w kraju i poza jego granicami, dlatego pracownicy Instytutu starają się nawiązywać partnerstwa także z instytucjami i organizacjami z Polski, a nierzadko również z zagranicy (szczegółowe informacje o tych aktywnościach – **zał. 6.1** oraz **6.2**). Pracownicy Instytutu często występują w roli ekspertów instytucji centralnych (poza Narodowym Centrum Kultury oraz Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego są to m.in. Ministerstwo Rozwoju, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej). Ważnym zagadnieniem jest tutaj kwestia uczestnictwa kulturoznawców w rynku pracy, m.in. dzięki współpracy z Wojewódzkim Urzędem Pracy czy Wielkopolskim Związkiem Pracodawców Lewiatan. Nie brakuje też form współpracy z agendami Unii Europejskiej (m.in. grupa ekspercka TeamEurope przy przedstawicielstwie Komisji Europejskiej) czy projektów międzynarodowych realizowanych w ramach funduszy unijnych (m.in. Centrum Praktyk Edukacyjnych realizuje obecnie dwa takie projekty dotyczące edukacji ekologicznej oraz edukacji kulturowej dorosłych w programach POWER i Erasmus+, studia z „Rozwoju publiczności” były zaś projektowane w ramach międzynarodowej sieci CONNECT). Pracownicy Instytutu biorą udział w projektach badawczych realizowanych przez instytucje międzynarodowe (np. European Creative Business Network czy Europejski Fundusz Społeczny), wspierają również europejską platformę edukacji dorosłych EPALE (**zał. 6.1**).

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 6:

.....

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Instytut Kulturoznawstwa UAM systematycznie podnosi stopień umiędzynarodowienia procesu kształcenia. Działania te prowadzone są w kilku obszarach. Pierwszy to realizacja współpracy w dziedzinie mobilności studentów, w ramach programu Erasmus+. Dotyczy ona zarówno studentów kierunku kulturoznawstwo realizujących semestralne studia zagraniczne oraz praktyki w organizacjach zagranicznych, jak również studentów z zagranicznych uczelni partnerskich, studiujących na poznańskim kulturoznawstwie w danym semestrze. Drugi obszar związany z umiędzynarodowieniem to rozwój kadry naukowo-dydaktycznej w zakresie oferowania studentom kulturoznawstwa oraz studentom przyjeżdżającym z zagranicy puli zajęć w językach obcych, przygotowywanych w oparciu o zaangażowanie pracowników Instytut Kulturoznawstwa UAM w międzynarodową współpracę badawczą i dydaktyczną.

Zestawienie danych – przygotowane w formie **załącznika 7.1** - jest ilustracją dla opisu przebiegu aktywności studentów Instytutu Kulturoznawstwa UAM w ramach wymian międzynarodowych. W zestawieniu tym wykazano za lata 2014–2019 łącznie 87 osób w ramach studiów semestralnych i rocznych oraz 21 w ramach zagranicznych dwu- lub trzymiesięcznych praktyk w instytucjach i organizacjach poza Polską. Studenci kierunku mają w każdym roku akademickim (stan na 2019) do dyspozycji 57 miejsc na półroczne pobyty na studiach na uczelniach zagranicznych (**zał. 7.2**). Dostępność tych miejsc jest wynikiem współpracy Instytutu Kulturoznawstwa z uczelniami zagranicznymi. W ich ramach wynegocjowano porozumienia umożliwiające zarówno wymianę studentów, jak również wizyty dydaktyczne pracowników uczelni oraz kadry administracyjnej. Umowy te obejmują partnerów z Chorwacji, Czech, Francji, Grecji, Hiszpanii, Litwy, Łotwy, Macedonii, Niemiec, Portugalii, Rumunii, Turcji, Węgier, Włoch. Najczęściej wybieranymi uczelniami wśród

studentów poznańskiego kulturoznawstwa są: Uniwersytet ELTE w Budapeszcie, Uniwersytet La Sapienza w Rzymie, Uniwersytet Paris Nord, Uniwersytet w Osijeku, Uniwersytet w Bukareszcie, Uniwersytet w Murcji, Uniwersytet w Sienie, Uniwersytet w La Corunie, Uniwersytet w Sibiu, Uniwersytet w Hildesheim, Uniwersytet w Saarbrücken, Uniwersytet w Pilźnie, Uniwersytet w Maladze, Uniwersytet w Dubrowniku, Uniwersytet Sabanci w Stambule, Uniwersytet we Fryburgu Bryzgowijskim, Uniwersytet w Patras.

W Instytucie Kulturoznawstwa UAM w latach 2014-2019 gościliśmy 83 studentów zagranicznych w tym większość, 76 osób, w ramach umów Erasmus+ na pobytach semestralnych lub rocznych. Uczelnie macierzyste przyjeżdżających studentów to uniwersytety z Hiszpanii, Turcji, Niemiec, ale również Francji, Chorwacji oraz Włoch, jak również z Węgier, Rumunii, Litwy i Cypru. Ponadto w ramach umowy międzynarodowej gościliśmy 7 studentów z Chin, Korei Południowej i Tajwanu (zał. 7.3). Instytut opiekuje się również studentami przyjeżdżającymi z Mołdawii, Kazachstanem, Białorusi na studia semestralne w ramach stypendiów Fundacji Kirklanda. Pracownicy Instytutu, którzy prowadzą zajęcia ze studentami zagranicznymi, tworzą również przestrzeń nieformalnej integracji studentów kulturoznawstwa ze studentami z uczelni spoza Polski, czego przykładem jest gotowanie we wspólnej, profesjonalnej kuchni w gronie ponad 30 studentów z kilku krajów (zał. 7.4).

Istotnym atutem dydaktyki o zakresie międzynarodowym realizowanej w Instytucie Kulturoznawstwa UAM jest prowadzenie kierunku studiów magisterskich Master of Intercultural Communication Studies – z wykładowym językiem angielskim. W okresie od 2016 do 2019 roku w studiach tych uczestniczyło łącznie 65 osób, odpowiednio w roku akademickim 2019/2020 – 18, 2018/2019 – 23, 2017/2018 – 14, 2016/2017 – 10, wśród nich m.in. studenci z Hiszpanii, Niemiec, Ekwadoru, Chin. Przedmioty oferowane w ramach tego programu stanowią istotny trzon oferty anglojęzycznych kursów, które są również dostępne dla osób z zagranicznych uczelni studiujących na UAM w ramach Erasmus+ lub innych umów bilateralnych. Zestawienie przedmiotów realizowanych w ramach programu tych studiów dostępne jest w zał. 7.5. Oprócz przedmiotów realizowanych w ramach studiów magisterskich Intercultural Communication pracownicy Instytutu Kulturoznawstwa przygotowują również kursy w językach obcych, oferowane studentom zagranicznym w ofercie AMU-PIE, katalogu kursów do wyboru dla studentów decydujących się na spędzenie semestru lub dwóch na UAM (przykładowe zestawienie takich kursów – jako wyciąg z systemu USOS - w zał. 7.6).

Istnienie oferty dydaktycznej, która stanowi istotny czynnik dla internacjonalizacji kierunku studiów oraz całej uczelni, wynika także z zaangażowania kadry Instytutu Kulturoznawstwa UAM w wyjazdy jako wykładowcy prowadzący zajęcia i pozyskujący doświadczenia w ramach możliwości dostępnych poprzez program Erasmus+. Wykaz osób, którym przyznano takie miejsca, dodany jest w zał. 7.7 (łącznie z listą podpisanych umów bilateralnych, uwzględniających międzynarodową wymianę kadry dydaktycznej dla kierunku kulturoznawstwo).

Pracownicy i pracownicy Instytut Kulturoznawstwa zaangażowani są we współpracę międzynarodową - w zakresie projektów badawczych, dydaktycznych, współpracy z międzynarodowym otoczeniem społecznym - której efekty, wyniki badań, doświadczenia pobytów zagranicznych, współpracy z partnerami zagranicznymi mają przełożenie na ofertę dydaktyczną instytutu.

Jednym z przykładów takich działań są prowadzone od roku akademickiego 2018/2019 Studia Podyplomowe Rozwój Publiczności, które powstały jako innowacyjny program studiów w modelu Twin-Trakt z udziałem studentów studiów magisterskich oraz pracowników instytucji i organizacji kulturalnych o większym doświadczeniu zawodowym (program studiów w zał. 7.8). Jednym z wymiarów międzynarodowych tego działania jest fakt, że program ten powstał w sieci ciągle funkcjonujących relacji kadry dydaktycznej i ekspertów edukacyjnych, w oparciu o projekt w ramach grantu Connecting Audiences – Erasmus+ Knowledge Alliances - realizowany równocześnie w 5 krajach, zgodnie z zapleczem teoretycznym i metodycznym wdrażanym w Polsce, Hiszpanii, Danii, Wielkiej Brytanii i we Włoszech w partnerstwie 10 organizacji, uczelni (UAM, Uniwersytet Deusto,

Goldsmith University of London), organizacji eksperckich i edukacyjnych (Audience Agency z Londynu, Asimetrica z Madrytu, Fitzcarraldo z Turynu, Meltingpro Learning z Rzymu, CKI Centre for Interculture z Kopenhagi) oraz samorządów miast Warszawy i Poznania (jako partner wspierający). Drugim wymiarem jest udział wybranych uczestników studiów podyplomowych Instytutu Kulturoznawstwa UAM w dwóch międzynarodowych szkołach zimowych realizowanych w ramach projektu, w styczniu 2019 w Turynie oraz w listopadzie 2019 roku w Bilbao. Wcześniej, w roku 2014, Instytut był również zaangażowany w realizację międzynarodowego projektu studiów magisterskich European Masters in Science of Performative Creativity. Designing a Study Program to Map Learning and Memory Potentiation in Performers (MSPC), przy udziale uniwersytetów współuczestniczących: University of Malta (główny organizator), Università La Sapienza w Rzymie, Paris XIII z Francji, DeMontfort University w Leicester z Wielkiej Brytanii.

Również inne działania dydaktyczne realizowane w Instytucie Kulturoznawstwa są efektem udziału pracowników instytutu w projektach i konferencjach o charakterze metodycznym, ukierunkowanym na podniesienie jakości i dostępności dydaktyki. Są to działania w ramach m.in.: europejskiej platformy edukacji dorosłych EPALE, seminarium metodycznego Prato Network of Cultural and Creative Economy and Policy Masters: Pedagogy, Ethics, Politics, serii konferencji ENCATC – European Network for Cultural Policy and Management Education and Research (największej międzynarodowej sieci ponad 140 uczelni i instytucji, z zakresu edukacji w obszarze zarządzania w kulturze, z siedzibą w Brukseli, sieci, której Instytut Kulturoznawstwa jest członkiem od 2010 roku, a jeden z pracowników Instytutu był dwukrotnie wybrany jej wiceprezesem), w projektach finansowych z Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, w aktywnościach w ramach „International Conference on Critical Education”, jak również w ramach projektu współpracy polsko-belgijskiej (“Projet de cooperation wallonie-bruxelles/pologne” 2017-2019): „Raconter: un événement culturellement marqué”, a także w ramach projektu „Street Arts Winter Academy”. Do działań w projektach międzynarodowych, które mają przełożenie na internacjonalizację dydaktyki prowadzonej na poznańskim kulturoznawstwie, należą również: *Społecznie włączająca edukacja ekologiczna na rzecz zrównoważonego rozwoju kultury i sztuki* (Program POWER, 2019-2020, we współpracy z Hiszpanią, Belgią, Wielką Brytanią i Finlandią) oraz *Edukacja kulturowa dorosłych potrzebujących wsparcia socjoterapeutycznego* (Erasmus Plus, Edukacja Dorosłych, Akcja II Partnerstwa Strategiczne na rzecz edukacji dorosłych, 2019-2021, we współpracy z Hiszpanią, Grecją, Holandią i Wielką Brytanią).

Poza wymianą kadry akademickiej w ramach Erasmusa, pracownicy Instytutu prowadzili również w okresie 2014-2019 inne gościnne zajęcia na zagranicznych uczelniach, m.in. na: Uniwersytecie Europejskim Viadrina we Frankfurcie nad Odrą, uczelniach artystycznych: DAMU – Akademii Muzyki i Teatru w Pradze, JAMU – Akademii Janaczka w Brnie, VSMU – Wyższej Szkole Muzyki i Teatru w Bratysławie, Conservatorio della Svizzera Italiana w Lugano, Uniwersytecie Artystycznym w Tallinnie, Akademii Muzycznej w Wiedniu (Szkoła Letnia w Semmerling) oraz w Programie Studiów Podyplomowych „Kulturversktan” w Goteborgu. Te doświadczenia znacząco wspomagają proces tworzenia oferty dydaktycznej, służącej zwiększeniu potencjału internacjonalizacji kierunku studiów.

Instytut Kulturoznawstwa UAM jest również inicjatorem i współorganizatorem konferencji i seminariów z gośćmi zagranicznymi, w ramach których studenci kierunku oraz uczestnicy programów międzynarodowych wymian studenckich mogą wzbogacać swoją wiedzę i kompetencję w oparciu o doświadczenia zagraniczne (wykaz wybranych wykładów z ostatnich 4 lat w **zał. 4.10.**). Goście zagranicznych wykładów i seminariów międzynarodowych to m.in. z University of South California School of Dramatic Arts – Los Angeles, University of California Los Angeles; Dublin City University, Centre for Human Rights and Citizenship Education, School of STEM Education, Innovation and Global Relation; Uniwersytetu w Tartu; Uniwersytetu w Liège oraz belgijskiego Fonds National de la Recherche Scientifique; Université Rennes 2 – Haute Bretagne - Laboratoire d'Études Théâtrales, Università di Bergamo, Centre de Recherche sur les Cultures et les Littératures Européennes CERCLE - Nancy 2 – Université de Lorraine, University of Warwick – School of Theatre, Performance and

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 7:

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu oferuje studentom różnorodne formy wsparcia w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym, zawodowym i wejściu na rynek pracy, a także nieustannie weryfikuje, rozwija i udoskonala oferowane przez siebie formy wsparcia. Korzystają z nich również studenci kulturoznawstwa. Informacje na temat dostępnych form wsparcia przekazywane są im poprzez publikację adresów odpowiednich komórek, wytycznych i poradników na stronach internetowych UAM, Wydziału Antropologii i Kulturoznawstwa oraz Instytutu Kulturoznawstwa (celem dodatkowego usprawnienia tej ostatniej drogi komunikacji wprowadzane jest obecnie powiadomienie typu 'push'). Trafiają one również do mediów społecznościowych Instytutu Kulturoznawstwa (<https://www.facebook.com/kulturoznawstwoUAM/>) oraz na tablice ogłoszeń w budynkach Wydziału i Instytutu. Informacje i materiały na ten temat przekazują ponadto opiekunowie roku w trakcie spotkań ze studentami, prowadzący zajęcia, zaś niektóre z nich udostępniane są studentom w systemie USOS.

Wsparcie, o którym mowa, realizowane jest poprzez działania w następujących zakresach:

1. Pomoc materialna. Studenci posiadają dostęp do bazy noclegowej UAM (6 akademików) i korzystają z systemu stypendiów socjalnych. Mogą również pobierać stypendium dla niepełnosprawnych, stypendium Rektora, stypendium Fundacji UAM, stypendium dla studentów uprawiających wyczynowo sport w ramach Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego UAM, a w kryzysowych sytuacjach życiowych uzyskiwać zapomogi w formie doraźnej, bezzwrotnej pomocy pieniężnej (https://amu.edu.pl/studenci/przewodnik_studenta/pomoc-materialna-i-domy-studenckie).

Na bieżąco otrzymują informacje na temat pozauczelnianych konkursów stypendialnych (np. stypendium Fundacji Kulczyków, Urzędu Miasta, Marszałka Województwa Wielkopolskiego, MNiSW i in.) oraz o konkursach, np. prac magisterskich, recenzji, esejów i innych tekstów naukowych. UAM prowadzi obecnie program Best Student Grant, w ramach którego proponuje konkurs grantowy dla studentów wspomagający ich rozwój naukowy, a także szkolenia językowe i Szkołę Letnią.

2. Pomoc dla niepełnosprawnych. UAM jako jeden z pierwszych uniwersytetów w Polsce realizuje strategię Uniwersytetu Otwartego, także dla osób z niepełnosprawnościami. Wychodząc naprzeciw potrzebom tej grupy oferuje szereg form pomocy: stypendium specjalne, możliwość przyjęcia Indywidualnej Organizacji Studiów lub Indywidualnego Toku Studiów, dopasowanych do potrzeb i możliwości danej osoby, wsparcie asystenta dydaktycznego lub tłumacza języka migowego, wypożyczanie sprzętu wspomagającego słyszenie, miejsce w domach studenckich przystosowanych do potrzeb studentów z niepełnosprawnością (np. pokoje z komunikatami świetlnymi dla studentów nie(do)słyszających), lektoraty języka angielskiego dla studentów nie(do)słyszających w Multimedialnej Pracowni Nauki Języków Obcych, zajęcia logopedyczne, wreszcie udział w indywidualnych zajęciach sportowych, w tym także o wymiarze rehabilitacyjnym, obozach sportowych i szkoleniowych. Studium Wychowania Fizycznego organizuje rokrocznie Integracyjne Mistrzostwa Polski AZS w Pływaniu Studentów z Niepełnosprawnościami. Na

UAM aktywnie działa Zrzeszenie Studentów Niepełnosprawnych „Ad Astra”, organizujące m.in. różnorodne wydarzenia o charakterze integracyjnym i adaptacyjnym. Materiały dla nauczycieli akademickich dotyczące wytycznych co do kształcenia studentów niepełnosprawnych są stale dostępne na stronach internetowych uczelni w formie informatora i poradnika.

3. Pomoc psychologiczna. Na UAM działa Poradnia Rozwoju i Wsparcia Psychicznego, która oferuje studentom szeroko pojętą pomoc w zakresie radzenia sobie z trudnymi sytuacjami życiowymi na różnych płaszczyznach, takich jak adaptacja do środowiska uczelnianego, relacje z innymi, problemy osobiste i rodzinne. Studenci, którzy doświadczają trudności w nauce, mogą również uzyskać pomoc u psychologicznego konsultanta do spraw trudności w procesie studiowania. Z jego pomocą mogą wypracować odpowiednie, dostosowane do ich potrzeb metody opanowywania materiału. Konsultacje służą również budowaniu motywacji do studiowania, umiejętności zarządzania czasem, radzenia sobie ze stresem podczas egzaminów i kolokwium oraz nawarstwienia się zaległości w studiach, a także w innych sytuacjach życiowych na uczelni i poza nią. W uzasadnionych przypadkach konsultant pomaga w przygotowaniu wniosków o przyznanie racjonalnych dostosowań w procesie kształcenia dla studentów z niepełnosprawnością lub z trudnościami w uczeniu się. Materiały dla nauczycieli akademickich dotyczące kształcenia studentów doświadczających tego typu trudności są stale dostępne na stronach internetowych uczelni w formie informatora i poradnika.

4. Studenci mają możliwość skorzystania z pomocy **Biura Karier**, które powstało na UAM w 1997 roku jako jedno z pierwszych w Polsce. Działalność Biura wzorowano na brytyjskim modelu Careers Service, sieci biur powstałej na początku XX wieku przy najlepszych uniwersytetach w Wielkiej Brytanii. Przez lata działalności Biuro Karier UAM wypracowało własne metody pracy, adaptując ofertę do bieżących potrzeb studentów, pracodawców oraz absolwentów. Pracownicy BK systematycznie podnoszą swoje kwalifikacje biorąc udział w szkoleniach oraz organizując i prowadząc różnorodne szkolenia dla studentów. W celu pozyskiwania ofert praktyk, staży i wolontariatu nawiązują i utrzymują relacje z pracodawcami, organizują projekty i przedsięwzięcia umożliwiające bezpośredni kontakt studentów i pracodawców.

5. Wszyscy studenci, a także pracownicy UAM przechodzą obowiązkowe szkolenie w zakresie **bezpieczeństwa i higieny pracy**, które minimalizują ryzyko wystąpienia na uczelni niebezpiecznych dla zdrowia i życia zdarzeń. Zajęcia te w przypadku studentów realizowane są w formie kształcenia na odległość (e-learning). Za ich przebieg odpowiedzialna jest osoba wyznaczona przez Rektora (w roku akademickim 2018/2019 jest to mgr inż. Elżbieta Sobczak).

6. Studenci podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego i mają prawo do korzystania bezpłatnie ze **świadczeń opieki medycznej** w placówkach, które zawarły umowę na udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w Narodowym Funduszu Zdrowia. Przy UAM działa również Uniwersytecka Przychodnia Lekarsko-Stomatologiczna UNIMEDYK, która bezpłatnie przyjmuje studentów w ramach poradni lekarza podstawowej opieki zdrowotnej i stomatologa.

7. Studenci posiadają dostęp do dobrze zaopatrzonych i w większości w pełni scyfryzowanych już **bibliotek** – w przypadku studentów kulturoznawstwa są to przede wszystkim Biblioteka Uniwersytecka UAM, Biblioteka Wydziałowa oraz Lektorium Instytutu Kulturoznawstwa. Poprzez elektroniczną kartę biblioteczną zyskują dostęp do licznych darmowych repozytoriów, baz danych informacji naukowej, programów zarządzających bibliografią i e-czasopism, które ułatwiają prowadzenie aktywności naukowej.

8. Na poszczególnych Wydziałach, w tym także na Wydziale Antropologii i Kulturoznawstwa

UAM, działają **Biura Obsługi Studenta**, zajmujące się udzielaniem informacji i pomocy z zakresu domów studenckich, świadczeń stypendialnych, kredytów studenckich, organizacji studenckich, ubezpieczeń zdrowotnych studentów, obsługą studentów zagranicznych, niepełnosprawnych, itd. Informacje o wszelkich kwestiach związanych z bieżącą organizacją życia studenckiego znajdują się na odpowiednich stronach internetowych. Studenci mają również możliwość skontaktowania się podczas dyżurów z Prorektorem UAM ds. Studenckich (aktualnie jest to prof. dr hab. Bogumiła Kaniewska) w sprawach takich jak: rozpatrywanie skarg i wniosków, działania samorządu studenckiego i innych organizacji studenckich, kwestie socjalno-bytowe, sprawy studentów z niepełnosprawnością (współpraca z Biurem Wsparcia Osób z Niepełnosprawnościami), działania Centrum Wsparcia Kształcenia, współpraca z fundacjami studenckimi czy działalność rzecznika dyscyplinarnego ds. studenckich.

9. Studenci mają możliwość zrzeszania się w różnego rodzaju **kołach naukowych i organizacjach studenckich**, wśród których wiodącą rolę pełni samorząd studentów UAM, liczący obecnie 40 tysięcy członków. Jego głównym organem uchwałodawczym jest Parlament Samorządu Studentów, w którego skład wchodzi przedstawiciele wszystkich wydziałów oraz trzech ośrodków zamiejscowych. Organem wykonawczym samorządu uczelnianego jest Zarząd Samorządu Studentów, który w swoich działaniach wspierany jest przez pełnomocników oraz koordynatorów ustanawianych przez Parlament. Parlament działa także poprzez swoje komisje stałe – dydaktyczną, prawną i socjalno-ekonomiczną, w których pracują studenci z wszystkich wydziałów. Na szczeblu wydziałów funkcjonują wydziałowe samorządy studentów. Organy samorządu UAM mają duży wpływ na sprawy kształcenia oraz socjalne studentów, decydując m.in. o podziałach środków na pomoc materialną oraz zasadach jej udzielania. Samorząd prowadzi Adwokaturę Studencką, zajmującą się udzielaniem porad prawnych studentom, a jednym z jego organów jest Sąd Koleżeński. Działania samorządu związane są także ze sztuką, kulturą czy sportem.

10. W chwili obecnej w Instytucie Kulturoznawstwa działa 5 kół naukowych, których opiekunami są pracownicy i doktoranci (por. **zał. 4.4**). W ich ramach prowadzone są seminaria, spotkania dyskusyjne, powstają publikacje naukowe i organizowane są konferencje (np. kolejne edycje konferencji naukowej Sztuka.net). Członkowie kół biorą również aktywny udział w organizacji Festiwalu Studentów Kulminacje.

11. Studenci korzystają z usług **Studium Językowego** UAM w zakresie lektoratów obowiązkowych, zajęć fakultatywnych, zajęć dla niepełnosprawnych oraz dodatkowych kursów i szkoleń językowych, przede wszystkim z języka angielskiego, niemieckiego, rosyjskiego, włoskiego i francuskiego. Studium organizuje konkursy i prowadzi egzaminy certyfikatowe, dysponuje także biblioteką.

12. Uczelnia, Wydział i Instytut udzielają studentom wszelkich informacji o możliwościach związanych z programami **wymiany krajowej i międzynarodowej** (MOST, Erasmus, Międzyobszarowe Indywidualne Studia Humanistyczne i Społeczne i in.). Koordynatorzy poszczególnych programów pomagają studentom w opracowywaniu odpowiednich dokumentów i zarządzają programem od strony organizacyjnej i finansowej. Na poziomie Instytutu Kulturoznawstwa koordynatorem programu Erasmus jest obecnie prof. UAM dr hab. Małgorzata Nieszczerzewska.

14. W czasie wolnym uczelnia proponuje studentom liczne **aktywności** kulturalne (juwenalia, koncerty, wyjazdy adaptacyjne, spotkania integracyjne), naukowe (udział w seminariach i konferencjach) i sportowe (szeroka oferta zajęć obowiązkowych, prozdrowotnych i rekreacyjnych proponowana przez Studium Wychowania Fizycznego i Sportu UAM).

15. Studenci kulturoznawstwa mogą zwracać się z wszelkiego rodzaju pytaniami i problemami do prodziekana WAIK ds. studenckich (obecnie prof. UAM dr hab. Jacek Zydorowicz) oraz wicedyrektor IK do spraw dydaktycznych (obecnie prof. UAM dr hab.

Agnieszka Kaczmarek). Poszczególnym rocznikom studiów na kierunku kulturoznawstwo są ponadto przydzieleni opiekunowie, z którymi studenci odbywają zebrania w sprawach organizacyjnych i wyjaśniają wątpliwości dotyczące spraw bieżących.

Przyjęte sposoby rozwiązywania sytuacji kryzysowych i skarg studentów (udostępnione publicznie na stronie Instytutu <http://kulturoznawstwo.amu.edu.pl/studia/>) są następujące:

- student lub wykładowca informuje o zaistniałym problemie opiekuna roku lub bezpośrednio wicedyrektor Instytutu Kulturoznawstwa ds. studenckich albo prodziekana Wydziału Antropologii i Kulturoznawstwa ds. studenckich,
- pracownicy analizują zgłoszenie, a następnie kontaktują się z osobą zgłaszającą oraz – w razie konieczności – z pozostałymi stronami i świadkami zdarzenia,
- w sytuacjach wymagających dalszych działań prodziekan sporządza odpowiednią dokumentację i kieruje sprawę do biura prorektor ds. studenckich,
- prorektor, po rozpoznaniu sprawy, podejmuje działania zmierzające do wyjaśnienia i rozwiązania zgłoszonego problemu zgodnie z procedurami określonymi w Statucie UAM.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 8:

.....

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, zgodnie z wymogami prawnymi dot. instytucji publicznych, prowadzi Biuletyn Informacji Publicznej w oparciu o Scentralizowany System Dostępu do Informacji Publicznej. Na stronie BIP UAM (<https://bip.amu.edu.pl/studia-na-uam>) dostępne są wszystkie informacje na temat działalności naukowej i dydaktycznej Uczelni, w tym również regulacji wewnętrznych dotyczących trybów studiów oraz programów studiów.

Szczegółowe informacje skierowane od kandydatów na studia, studentów studiów prowadzonych przez Instytut Kulturoznawstwa oraz pracowników, jak i osób trzecich, zainteresowanych działalnością naukowo-dydaktyczną Instytutu, gromadzone są na oficjalnej stronie Instytutu pod adresem www.kulturoznawstwo.amu.edu.pl. W jej ramach dostępne są informacje szczegółowe na temat: kierunków studiów we wszystkich trybach (licencjackie, magisterskie, podyplomowe); pracowników Instytutu wraz z ich ważniejszymi publikacjami, nagrodami, grantami, w których uczestniczyli, oraz dyżurami, jakie pełnią w danym roku akademickim; struktury Instytutu z opisem działalności naukowej każdej z jednostek podrzędnych; historii Instytutu i misji, jaką pełni w świetle wymogów stawianych badawczym i dydaktycznym jednostkom szkolnictwa wyższego; absolwentów kierunków włączonych w szerszy aspekt komunikowania zalet kierunku oraz perspektyw zawodowych związanych z ukończeniem studiów na Kulturoznawstwie; jak i działalności pozainstytutowej, w tym współpracy z innymi podmiotami, współpracy z otoczeniem gospodarczym i publicznym, uczestnictwie w innych, ogólnokrajowych strukturach (np. Polskie Towarzystwo Kulturoznawcze).

Strona internetowa wraz z dodatkowymi serwisami wewnątrzuczelnianymi, takimi jak Uniwersytecki System Obsługi Studiów (usosweb.amu.edu.pl), Programmes for International Exchange (international.amu.edu.pl), Archiwum Prac Dyplomowych (apd.amu.edu.pl), strona internetowa Wydziału Antropologii i Kulturoznawstwa (waik.amu.edu.pl), jak i główna strona Uniwersytetu im. A. Mickiewicza (uam.edu.pl), zapewniają kompleksowy dostęp do najważniejszych informacji potrzebnych studentom do wypełniania ich obowiązków nałożonych z tytułu Regulaminu Studiów. Wymienione wyżej serwisy tworzą wspólnie repozytorium wiedzy o kierunku, które obejmuje: plany zajęć, programy studiów, propozycje zajęć fakultatywnych, tymczasowe zmiany w planach zajęć,

terminy dyżurów pracowników, dane kontaktowe potrzebne w sprawach związanych ze stypendiami, wyjazdami stypendialnymi, zapisami na zajęcia organizowane przez zewnętrzne względem Instytutu jednostki (Szkoła Językowa UAM, Studium Wychowania Fizycznego), harmonogram zaliczeń i egzaminów w sesji, rejestracja na zajęcia, podgląd ocen uzyskanych w ramach całych studiów na kierunku, wnioski dot. studiów rozpatrywane przez Biuro Obsługi Studiów (przedłużenia sesji, warunkowe zaliczenia semestru), dostęp do wewnętrznej poczty email udostępnianej każdemu ze studentów oraz pracowników, zdalny serwis zgłaszania prac dyplomowych z wbudowanym systemem antyplagiatowym, zasady dyplomowania, warunki uczenia się, sylabusy przedmiotów.

Najważniejszym i najbardziej aktualnym źródłem informacji dla studentów jest oficjalna strona Instytutu, aktualizowana na bieżąco oraz korzystająca z szeregu udogodnień dla użytkowników, w tym: dostosowanie do urządzeń mobilnych (Responsive Design), wymóg dostępności cyfrowej WCAG 2.0 (Web Content Accesibility Guidelines), sortowanie informacji dla poszczególnych grup odbiorców, czy też wykorzystanie systemu powiadomień (Browser Notifications) na potrzeby szybkiego dostępu do informacji dot. zmian w planach zajęć.

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 9:

.....

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Obecnie, w związku z nowym Statutem UAM⁸, nasza uczelnia znajduje się w fazie przekształceń dotychczasowego systemu zapewniania i kontroli jakości kształcenia. Tym niemniej programy studiów przedstawione w niniejszym raporcie zostały ukształtowane w ramach dotychczasowej polityki jakości.

Uczelniany System Zarządzania Jakością Kształcenia na UAM – założenia

Uczelniany System Zarządzania Jakością Kształcenia (USZJK) na UAM został utworzony w 2010 r., aby m.in. wspomagać samorozwój i działania projakościowe poszczególnych wydziałów. Składają się na niego trzy rodzaje działań:

- ocena jakości kształcenia,
- zapewnienie jakości kształcenia,
- poprawa i doskonalenie jakości.

Wszystkie trzy typy działań prowadzą do rozwijania tzw. **kultury jakości**.

Przyjęto następujące główne zasady:

- uwzględnienie autonomii wydziałów przy wprowadzaniu Uczelnianego Systemu Zarządzania Jakością Kształcenia;
- elastyczność systemu w celu zachowania różnorodności i jednocześnie spójności z misją uczelni;
- uwzględnienie pracowników, studentów, doktorantów, słuchaczy studiów podyplomowych, absolwentów oraz innych interesariuszy zewnętrznych w systemie;
- uznanie, że wewnętrzny USZJK jest drogowskazem do kultury jakości.

Uczelniany System Zarządzania Jakością Kształcenia na UAM – akty prawne

Rozwijanie i propagowanie kultury jakości w instytucji o tak złożonej strukturze jak UAM jest trudnym zadaniem. Wspólny kierunek działań na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza wyznaczyło przyjęcie

⁸ Załącznik Statut UAM - http://pracownicy.amu.edu.pl/_data/assets/pdf_file/0004/383161/Statut-UAM.pdf

Strategii Rozwoju UAM na lata 2009-2019, która jednoczy rozwój badań naukowych z dążeniem do najwyższej jakości kształcenia, otwartością na otoczenie, a także profesjonalnym zarządzaniem uczelnią. Po rocznych pracach angażujących szeroką społeczność akademicką powstała mapa strategiczna uniwersytetu ze sprecyzowanymi misją, wizją, celami strategicznymi i operacyjnymi. Wyznaczono także, co bardzo ważne, jednostki odpowiedzialne za realizację poszczególnych celów, terminy realizacji, wskaźniki/rezultaty realizacji, a także potencjalne źródła finansowania. Strategia mówi jasno o powołaniu wewnętrznego systemu oceny i zapewnienia jakości kształcenia.

Uczelniany System Zarządzania Jakością Kształcenia (USZJK) został powołany na podstawie Uchwały nr 126/2010 Senatu UAM z dnia 25 stycznia 2010r.

Szczegółowe zadania Rady ds. Jakości Kształcenia oraz wydziałowych komisji ds. jakości kształcenia określone zostały w zarządzeniu nr 130/2009/2010 Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 11 lutego 2010r. Procedury funkcjonowania USZJK określa zarządzenie nr 322/2011/2012 Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 3 lutego 2012r.

Zasady opracowywania, przeprowadzania oraz publikowania wyników badań kwestionariuszowych regulowane są zarządzeniem nr 323/2011/2012 Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 3 lutego 2012r.

STRUKTURA USZJK

UCZELNIANY SYSTEM ZARZĄDZANIA JAKOŚCIĄ KSZTAŁCENIA

Prorektor ds. kształcenia – nadzór nad funkcjonowaniem systemu

RADA DS. JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

Przewodnicząca – pełnomocnik rektora ds. zarządzania jakością kształcenia

Komisja ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia:

1. Przewodniczący senackiej Komisji ds. Kształcenia
2. Przewodniczący rektorskiej Komisji ds. Studentów
3. Koordynator ds. ECTS
4. Koordynator ds. Erasmusa
5. Inni członkowie wskazani przez Rektora

Komisja ds. Oceny Jakości Kształcenia:

1. Pełnomocnik rektora ds. oceny jakości kształcenia
2. Koordynator ds. ankiet
3. Członkowie wskazani przez rektora
4. Przedstawiciel studentów
5. Przedstawiciel doktorantów

UCZELNIANY SYSTEM ZARZĄDZANIA JAKOŚCIĄ KSZTAŁCENIA

WYDZIAŁOWE KOMISJE DS. JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

Zespół ds. zapewnienia jakości kształcenia:

1. Prodzian właściwy ds. kształcenia - przewodniczący
2. Członkowie:
 - a) koordynatorzy działań na rzecz jakości kształcenia
 - b) inne osoby wskazane przez dziekana

Zespół ds. oceny jakości kształcenia:

1. Przewodniczący
2. Trzech nauczycieli akademickich (w tym 1 adiunkt)
3. Przedstawiciel studentów
4. Przedstawiciel doktorantów
5. Inne osoby wskazane przez dziekana

W omawianym systemie Instytut znajdował się w strukturach (nieistniejącego już) Wydziału Nauk Społecznych, natomiast zadania⁹ wydziałowych komisji ds. Jakości wyglądały następująco:

- wdrażanie na wydziale procedur służących zapewnianiu i doskonaleniu jakości kształcenia opracowanych przez Radę ds. Jakości Kształcenia;
- opracowanie systemu hospitacji zajęć dydaktycznych;
- analizowanie i publikowanie wyników oceny jakości kształcenia;
- przedstawianie dziekanowi propozycji działań mających na celu podnoszenie jakości kształcenia na wydziale;
- przedstawianie radzie wydziału corocznych sprawozdań z efektów działania systemu zarządzania jakością kształcenia na wydziale;
- przedstawianie Radzie ds. Jakości Kształcenia corocznych wyników samooceny i planów poprawy jakości kształcenia.

Skład zespołu do spraw zapewnienia jakości kształcenia:

W skład zespołu wchodzi Prodzikan ds. studenckich WNS, przedstawiciele Instytutów wchodzących w skład WNS (dyrektorzy do spraw studenckich i dydaktycznych), przedstawiciel samorządu doktorantów, przedstawiciel samorządu studentów.

Skład zespołu do spraw oceny jakości kształcenia:

W skład zespołu wchodzi przedstawiciele Instytutów tworzących WNS UAM, przedstawiciel Katedry Religioznawstwa i Badań Porównawczych, przedstawiciel samorządu doktorantów, przedstawiciel samorządu studentów.

Polityka nadzoru merytorycznego, organizacyjnego i administracyjnego nad kierunkiem studiów:

Opracowywane przez władze Instytutu Kulturoznawstwa programy kształcenia, programy i plany studiów są oceniane przez Instytutową Radę Programową. Rada sprawuje nadzór merytoryczny i koncepcyjny nad projektami dotyczącymi zadań projakościowych podejmowanych przez władze IK. W proces ten zaangażowani są także przedstawiciele samorządu studenckiego, którzy opiniują proponowane zmiany w programach i planach studiów.

Istotnym narzędziem działań projakościowych są przeprowadzane hospitacje prowadzonych zajęć dydaktycznych (regulamin i ankiety hospitacyjne dostępne w sekretariacie Instytutu Kulturoznawstwa) oraz ankiety studenckie przeprowadzane za pomocą systemu USOS (opis ankiet w **zał. 4.8.**).

Dokumentacja i raporty w/w zespołów dostępne są pod adresem: <http://wns.amu.edu.pl/strona-glowna/ksztacenie/jako-ksztacenia>

Działania projakościowe podejmowane w IK w ostatnim czasie:

Programy studiów na obydwu stopniach studiów kulturoznawczych były sukcesywnie udoskonalane na przestrzeni kilku ostatnich lat, m.in. w oparciu o:

- ewaluacyjne ankiety studenckie (por. **zał. 4.8.**). Informacje o ankietach ewaluacyjnych oraz zachęta do ich wypełnienia były popularyzowane za pomocą specjalnie zaprojektowanych memów na instytutowym profilu FB;
- konsultacje ze Społeczną Radą Pracodawców funkcjonującą przy WNS w kadencjach 2008-12, 2012-16 (szczegółowo opisano w **kryterium 6**).
- wywiady z Absolwentami kulturoznawstwa – wybrane wypowiedzi do obejrzenia na instytutowym kanale YT:

⁹ Zgodnie z Zarządzeniem 321/2011/2012 Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 3 lutego 2012 r.

<https://www.youtube.com/watch?v=ueUH0CPZiK8&list=PLRrPACqoBDcN7Yv-seAUMWYjDSKaxCFVy>

- wprowadzenie zajęć warsztatowych w ramach programu POWER przewidzianych na 3 lata na studiach I stopnia począwszy od roku akademickiego 2018/19:
 - Projektowanie graficzne (30 godzin)
 - Organizacja festiwalu (45 godzin)
 - Projektowanie stron internetowych (30 godzin)
- poszerzenie listy przedmiotów fakultatywnych na studiach I stopnia (laboratoria, konwersatoria, wykłady monograficzne) oraz II stopnia (wykłady monograficzne) (zob. **zał. I.1., I.2. oraz 1.1.**).

W oparciu o nowy, dostosowany do Ustawy 2.0, Statut UAM (2019) system kształcenia na UAM opiera się na wytycznych z § 73, § 123-133

https://amu.edu.pl/_data/assets/pdf_file/0032/88781/Statut-UAM.pdf

Wybrane paragrafy nowego Statutu UAM dotyczące zreformowanego systemu kształcenia przedstawiono w **zał. 10.1.**

Na poziomie uczelnianym procesy zapewniania i ewaluacji jakości kształcenia określone są przez Regulamin Organizacyjny UAM [§ 59 Centrum Wsparcia Kształcenia]:

https://bip.amu.edu.pl/_data/assets/pdf_file/0024/75408/Regulamin-organizacyjny.pdf

W ramach CWK wyodrębniona została Sekcja Ewaluacji Procesu Kształcenia. Do jej zadań należy:

- prowadzenie ogólnouniwersyteckich badań jakości kształcenia na studiach wyższych, w tym prowadzenie ankietyzacji, wywiadów fokusowych, organizacja warsztatów ewaluacyjnych;
- koordynacja badań jakości kształcenia na studiach wyższych w jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu;
- prowadzenie badań jakości kształcenia na studiach podyplomowych oraz w innych formach kształcenia;
- promowanie dobrych praktyk w zakresie kształcenia;
- obsługa procesów akredytacyjnych;
- prowadzenie badań ankietowych wśród osób przedwcześnie przerywających studia;
- gromadzenie i przetwarzanie, we współpracy z Sekcją „Biuro Karier”, danych dotyczących monitoringu absolwentów i opinii pracodawców.

Natomiast sprawy związane z programami studiów uregulowane zostały Zarządzeniem Rektora w sprawie programów studiów Nr 379, 2019/2020:

https://bip.amu.edu.pl/_data/assets/pdf_file/0033/96576/379_2019-2020_Zarzadzenie-Rektora-w-sprawie-programow-studiow.pdf

Dodatkowe informacje, które uczelnia uznaje za ważne dla oceny kryterium 10:

Dodatkowe informacje dotyczące zasad oceny jakości kształcenia w UAM można znaleźć na stronie ogólnouniwersyteckich:

<http://brjk.amu.edu.pl/uszjk/uczelniany-system-zarzadzania-jakosci-ksztalcenia/wprowadzenie>

Dzień Jakości Kształcenia UAM

<https://amu.edu.pl/wiadomosci/aktualnosci/studenci/iii-dzien-jakosci-ksztalcenia-uam-juz-za-nami>

10 edycja badania jakości kształcenia na UAM

<https://amu.edu.pl/wiadomosci/aktualnosci/studenci/wez-udzial-w10-edycji-badania-jakosci-ksztalcenia-na-uam>

Konkurs projakościowy prorektora UAM ds. kształcenia na studenckie inicjatywy podnoszące jakość kształcenia

<https://amu.edu.pl/wiadomosci/aktualnosci/studenci/konkurs-projakosciowy-prorektora-uam-ds.-ksztalcenia-na-studenckie-inicjatywy-podnoszace-jakosc-ksztalcenia>

Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów

Analiza SWOT programu studiów na ocenianym kierunku i jego realizacji, z uwzględnieniem szczegółowych kryteriów oceny programowej

	POZYTYWNE	NEGATYWNE
Czynnik wewnętrzny	<p>Mocne strony</p> <p>1. Pozycja jednostki i uczelni</p> <p>Instytut Kulturoznawstwa jest jednym z najstarszych i rozpoznawalnych ośrodków kulturoznawczych w Polsce. Twórcza kontynuacja tradycji poznańskich badań kulturoznawczych o najnowsze nurty badań: kulturowe studia miejskie, performatyka, media cyfrowe.</p> <p>2. Posiadane zasoby kadrowe</p> <p>Wysoka jakość nauki naukowej. Działalność wiodących badaczy dla współczesnych nurtów badań kulturoznawczych. Znacząca pozycja pracowników IK w gremiach ogólnopolskich (KNoK, PAN). Rozległa współpraca z lokalnymi i ogólnopolskimi instytucjami kultury.</p> <p>3. Oferta dydaktyczna i wsparcie dla studentów</p> <p>Elastyczność programu studiów. Udział studentów w badaniach prowadzonych przez pracowników. Wsparcie dla naukowej działalności studentów i doktorantów.</p> <p>4. Internacjonalizacja</p> <p>Wyjątkowa i unikalna oferta zajęć w języku angielskim, powiązana z propozycją zajęć dla studentów obcojęzycznych.</p>	<p>Słabe strony</p> <p>1. Posiadane zasoby kadrowe</p> <p>Brak wsparcia i zachęty ze strony UAM w pozyskiwaniu grantów. Nadmierne przeciążenie pracowników obowiązkami administracyjnymi.</p> <p>2. Oferta dydaktyczna i wsparcie dla studentów</p> <p>Nieprzyjazna platforma e-learningowa, która nie zachęca wykładowców i studiów do korzystania z tej formy prowadzenia zajęć. Niskie zainteresowanie studentów ewaluacją zajęć i udzielaniem informacji zwrotnej na temat jakości kształcenia.</p> <p>3. Internacjonalizacja</p> <p>Brak instrumentów zachęcających wykładowców z zagranicy do prowadzenia zajęć w UAM.</p>
Czynnik zewnętrzny	<p>Szanse</p> <p>1. Pozycja jednostki i uczelni</p> <p>Status uczelni badawczej sprzyja inicjatywom utworzenia jednostek wsparcia dla współpracy międzynarodowej i pozyskiwania grantów.</p> <p>2. Zasoby kadrowe</p> <p>Liczne awanse naukowe pracowników IK otwierają perspektywy tworzenia nowych zespołów badawczych.</p>	<p>Zagrożenia</p> <p>1. Zasoby kadrowe</p> <p>Powstanie luki pokoleniowej, wynikającej z niewielkich możliwości zatrudnienia doktorantów i młodych pracowników nauki.</p> <p>2. Oferta dydaktyczna</p> <p>Niż demograficzny i związany z nim spadek liczby studentów.</p>

<p>3. Oferta dydaktyczna</p> <p>Powołanie nowych kierunków studiów magisterskich. Dla związanego ze statusem uczelni badawczej nowego modelu studiów magisterskich (<i>research based learning</i>) IK posiada doświadczenie w prowadzeniu badań naukowych ze studentami.</p> <p>4. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym</p> <p>Program zamawianych w instytucjach kultury prac magisterskich.</p>	<p>3. Internacjonalizacja</p> <p>Zmniejszająca się liczba studentów korzystających z oferty współpracy międzynarodowej.</p>
--	--

(Pieczęć uczelni)

.....

(podpis Dziekana/Kierownika jednostki)

.....

(podpis Rektora)

....., dnia

(miejsowość)